

8638

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్ ప్రకాశము—సంఖ్య ౨౦.

శ్రీస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

—ప్రథమభాగము—

అహోబలపండితప్రణీతము.

పరిషత్ ప్రకాశము పునర్ముద్రితము.

కాకినాడ :

కాకినాడముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపఁబడి

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారిచే.

బ్రకటింపఁబడియెను.

౧౯౨౯.

వెల రు ౧.

సవరణపట్టిక.

పుట.	బంటి	మూలము.	సవరణ.
౧౬	౧౨	సఖలదర్శనా	సఖలశాస్త్రదర్శనా
౧౭	౬	గాంభీర్యాపి	గాంభీర్యాపి
౨౦	౨౫	తపఃఫలాయ	తపఃఫలాయ
౨౫	౨౫	కథాప్రారంభము—
౩౦	౧౩	నోజన్తింఁ	నాజన్తింఁ (ఆనవచ్చును)
౩౨	౧	కల్పాన నీళ్లలో నుళ్ళ కలువలు నీళ్లలో నుఱుల	
౪౦	౨౭	యదుమాళి	యదుమాళి
౪౩	సూక్ష్మ రములు	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">}</div> <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> లిట్లుకనఁబడు లిట్టివికనఁబడు </div> </div>	
౫౧	౬	బ్రహ్మకుల్లోవ	బ్రహ్మకుఁద్రోవ
౫౫	౯	బకరణంబు	బుకరణంబు
౭౦	౧౩-౧౪	చైదము	చెయ్యము
౭౫	౧౭	గానుగాడి	గానుఁగాడి
౮౧	౧౦	జ్ఞాలి	జ్ఞాలి
	౨౨	యెటంద్ర	యటంద్ర
౮౪	౧౭	దీప్త	దీప్త
౮౭	౪	వేగి	వేగి
౯౧	౮	బైసయట్లు	బైసనెట్లు
౯౬	౧౧	వేగుఁ	వేఁగుఁ
౯౯	౨౧	క్రలహాసి	క్రలహాళి
౧౦౦	౪	మేగె	మేఁగె
౧౦౧	౧	ఛాయ	చాయ
	౬	నవేత్త	నవేత్త

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

పీఠిక.

ఈ గ్రంథము రచించిన విద్వత్తపీఠస్థుడు ప్రభంజనకులతలకుఁ డగు నహోబలపతి. ఈ గ్రంథము నాశ్వాసాంతగద్యముల “ఇది... ప్రభంజనవంశాభిరాకాశశాంక... అహోబలపత్యాహ్వానప్రణీతంబు” అని యున్నది. మఱియు నీకవి రచించిన అహోబలపండితీయ మను కవిశిరోభూషణగ్రంథమున గద్యమందు “ప్రభంజనవంశముక్తామణినా..... అహోబలపత్యాచార్యేణ” అని యున్నది. దీనింబట్టి యింటిపేరు ప్రభంజనమువా రనియుఁ గవిపేరు అహోబలపతి యనియుఁ దేలుచున్నది. కాని, మహారాజశ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు ఆధ్రసాహిత్యపరిషత్తుత్రిక ౧గి వ సంపుటము ౨ వసంచికలోఁ బ్రకటించిన అహోబలపండితీయపీఠికాశ్లోకములు ౭గి లో “వాతూలవంశేవ శతార భూయః” అని యు, ౭లో “వాతూలవంశాగ్రణీః” అనియు నుండుటచే నీకవి యింటిపేరు “గాలివా” రని స్పష్టపడుచున్నది. ఈ విషయ మై శ్రీ రామయ్య పంతులుగారు కూడ “ఇంటిపేరు గాలివారు” అనియు “కవికి మొదటిపేరు నరసరాజు” అనియు వ్రాసిరి. గ్రంథములందు, అహోబలపతి యనియే యున్నది గాని నృసింహనరసింహాదిపర్యాయపదములు కానరావు. నృసింహస్వామి అహోబలత్వేత్రాధిపతి కావున వా రట్లాహించట సమంజసము. ఇంతియకాక ఈకవికుటుంబమువారు గుంటూరుమండలమున వినుకొండతాలూకాలోని ముమ్మడివరగ్రామమందున్నారని కూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వ్యవహారము డట్లు గాలి నరసరాజుని యుండవచ్చును. ఈపుస్తకమునకుఁ గవివంశస్థులలో నొకరు ప్రతి వ్రాసినారు. చివర “స్వప్తి శ్రీవిజయాభ్యుదయశాలివాహనశకవర్షంబులు ౧౮౨౨ అగు నేటి శార్వరినామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౨ భృగువారం వర్తు ప్రభంజనం మొకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు లక్ష్మీనారాయణ వ్రాసుకున్న కాళిందీకన్యాపరిణయము” అని వ్రాసినారు. వినుకొండతాలూకా కొమ్మాలపాడుపోస్టు పిట్టబండ గ్రామమునుండి కాళిందీకన్యాపరిణయమును గూర్చి గాలి లక్ష్మీనారాయణగారు పరిషత్తున కుత్తరములు వ్రాసిరి.

కవిబంధువులు, గురువు:—

ఇంక నీవిద్వత్తే వి తలదొడ్డులను గుఱించి కాని గోత్రమును గుఱించి కాని తెలిసికొనుటకు చెడుగ్రథములందును నాధారములు లేవు, కాని, మనకవి పోలూరి మాధవయజ్ఞకు మేఘానుశయిని శిష్యుడు నై యున్నట్టి క్రిందిశ్లోకములవలనఁ దెలియుచున్నది.

మన్నాతుభృతరంతం సకలగుణనిధి మాధవం భావయామః—పీఠి శ్లో. ౧౧౧
ప్రణామి సతతం మమ మాతులం తమ్ —శ్లో. ౧౧౨

ధ్యాయామి మన్నాతులమ్.

పైమాధవయజ్ఞయే గురువై నట్లు—

మధురు మాధవు నభిరుతింతు, కాళిం. ౧.౩౦

మధురు దలఁతు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రము—కాళిం. ౧.౩౧

మోహంబార హృదంబుజాంతరములో ముహూటికిం గొల్చెదన్

... ... సకలశాస్త్రజ్ఞుఁ గురు మన్నాతులమ్—కాళిం. ౧.౩౩

తం పోలూరిపంకజయోధిచంద్రం వందామహే మాధవవిద్యుదింద్రమ్ ౪౨
పంచేహం త మనింద్యసస్థుణగణాధారం గురు మాధవమ్. ౪౩

శ్రీమత్పోలూరిమాధవార్యకరుణాప్రాప్తాష్టభాషాస్మరణార్థం— ౪౪

అనువానివలనఁ దెలియుచున్నది

ఈవికి మేనమామయు గురుఁడు నగు మాధవయజ్ఞ సకలశాస్త్ర పండిత్యము కలవాఁడును, అష్టభాషాపండిత్యము కలవాఁడు నని యీర్ష్యించి (కా. ౧.౩౦) వాక్యములవలనఁ దెలియఁగను.

గీ. ఏమహాత్ముని దస్మింప నెసఁగు నక్ష, పాదకణదరజైమినివ్యాసమాని
కపిః శశి రాజదర్శనఘటితమోద, మతని మధురు మాధవు నభిరుతింతు.

సీ తర్కచాతంజలకర్తశః ప్రస్తరమండలంబున ఉర్బుబుడ లాడి
గురుభట్టివాగ్గుంభగురుతరవనములో నింబుమీఱఁగ నిహంబు చేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుణ్యి క లాలితప్రీతిచే నోలలాడి
కపిలసాత్యవతేయఘనతంత్రవాక్సు ధాధారలఁ గోరిక లూరఁ గ్రోలి
చెలఁగుయద్రసనాభామయలతమాని, యతస్త్రిరామచంద్రపాదాంబుజాని
సుజనతల్లజనన్నతసుగుణపాళి, నభిరుతిచెద మాధవయజ్ఞమాళి ౧.౩౨

ఈభావమే పీఠికాశ్లోకములు ౪౦-౪౨ లలోనున్నది. మఱియు నీమా

ధవయజ్ఞ గొప్పపండితుడును దనపుత్రుడు నై నదక్షిణామూర్తికంటఁ దనయం దెక్కువదయ కలవాడని పీఠిక గిగి శ్లోకములో నీకవి చెప్పకొనినాడు.

ఈకవిరచించిన గ్రంథములు: — కాళిందీకన్యాపరిణయము, అహలబల పండితీయమును పేరుగల కవిశిరోభూషణము నీరె డే కనఁబడుచున్నవి. ఇతర గ్రంథములు ముందేవైన బైలువడునేమో. పైగ్రంథములలోఁ గాళిందీకన్యా పరిణయములో ౧-౭లో బ్రహ్మ స్రవమును, కవిశిరోభూషణములో సరస్వతీ (నకులీ) స్రవమును “సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వత్యాః కుచద్వయం” అను శ్లోకము నను సరించి యొక భావముతో నున్నవి.

కవిపాండిత్యము: — ఈకవి తనపాండిత్యమునుగూర్చి కవిశిరోభూషణము లో నిట్లు చెప్పకొనియెను.

శ్లో. యస్తార్హ్య కవితాకందమూలవాగనుశాసనం

జాగృత్ ౭ హోబలపతి రాజతే స విచక్షణః.

౭౦

శ్రీమత్సోమలిలిహాధనార్యకరుణాస్థాపిత భాషాస్ఫురత్సారః శాస్త్రవిత్ - అని.

మఱియుఁ గవిశిరోభూషణగ్రంథాంతమున “పోలూరి మాధవయజ్ఞస ముజ్జ్వల శ్లోపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాధరిణేన.....అభినవనన్నయభట్టాచార్యేణాహోబలపత్యాచార్యేణ” అనియుఁ గాళిందీకన్యాపరిణయశ్వాసాంత గద్యముల “పోలూరిమాధవయజ్ఞసముజ్జ్వల శ్లోపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాధరణ.....అభినవనన్నయభట్టారకాహోబలపత్యాహ్వానకపిమహోపాధ్యాయభట్టారక” అనియుఁ గలదు. దీనిచే నీకవి కభినవనన్నయభట్టనియుఁ, గవి మహోపాధ్యాయభట్టారకుఁ డనియు నిరుదులున్నట్లును, అనేక శాస్త్రము లందుఁ బాండిత్యమున్నట్లును, అష్టభాషాపాండిత్యమున్నట్లును స్పష్టపడుచు న్నది. అభినవనన్నయభట్టనియద మిఁకెఁడుగ్రంథములలో నుండుటచే గ్రంథ రచనకుఁ బూర్వమే యీవిరుద మాతనికి వచ్చినట్లును, ఆవిరుదమే తనరెండు గ్రంథములందును ప్రాపిశినినట్లును, దోచును, లేదా, కవిశిరోభూషణగ్రంథారంభముం దైన వచ్చియుండును.

కవికాలము: — ఈకవికాల మెచ్చటను స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడియుండ లేదు. కాని, కవిశిరోభూషణమునందు “గ్రంథో వ్యప్నకవే ద్దుదం దికతు నో విద్వత్తవీనాం ఘనాం” — శ్లో. ౭౨ “కాకునూ ర్యప్నకవి నా గృహీతం — శ్లోకము ౭౧ అని పీఠికయందును గ్రంథముం దక్షడక్షడకము, అప్నకవి నుదా

హరించుటజేసి మనకవి యప్పకవీఁ దరువాతివాఁ డగును. 1578 శకసంవత్సరమున అప్పకవీయము ప్రారంభింపఁబడినట్లుండుటచేత నతఁడు శ్రీ. శ. 1657 సం॥ కుందర్వాతివాఁ డనకతీతఁడు.

కవిత్వము:—ఈవిద్యత్తవి కవిత్వము మంచి భారతోను సర్వతోముఖ పాండిత్యముతోను జదువరుల కానందముం గల్గించుచున్నది.

కృతిపతి:—ఈకవి తన గ్రంథములను మరుష్యులకుఁ గృతి యీయక శ్రీరామచంద్రునకుఁ గృతియిచ్చెను. దీనివలన నీకవి శ్రీరామునందు మిగులభక్తిగలవాఁ డని స్పష్ట మగుచున్నది.

కవిత్వములోనివిశేషములు:—ఈతనికవిత్వములోని విశేషము లీతని కత్యధిక మగుసంస్కృతాంధ్రభాషా పాండిత్యము కల దని చాటు చున్నవి. ఇంతే కాదు. సంస్కృతాంధ్ర వ్యాకరణములందుఁ గూడ, గొప్ప ప్రజ్ఞ కలదనియు, వేదమునందుఁ దర్కమీమాంసాదిశాస్త్రములందు విశేషపాండిత్యమున్నదనియుఁ గూడఁ జెప్పుచున్నవి. మఱియు సిందలిప్రథమాశ్వాసములోని ౧౮౩ వ గద్యములో శ్రీకృష్ణరూపవర్ణన మీతని కలంకారశాస్త్రంబున ననమానపాండిత్యము కల దని నుడుపుచున్నది.

ఇతరానుకరణములు:—కవి సంస్కృతాంధ్రభాషలయందుఁ బాండిత్యము కలవాఁ డగుటచే నక్షరక్షర సంస్కృతశ్లోక భావములను నితరాంధ్రమహాకవుల భావములను గొంచెము మార్పులతోఁ దన గ్రంథమందుఁ జొప్పినాఁడు, చూడుడు.

శ్లో. కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం పితా శ్రుణుమ్

బాంధవాః కుల మిచ్చన్తి పశ్యాన్త మితరేజనాః-అనుదానికి-

ఉ. తల్లి ధనాఘ్న సమ్రతిచి దాక్రిము బంధులు సత్తులీనుఁగా

నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నఁగఁ గన్నియ రూపవంతుఁగా

నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడైతఁ గల్గినకృష్ణఁ గూర్పలేదు... ౨౮౦

శ్లో. పితా రక్షతి కామారే భర్తా రక్షతి యావనే

పుత్రో రక్షతి వార్ధక్యే న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి-అనుదానికి

గీ. బాల్యమన మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునను

మగఁడు ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ

నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన

మానవతులకుఁ దమయిచ్చ మలయఁ జనదు.

“కస్తూరీతిలకం లలాటఫలకే” అను సుప్రసిద్ధశ్లోకమునకుఁ జక్కని తెనుఁగు-
 నీ. మృదులఫలమునందు మృగమదంబు ధరించి తొమ్మునఁజారురత్నమ్ముఁబూని
 నాసికాగ్రమునందు నవ్యహక్తిక మూని కరముల రత్నకంకణము లూని
 కరతలంబున వేషకాండంబు ధరియించి నెట్లేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి
 కంఠదేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీతాంబరంబు గట్టి
 కొంతతడపు సుఖంబును కోరులాంగి, యాత్మనాయకమలాసహాయవేష
 సముచితాలంక్రీయావస్తుసమితిఁ గొనుచు... ౨౯౬

మహాకవులపోకడలు, పోలికలు:—

నీ. నవనవసృష్టివైభవహేమగర్భమై సత్యలోకంబులోనరసమాచు
 నార్యాంగనామనోహరనీలకంఠమై కైలాసనగరివైభవ వహించు
 సుతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యుదారమై వైకుంఠపురముతో వన్నెకెక్కు
 సురుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయుంబుసొంపుఁ గాంచు
 సరససాధాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుగూడి వర్ధిల్లు నమరి యుండు
 సుతతసేవాగతావృద్ధి క్వామిపాలి, కాపురంబైన యలద్వారకాపురంబు.

కుమారధూర్జటి, ఇంద్రమతీపరిణయములోని ౧-౧౮౧

నీ...గీ. జగతి వైకుంఠకైలాససత్యలోక, దిగ్విరపురాధిరాజమందిరనిభప్ర
 భావభాసితమగుచు సంపదలఁబొదలు, నఖిలవిద్యాకరం జయోధ్యాపురంబు.

నీ. కేళీరతకుమారి కాళీకృతవిలాసపాఠ్యుచిరకుంభాసురములు
 సంకీకృతస్వానసంగీతమత్తసారంగీయుతసరోవిరాజితములు
 నానామణిప్రభానానాభ్రమణిపదాధీనామితాద్రిసమ్మాసితములు
 గంగానదీకీర్తిభంగానుగతమహాభంగాపగావళీసంగతములు
 సురుచిరామరభూరుహసుమవిరచిత, గర్భితవిరాగసురసతీకరపయోజ
 లగ్నశాఖిమహీహాగ్రగసుమములు, తీర్థిజెలువొందునచటి లీలావనములు.

కాళి-౧.౧౦౦

నీ. లలనాజనాపాంగవలనాపనదనంగతులనాభికాభంగదోఃప్రసంగ
 ములసానిలవిలోలదళసానవరసాలఫలసాదరశుకాలపనవిశాల
 మలిసీగరుదనీకమలిసీకృతధునీకమలిసీసుఖతకోకకులవధూక
 మతికాంతసలతాంతలతికాంతరనితాంతరతికాంతరణతాంతసుతనుకాంత
 మకృతకామోదకురవకావికలవకుల, ముకులసకలవనాంతప్రమోదచలిత

కలితకలకఁతకులకఁత కాకలివి, భాసురము హొల్పు మధుమాసవాసరంబు.
 పసుచరిత్రము ౧-౧౩౬

ఇటువంటివిచాలఁగలవు.

ఇందున్న వేదసంప్రదాయము:—

(1) మోహంతార హృదంబుజాంతరములో.....

“సాహిత్రీరమృతాసతా” మితివచస్సంపాదిత శ్రీయుతుక్... ౧ ౩౨

(2) సీ...శ్రౌతవాక్కున నహఃకేతుమఖ్య, భేదకముల నుపపాదింపు సూర్యుని
 జగద్రమఃపద మని చదువులేదె. 3-౨౭

వేదాంతసంప్రదాయము:—

3-౨౧

సీ నే ననిర్వచనీయజహప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడచి
 వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మయ్యె
 నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తి దుష్టంబు గాదు
 బ్రహ్మవిద్య యటంపు బలవత్ప్రమాణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మబునేన
 యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదొమాడుఁడీనిఖిలజనము
 లనెడి నైఖరి రోదసులూక్రమించి, యథతమసంబువరఁగెభయంబువెరుఁగ.

పరతత్త్వపాదనము:—

౧-౨౭౯

సీ. తత్త్వరూపావాప్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబు భక్తిచే సంభవించు
 వేదాంతవిద్యచే వెలయును సద్భక్తి యవిద్య గురుసేవ సందవలయు
 సద్గురుసేవ నిష్ఠామత్వమున నబ్బు నది చిత్తసుద్ధిచే నమరు నద్ది
 కాలవ్యవధిగలఁగలుగుఁ దద్రూపిత్య మలవడుఁ జాపక్షయంబుగాఁగ
 నట్టిపాపక్షయంబు మేలానవచ్చు, దాన యాగాది సత్త్రియ లూనఁగలుగు
 నవియుఁ దన్నాశకరశక్తిఁ దపులుటరిది, కర్త నిష్ఠామమానసుఁ గాంచకున్న.

వ్యాకరణసంప్రదాయములు:—

1. అందుసంస్థితవ్యాకరణము.

ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యతక్
 రోచిలుమాకుఁ దాదృశత రుచ్యముగా కితర్థార్థితిగా
 నొదిలిగా దటంచు మదినారసియో పరపాతనక్రియ

ల్లోచి వసించు నప్పురి నమోఘబలాన్వితము ల్లఘీంద్రముల్. ౧-౧౨౩

శా. ఊకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళీ యుక్తంబు గావింపుచుక

జోకక హ్రస్వముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁగా

వ్యాకర్తముని మద్వచస్సరశి నుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మోయుం గాలవిగ్వాంసముల్. 3-౧౩౨

2. ప్రాకృతవ్యాకరణము:—

సీ.

సిద్ధసాధ్య విశేషబుద్ధస్వరూపతః ప్రాకృతవ్యాకృతి (సక్తి-యనఁగ) ౧-౨౫౦
గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పఠించు జగతిలో, వికృతి యిది వింత వెలఁదియందుఁ
బ్రకృతి నడచి వికృతిప్రబలమై కనుపట్టె, సఖలగుణరసాథ యబ్జనాథ.

3-౧౬౨

3. తెలుఁగువ్యాకరణము.

సీ

... ..

సరళస్థిరకళాప్రకృతి స్తైర్యదృఢత సరసాంధ్రశబ్దశాసనమనంగ... ౧-౨౫౦

క. గుణవృద్ధు లగుచు రాజులు, ఘటిరాజశయానుబోములు పరికించును గా
గుణిగణము నక్రమే యిది, గణుతిఁపఁగ వక్రతమమో కాయాది యనుచున్.

౧-౩౧౪

ఛందశ్శాస్త్రసంప్రదాయములు:—

౧-౧౦౧

సీ మత్తమయూసన్మత్తకోకిలహంసపదభృంగవిలసితభ్రాంతిఁబు
హంసేగఁగోత్పహకుగరిమస్థిత ముత్పలమాలి కాయోజితఁబు
బంధురజాతిచంపకమాలికోసతి మురుమణిగణానగోగ్రిహంబు
జలధరమాలికాదాచుమత్తేభక్తిగీతిరభససంకీర్తితంబు
మంజులసుగంధిమాలిసీంజితంబు, నసమశాస్త్రాలపిక్తిగీతాంచితంబు
లలితసుమగుచ్ఛపరిమళ రాజితంబు, సుకవికవనంబునాఁబురిసాబగుఁగంచు.

క అమరేశ్వరీజ్ఞప్త సృష్టర, కొమరమిగులుపిలుచు దలఁప గొనబగు విప్రులే
కనునీయతినువు చపలే, రమణీమణి సూర వృత్తరత్నాకరమే ౧-౨౧౦

ఉ. భవ్యతరంబుగా భరణభారవలాంఛితవృత్తియుక్తమై
నవ్యపయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
ద్దీప్యదుదార్శవైఖరులు శైల్పింగ నా కగునే విభాకరా.

౧-౩౦౯

జ్యోతిశ్శాస్త్రము:—

చ. కవిబుధచంద్రలోకహితకారకమంగళజీవ కేతువై

భవత రిపూత్య రంబు గెడవం గడుఁ గూడిన “కాలసర్పయో

గవిధి" బ్రహ్మకాశ మందెడు నఖండలసమ్మతదండ కాండనై

భవముల నొప్పు మాధవునిబ్రస్తుతిసేయఁ దరంబె భాస్కరా. ౧-౨౯

క. కరము నుఖం బొనరు బుధ, స్ఫురణంబున బగతి నీకుఁ బొడమివలుధవి

స్ఫురణంబు జగదుపధివ, కరణం బని యెన్ననయ్యెఁగా భువిజందా. 3౦-౨

తర్కశాస్త్రము, ఇతర శాస్త్రములును: —

సీ. నూనాదిపాడశమహితపదార్థశోధనవృత్తిగల దను మునివరేణ్యు

సామాన్యముఖములొ పట్టదార్థంబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని

గర్భవిజ్ఞానము ల్లగించు రెండెను నిశ్చేయసం బను సేర్పూని

గర్భంబు జ్ఞానాంగగతి దాల్చు జ్ఞానంబు తారకంబనియెడు తాపసేంద్రిఁ

బ్రహ్మసామిహదాదితత్త్వసంపద్వివేక

మమర నిర్వాణ మని పల్కునట్టివాఁ

జిత్రసంశుద్ధి యల(రారఁజేయు) వాక్య

వటిమయలవడహృద్విధిఁ బ్రస్తుతించు.

౧-౧౮

సీ. తర్కశాతంజలకర్కశప్రస్తరమండిలంబున జర్కుబండలాడి...

౧-3౧

సీ. గౌతమమునిభావకలనచే నొక వేళ నొకతటికణచరానూనమహిమ

మరగేంద్ర వృత్తిచేనొకమాటు నొక తేజఁ గపిలవాచయఁమోత్కటవిభూతి

వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైమినిప్రకటవృత్తి

వల్లీకసగభవవ్యాప్యృతి నొకయెడ నొకసారె ధరతవాగ్యుక్తిమహిమఁ

బ్రాద్ధుపుచ్చును యువజనమోట మమర, మేటియవ్వీటిమేడల మేలురత్న

పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగక, గణనమించిన శుకశారిశాగణములు.

౧-౬౪

కావ్యము, కావ్యలక్షణము:—

క. నవసఫలరుచిశోపిత, కవిరాజము సుప్రసాదఘటితము నగుచున్

ధవళాక్షి సమ్మతం బగు, కపిసత్కృతిఁబోలు కేళికావన ముందెన్. ౨౧౫౦

సీ. క్షిప్రకల్పనలేక కష్టతాదూరమై యనమర్థత నెఱుంగ కప్రతీత

తనుమాని యప్రియుక్తతను కోసి పతేత్ప్రకర్ష నైరర్థ్యకఘటన గనక

దృఢపదబంధసంధిస్థితమై సుప్రసాదకాంత్యైజ్ఞ్యసమిత లలర

వస్వలంకృత్యభివ్యక్తులు పొసఁగంగఁ జత్రివిన్యాసంబు చెలువు గనఁగ

నతులకవిరాజరచితకావ్యము లనంగఁ

జెన్నుదైవాటి చూడ్కి కచ్చెరువు మీఱఁ

బుష్కరథము లసంఖ్యము ల్పొలుపుమిగులుఁ

బురవతంసంబు ద్వారకాపురమునోన.

౧-౧-౨౮

నాటకము :—

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవవిధవస్తువైభవయుతంబు

శ్రీరంకాంచత్పతాకాభిరామంబు నురుమంగళార్థపదోజ్వలంబు

దీవ్యత్వసంచసంధిప్రోథిలసితంబు నీహమ్మగభిదానహితంబు

గగనావలంబివాక్యస్ఫూర్తిమహితంబు మధురవాక్ విజాలమానితంబు

చిత్రసదలంకియాగహోజ్జీవితంబు. నద్భుతరసాఢ్యపాత్రంబు నాత్మనోష

పాటనంబును సగు చొప్పి నాటకంబు

క్రియఁ బ్రకాశించు నొకదివ్యగృహ మొనర్చి.

3-౧౯3

మఱియు నీతనికవిత్వమొనందు సంస్కృతాంధ్రపదములు సమముగ నుండి

మిగులుఁ గర్ణరంజకములుగా నుండును.

సంస్కృతపదములకు :—

చ. పలికి గళస్థరందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా

కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవిసమ్రసామ్రతామ్రో

మలననపల్లవగ్రసన మంజుకషాయితకంఠకాకీలీ

కలకలకంఠ నాదములఁ గల్గి తటాలున నుల్కి యుల్కియున్. ౨-౨౩౯

కేసలసంస్కృతశ్లోకము :—

శా. నేత్రీమ్మాలన మశ్రుచైత్యవిరళం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాతిచ హృష్టగోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్

పాత్రం దుశ్శవినంగతే ర్భవతి సద్వక్త్రం చలైశ్వర్యభా

ష్ణితాత్మప్రభవామణే స్సమజని నీవా వ్యయోగకృమాత్. ౨-౨౪౬

అచ్చ తెనుఁగు :—

క. దుగదచ్చి లెక్క కిక్కగు

మొగములరాకాసితేనిముద్దుంజెలిమే

ల్నిగనిగలు మిగులు మొగమున

సాగసులనగువగలునిల్ప సాగయనిదొరకున్.

౧-౪౪

సీ. ప్రిమిన్ముగమితమ్మిపట్టు పట్టగునంచ యంచతేజితేనిఁ గాంచువేల్పు

వేల్పురాతాచాయ వెలయుచక్కనితండి తండి నెఱుంగకతనరుపోడ

పోడచేరునకాండ్రఁ బోచుమిఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండుదొడ్డజంత
జంతరక్కసికానదొంతు లేర్చెడుచిచ్చు చిచ్చుకన్గలవాని నచ్చుజోడు
జోడుకన్నుల సెక జల్లు జూపుమేటి, మేటిసుడివాలుదాల్చిన మేలుబంతి
బంతినలె వేల బలుకొండ బట్టిదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్వీడు తెలివిమీఱ

౧౪౧

ఉ. తావుల మోకమాదిగమితావుల గొజ్జగనీరుయంత్రముల్

కేవలఁ జిల్కఁగాఁ జగురుఁగేదగి పూదడిగట్టి వట్టివేర్

వైవఱలాసు చెంగలునపందిరి చెంచొన రేకనంటి కొ

మ్మోవులచందువాపొగడ మొగ్గులఁగ్గులచప్పరంబులోన్

౨-౨౩౪

ఇందు యంత్రముల్ అనుచోట జంత్రముల్ ఆనఁదగును.

శ్లేషకవిత్వము.

గీ. అగు మహాపద్మపద్మశంఖాదిసింధులు

కొలఁతు లిరవొంద నీలముఁకుందసింధులు

సౌధములు గుండసింధులను జూచుననులు

నరసిధి యనంగఁ బురమంత నఱులుచుండు

౧-౪-౨

సి. గుణవృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణిని గృథంబుపటిమ గాంచి

నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణ మూచు నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యాపూర్వధర్మప్రకాశ మై జైమినివ్యాహృతిచ్చాయఁ బూని

గద్వీక్షణాక్షీణసమ్మాదహేతువై వ్యాసవాచార్ఘ్యతి వన్నె కెక్కి

కవిత నవరసఫలకమై ఘటితమత్ర, శిఖమధు ప్రతినిలసిశస్థిత మగుచు

నసమకవిరాజకావ్యంబు ననుకరించి, చూడనింపొందునచటిసూక్తీడననులు

౧-౯౨

చ. సరసులసౌత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగవ్వారాం

తరముల నుండుచుం డనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన

స్వరణగఁ బువ్వునీరు పలుచోటుల భిక్షయొనర్చు నీకు ని

వ్వీరహుఁమీఁద నెట్లాడవె బెట్టుగఁ గోధరసంబు భృంగమా.

3-౧౨౨

సీ. జారసంకల్పంబు దూలింపఁగాఁజేసి చోటల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి

సన్మార్గమెల్లను సప్రకాశముచేసి పంకజావళి బటాపంచ చేసి

యరిజాలములనెల్ల నండవాయఁగఁజేసి యాశ్రితద్విజరాజి నలరఁజేసి

పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సారజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరజేసి
ఖరకరుడు మున్ను చేసిన కాక జాసి, యలరి సద్వర్గ మెల్లను మెలగ జేసి
కువలయానెడ మొనరించెగూర్మిజేసి, యశార చల్లనిరాజు దీవ్యశ్రుతాశి.

యమకమునకు:—౧- ౧౧౯

3- ౫౮

సీ. సగ రాజు నైన బన్నగరాజు నైనను ధైర్యవాక్సటిమలఁ దఱుమఁగలరు
కుదుని నైన సముద్రుని నైనను శౌంధ్రాంభీర్యాప్తి జరుపఁగలరు
ఇందుతోనైన నుపేందుతో నైనను భోగభాగ్యసూర్తి జోరఁగలరు
అజనితో నైన జిత్రజనితో నైనను సిర్మాణరూపము ల్పొటపఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రివిక్రిమకృమమదారి, చక్రిదళన క్రియావక్రిజయపరాశ్రీ
మక్రియాముద్రనిర్మిద్రమద్రయశులు, శూమ్రులప్పురి గలరు విశుద్ధమతులు.
క. మృదుపద మై మాధుర్యా, స్పద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁ జలుకున్
మృదుపద మై మాధుర్యా, స్పద మై యలరాకు రచవపడుపు గలిర్చన్.

అనుపాసము:—౧- ౯.

౧-౧౭.౨

సీ. వెలుమబ్బు బలునుబ్బు వడిగెబ్బు రుచి నబ్బగం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు నలిగట్టు నెలిపట్టు నెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితోవత్తేనిచెలువేఁడెగఁ బూనినగఁబూనుచిటునవ్వుమొగముతోడ
ననువంకగల పొంకమునఁగొంక కకలంకకాంతు లీనెడు ప్రవృత్తగబరితోడ
వీడని యచార కారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసింపు నాహృదయంపుమేడఁ
దొంటిచదావులగమికాని యంటిగరిత, గరితరతినంబ నాయంబ గురునితంబ.

లోకోక్తులు సర్థాంతరన్యాసములు:—

అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః

లుబ్ధులకు సౌఖ్యం బబ్బునే స్వద్యుతిన్.

౪-౯ ౨

బడతురు లైన వారలకుఁ జక్కఁగఁ జక్కు నె నద్విచారమల్.

౧-౧౭౦

ఉచితస్థితిగాంచ జడుండు నేర్పునే.

౪-౧౦౭

పూజోడు లభికసాహసలు గారె.

౨-౧౪౭

జడునకు విజ్ఞాన మబ్బు నెల్లు.

3-౧౦౫

విధాతృడు విధించినకార్యము రిత్తనోపునే.

3-౧౦౫

తొలగఁ దెవట బాధ రాగదోషత గొన్నన్.

౧-3౦౭

వర్ణనలు :— అక్కడక్కడ గావ్యములలో నుండదగిన యష్టాదశవర్ణ నములును జూపెను.

కథాంశము :—శ్రీకృష్ణుడు కాలిందీకన్యను వివాహము చేసికొనిన చరిత్రము.

కవి తా నాంధ్రీవ్యాకరణమునకుఁ గొప్పవ్యాఖ్యానము చేసియుఁ గవి త్రియప్రయోగములకు మించిన దాసులు కొన్ని త్రొక్కినాడు. వానిలోని గొన్నిటిఁ దనవ్యాఖ్యానమున సమర్థించెను. అందు విసంధికఁ గొన్నియుదాహరణములు:—3-2 లో, నీవు-అరసి; ౧-౨౨లో, మంజువదము-అలభు జంగప్రియాతము; ౧-౧౧౬ లో, పోరగలరు-అజనిలోనైన; ౧ ౧౮ 2 లో, గుబ్బల్-అప్రకృత; ఇట్టివిమటికొన్ని గలవు. ఈవిషయమై తాను దనకావ్యమందు ౧-౯౮ లో “అసిద్ధోపమత విసంధితయు గుణతః బరఃనై నరిదిగన్.

౧-౧౮౮ లో “మానదురో విసంధితన్” అనియుఁ జనుత్కరించినాడు.

అహోబలపండితీయము 187 పుటలో “సంధ్యభావోపి నదోషాయ” “సంధి లేకుండుటయుఁ దప్ప గాదు” అని సమర్థించెను. ఆప్రకరణముం బట్టి చూడ నీవిసంధి వాక్యాంతపాదాంతంబులందు దోషము కా దని భావ మయి నట్లు తోచుచున్నది.

తల్లిమాచుటకు సంధి:—

౧-౧౭ 3 సరసతెడకల, ౨-౨౧౨ అపదెడసి, ౨-౧౩౩ మన నీలవేణి దె, 3-౧౩౨ వ్యాకర్తముని, ఇత్యాదులు చాలఁ గలవు. దీనివిషయమై అహోబల పండితీయము 189 పుటలో “సంస్కృతసమాంతస్థిత స్వాదోపి క్వచి త్సంధిః- (తత్తనుపదాంతములందున్న యచ్చునకును గొన్నిచోట్ల సంధి రావచ్చును) “గంగనుకాసె- శ్రీరంగభర్తగచు-శౌరిచ్చుశుభములు. “ఇత్యాదికవిప్రి యోగిత” అని యున్నది.

ఉత్తనుపురుషైకనచనకారిసంధి : —

౧-3౨౩ ఉదయనుంది తనలోపదంబుగంటి, అనితిన్ + అనంతపదంబు.

౨-౨౩౧ నిల్పితింతవడి, నిల్పితిన్ + ఇంతవడి.

3-౧౬౯ పోయితప్పుడు- పోయితిన్ + అప్పుడు.

దీనివిషయము, అహోబలపండితీయము 190-194 పుటలలో నిల్లున్నది.

ఉత్తనుపురుషేతు “ప్రియస్తు స్యాత్కిమాదిక స్వేతః” ఇతి సూత్రేణ

సంధిః చేసేతినచ్యుతార్చనము=చేసేతచ్యుతార్చనము” (పైసూత్రమున పోయః అనుపదముచే) “కొలిచితిసభిజన్ -కొలిచి తభిజన్. ఇత్యాదౌ విభాషేతి పృ యోగశో వగంతవ్యమ్.”

ఇంతియకాక, యీవిషయమునఁ గవిబ్రహ్మ తిక్కనసోమయాజి భార తము విరాటపర్వములో “సైరించి ఓవుగాన (5-250) అని పృయోగించెను. దీనికి సంస్కృతభారతములో విరాటపర్వము 20-23 శ్లో. “అపరాధ మిమం శ్చ మే” అని యున్నది. తిక్కనసోమయాజికి గృహియిచ్చిన కేతన దశకుమారచరిత్రములో ఆ. 7 పద్యము 52. (నేను) “పొండఁజేసెతింక.....ఎడయాడ గఁజొచ్చెద.” అనియును-పిదపఁ బ్రామాణికకవులలో నగ్రగణ్యుడగు నేతా పెద్దెడ్ల- హరినంశము, ద్వితీయభాగము ఆ ౮-౧౬ లో “నేను దొడరితివు డు” అనియుఁ బ్రయోగించిరి.

కూతురి:—౧ ౧ ౦ సాంప్ర.కూతురి; 3 ౧౯ ౨, 3-౧౯౪ లో, కూతున్ అనియే యున్నది.

మునర్జకలోపము:—౧-౨౧ శయ్యోపకరణసంసర్గ నిలిపి. ౧-౨23 స్పర్శ. ఇత్యాదులు గలవు.

పులోపము:—౨౮ శ్రీమాంబు

మఱిగొన్ని:—౨-౧2౮ మూయునకు, ముగ్గు (ఓనులుముయవచ్చి) ౨-౧౦౪ కొప్పున నున్నగా నియదు ౨-౨౨౦ నేట్లయినఁ గానిము. ౧-౨3౮, 3-౧2౭ మతిల్లి కి, మత్తల్లి- 3-౮౬ చటకు-“చట కగువింటిబల్కిఁ గొని సారము జాఱగ”-చేరు, చారు ముదలగువానివలె రూపాంతరమున్నదా, కుమారసంభవము రె.దవభాగము; ౧౦-౪౮౬ అ-చ్చరువు అని యతియం దున్నది. ఇద్దాన లక్ష్మలక్ష్మణగ్రీధముల నొక్కకవి రచించినప్పుడు రెండింటికీ బరస్పర విరోధ మున్నంతమాత్రమున నాగ్రీధము లొక్కరు రచియింప లే దనునూహ నిరాకరము.

౧౨౯౧ “బృంగితపించి తత్తనువు వీడిన” అనియున్నది, శ్రీగ్రీంధమునందే పశ్చాత్వాసమున “బృంగి...భూధరము” అనియే యున్నది. కావున “బృంగి తపించి తత్తనువుఁ బోవిడి” యనుట సరళపద్ధతి.

౨-౧౧గి గీ...దోసమేమి,యవరెయేనియు వెన్నుని యవ్వనాభ్య” అని యున్నది, “యెవ్వరేనియు వెన్నుని యవ్వనాభ్య” అని లో.సవచ్చును గాని

యవ్యసపనము సంస్కృతసమాసమం దుపయోగించుట యశాస్త్రియము కావున “అతివ యేదియు వెన్నుని యాపనాధ్య” అని కాని “అతివ యెవలెయు వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని, లేదా “ఏవనితయేని వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని యనినచో సరిపోవును.

-౨-౭౬ మాత్రపితరులు అనుచోటఁ మాతరపితలు అనఁదగును.

ఛందోవిషేషములు:—

౨-౩౫ కాంతకు- తలపోంతలు- బల్లోంతలు- రోంతలు- అని దీర్ఘ పూర్వబిందుప్రాస మిందుఁ గలదు. కానియట “కాంతకు” అనుచోట మొదటిపాదమునఁ “నాతికి” అని సవరించినచో సర్థబిందుపూర్వకప్రాస మగును. మాతృకలోఁ “గాంత” కనియే కలదు. దీనింబట్టి దీర్ఘపూర్వకబిందుప్రాసము ప్రాచీనతమకావ్యలక్షణ మనువాదము పరాస్తము.

రలయతి :—౧-౧౦౧ లో- గీ. లలితసుమగుచ్ఛ పరిమళ రాజతంబు ౧-౨౩౬ లో - రాణకాంచిన నాయింటి లక్ష్మీరానె ౧-౨౪౭లెక్కింపఁగరాదు మాధురీగుమనుచున్. ౨-౧౮౭ లలితనైఖరిగఁజయు నబ్రంబు ౧-౧౮౭.

ఈవిషయము- అహోబలపండితీయము 1౩7-౩8 పుటలలో సాధించుచు. “ఏతేన రాయంచకాశ్చఁ దాలకయమున్న” ఇత్యాదికవిప్రియోగానాం న కించిద వ్యసామంజన్య మితి ధ్యేయం” అని తనభాషమును సోదాహరణము గఁ బ్రకటించినాఁడు.

మునర్ణయతి:—

-౨-౧౦ గగు । క్షుమ్మెయి పైఁడిదువ్వలువ మాత్ర దలిర్పగ-

-౨-౫౭ క. మునమునలోకంబుల్లెఁ బొగడుట నిజమై-

-౨-౨౧౦ ఇ । మృదితికుఁ దత్పదానుగత భారభుజంగ విషాగ్నికీల- మొదలగునవి కలవు.

ఈవి తనశృంగార ప్రాస మగునుహాకావ్యమునఁబ్రాశ్రియహావిష్ణువు పరతత్త్వ మనియను (1-౨78) అదిసాధింప జ్ఞానభక్తులు సాధన మనియును (1-281) జెప్పి విష్ణుభక్తినిగుఱించి యిట్లు చెప్పెను.

సీ. బహుసంభవార్జితబహుచాతకవ్యాతవిసిమహావహ్ని విష్ణుభక్తి

మానసరాగాదిమాలిన్యపరిహారవిమాలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి

తాపప్రియోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి

చతుర్థవిత్తే కసంపాదనక్రియావిదితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి

సకలసత్తత్త్వసాధ్యణ్యసంపదలకు, వేల్పుముదవులమేల్బూతి విష్ణుభక్తి .

సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధవిద్యలకు నెల్లఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి 3-౨౦౨

ఈమహాకావ్యమునకుఁ బరిషత్తువా రె తిప్రయత్నించినను రెండవప్రతి
దొరక లేదు. దొరకినప్రతిలో లుప్తభాగము లున్నతావులఁ గొన్ని పూరించి
వానికిఁ గుండలాకారచిహ్నము లుంచినాడను. లేఖకదోషము లధికముగా
నున్నవి. కేవలము దుష్టము లని తోచిన వానిని దిద్ది మిగిలినవానికి మాతృ
కలోని స్వరూపములు క్రిందఁ జూపితిని. ఇది యాతాశ్వాసములగ్రంథము.
ఈప్రథమభాగమందు మూఁడాశ్వాసములు మాత్రమే యున్నవి. మిగిలిన
మూఁడాశ్వాసములును రెండవభాగముగాఁ బ్రకటింపఁబడును.

ఇందుఁగల మఱికొన్ని విశేషములును, ఉత్తరభాగవిశేషములును, ద్వితీ
యభాగపీఠికయందు వివరింపఁబడును. గ్రంథసంస్మరణమందును, పీఠికయందు
ను గల గుణదోషములగుఱించి వేతె మనవిచేయు సక్తతలేకుండ నిమహాకవి
పద్యమునే యిందుఁ బొందుపఱచుచున్నాను.

ఉ తప్పనిచోటఁ దప్పనఁచుఁ దప్పనియారస మూనఁబోకుఁడీ

తప్పినఁ దప్ప గల్గె నని తప్పనిసత్తృప్త మీరు దిద్దుఁడీ

యొప్పు పొకింత గల్గె మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నేఁ

దప్పనిశిష్యుడన్ గురులఁ దప్పన శిష్యునకీర్తి కీర్తియన్ .

౧-౨౯

ఇట్లు, భాషాసేవకుఁడు,

శ్రీపాద పాపయ్యశాస్త్రి,

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రవిఘ్నకార్యస్థానపండితుఁడు,

పీఠికాపురము.

-: విజ్ఞాపనము :-

ఈకాళిందీకన్యాపరిణయము మాతృక పరిషత్తార్కవిర్వాహక సభా
ధ్యక్షులగు మ॥ రా॥ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు తాము డిప్యూటీకలె
క్టరుగా నున్నపుడు వినకొండతాలూకాలో సంపాదించినారు. కాగితపుఁ
బ్రతి; ప్రాతగిలినది. నడుమ నడుమఁ గొన్ని పత్రములు లేపు, పద్యములులేపు,
పద్యములలోఁ గొన్నితావుల వాక్యములు లేపు, వాక్యములలోఁ బదములు
లేపు. కొన్నిపదము లర్థముకాని విధమున లేఖక ప్రమాదమున నైరూప్యముం
బొందినవి. చూపుట ౮౩ పద్యము ౩గి “సంకుసక సద్గ్రహగ్రాహ సంకులంబు.”
౩౧ పుట ౧౧గి పద్యము “యత్తయిగ్గుగుణస్ఫూర్తి” - ఇత్యాదులు. రెండివ
ప్రతికై యత్నించితిమి, గాని, దొరకలేదు. ఉన్నదానితోనే యీ ప్రథమభాగ
మతికివ్వమునైఁ బుస్తకరూపమున నితమాత్రము ప్రకటింపఁగలిగితిమి. తక్కి
నమూఁడా శ్వాసములను గ్రమముగ ద్వితీయభాగముగఁ బ్రకటింప యత్నించు
చున్నారము.

ఈమాతృక శార్వరినామసంవత్సరము (శక ౧౮౨౨) ఆషాఢ బ ౨
భృగువారము వఱకు ప్రధంజనము పోకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు
లక్ష్మీనారాయణగారు వ్రాసినది. రామయ్యపంతులుగారు వినకొండ తాలూ
కాలోని ముమ్మడివరమున సంపాదించిరి, కాని, ప్రాతకాఁడు చివర—
సీసమాలిక. శ్రీమించుగూర్పున సిరులకుఁబట్టెనకులిశాయ ధునివీడుగొట్టెపాడు

ఆగ్నేయదిశయందు నఖిలవేదాంతార్థముహేమకునిలయంబు మైలవరము
దక్షిణదిశయందుఁ దనరోలఁగూలంగఁ బెద్దజమ్మలమడక సౌజన్యమడక
నైరుతిపార్వాన నరులసర్థులపట్ల పురుహూతుపురమెట్ల పూరిమెట్ల
రాజిల్లుకొండలరాయనిపాలెంబు భోజనానకుఁ గల్పభూరుహంబు
నాయవ్యదిశయందు వనర గోకనకొండ నిరతార్థిజనులకు నిలులునిండ
ఉత్తరభాగాన నున్నతస్థితిఁగాంచె నాగులవరము భూనాగపురము
ఈశాన్యదిశయందు భాసిల్లుకీర్తిచేఁ గవికల్పనల్లి కూకట్లపల్లి
ఆప్తపురపద్మమంతరస్థాయయైన, శాశ్వతైశ్వర్యములకెల్ల సదనమైన
ప్రబలినారాయణపురంబు పాలకడలి, పట్టిమెడనున్న నవరత్నపథకమనఁగ.

నీ. జానకీవతి తే తనజ్జర్ణులైలపాలు కొంపలకప్పెల్ల గొడ్లపాలు
 సంవాసములు దొంగజాగిలంబులపాలు నయనముల్ జాగరణంబుపాలు
 గట్టిపొత్తిపుద్రాళ్ళు కట్టెమోపులపాలు మృదువైనచేతులు ముండ్లపాలు
 భూరిస ధ్యానిధుల్ బురదనీధులపాలు నాలుక దీనోక్తిమేనుపాలు
 ఘనతరన్నేహ మది ధూర్జజనముపాలు, చిత్తమేవేళ నతిదీర్ఘ చింతపాలు
 హరిహరీ దేవామ తయు నలతపాలు, మైదవోలున నుండుట మాకుఁజాలు.

అను రెండుపద్యములను వ్రాసియుంచెను. ఇందు ముష్కశివరము కనఁ
 బడదు వైగ్రామములలో నెక్కులమునఁ బండితులు భాషాభిమానులు నుండెడి
 వారేమో, కవివంశమువా రెవ్వరైనఁ గాని యితరులు గాని యీపు స్తకప్రతిని
 సంగ్రహించి యండిలేమో యనునాశ కలుగుచున్నది లక్ష్మీనారాయణ
 గారు వ్రాసినప్రతికి మూర్ఖక యెమై యుండును. ఎవ్వరైన నాప్రాంతముల
 వారీపుస్తకమునకై యుత్సించి సంపాదించి మాకుఁ బ పి యీపనిలోఁ దో
 షమను రసి కోరుచి న్నాము ఇక్కవి పండితుఁడు, బహుశాస్త్రవేత్త, అట్టి
 యతస్సగ్రహమును యథామతిఁ బొక్కరించుట సాహస మగును మేము రెం
 డవభాగము ముద్రింపఁబోవునప్పటికి దీనిప్రత్యేతర మెవ్వరైనఁ బంపినచోఁ
 గృతజ్ఞులమై యుండు మని విన్నవించుచున్నారము

కార్యదర్శి,

ఆ-|| సా|| పోషత్తు, కాకినాడ.

విషయ సూచిక .

1. కథాప్రారంభము	...	౨౫
2. కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణియడుగుట	...	౫౫
3. కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయముఁ జెప్పట	...	౫౭
4. నీలవేణి ఛాయాచేవికిఁ కాళిందీవృత్తాంతముఁ జెలుపనేగుట	...	౫౮
5. కాళింది విరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁ జెప్పట	...	౬౦
6. కాళిందిమనసునదోచిన కృష్ణుని ప్రార్థించుట	...	౬౨
7. కాళిందిచెలులమొఱిగి యుద్యానమునకేగుట	...	౬౪
8. కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట	...	౭౬
9. సూర్యాస్తమయవర్ణనము	...	౭౮
10. చంద్రోదయవర్ణనము	...	౮౨
11. చంద్రోపాలంభనము	...	౮౭
12. మస్తకభోజనంబున	...	౯౦
13. మందనూరునోపాలంభనము	...	౯౧
14. శుకకోకిలాద్యుపాలంభనము	...	౯౩
15. సూర్యోదయవర్ణనము	...	౯౬
16. కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ జెల్పుట	...	౯౭

శ్రీరస్తు కాళిందీక న్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము*

దీప్తనిపాతి నెన్నెదన్.

సీ. నవరత్న కీలితనవ్యకంకణధూణత్యాక రాజ్యయుగ్మంబుతోడ

బంగారురంగుల బొంగార మెలంగెడు కమనీయభూమి తాంగంబుతోడ

జాయఁజెందగు(?) నేవ నేయుక్త వడి మేల నివసజంబుతోడ

ముఖకాంతిజలమప్యములబొలు కన్నుల జూలించు కరుణారసంబుతోడ

గాననగుచును నిజభక్తకల్పవల్లి, రామవామాకతలభాసురతనువల్లి

మల్లికామృద్వి సీత (భామామతల్లి), కరుణ రక్షించు సను మమ్ముగన్నతల్లి.

సీ. రాముజేహమునకుఁ బ్రాపౌట నాత్మశేషత్వంబుఁ దెలుపు లక్ష్మణమహాత్ము

నతిశుచిగుణసంపదాన్వదత్వముఁ బూని నిజశంఖభావంబు నెఱుపుభరతు

సద్వృత్తతామసో నిజచక్రరూపంబు మెలపు శత్రుఘ్నవీరు

నిజకన్యాభావంబు నిజసహృదరుమాని రాముఁజేరుటఁజూపురాక్షి సేంగు

గామరూపసమాస్తక్షిణతలవృత్తి, నాత్మదివిజత్వ మందట కాన్యమెఱయ

జేయుధన్యులనలయాంబు(ంజనేయము) ఘృ, రామభక్తులమదిలోనఁ బ్రేమఁదలఁతు.

క. ప్రాజ్ఞుల విశ్వనిఁ దైజసుఁ, బ్రాజ్ఞుని సౌమిత్రిచేష భరతాహ్వయుని

దజ్ఞస్తుతు శత్రుఘ్నస, మాజ్ఞ స్తది సౌతు సీప్సితార్థము లొదవక.

సీ. ప్రచ్యవత్స(?) త్తివిరుద్ధవస్తానిసంరుద్ధ మగుచు

సప్రతితం పొచు నతివేలముఘోరహతిహాదును బ్రకర్షించి యగుచు

† బ్రతిహతవృత్తిమై ప్రకమభంగమై వ్యాకీర్ణవాక్యసంవాస మగుచు

నవిచారితవిధేయమై చర భిన్నమై హేయతాపన్న మగుచు

గుకవికావ్యంబుకై నడిఁ గూలె లంక, యేమహాత్మునివాలొన్న యేర్పునపుడు

సతని నేపింతురామనామైకపేయు, నానతవిధేయు సససాయు నా

శా. లంకాలంకృ ణోల్లాసోరువాలొన్ని ని

శృంకుండై కపిసర్వభౌముఁడు ధరాజాతామనశ్శోకఘా

మాంకజ్వాల గతానశేషముగఁ జల్లాల్చె నివిచిత్తంబుగా

దైంకర్యార్చితరామచంద్రుఁ డతఁ డుత్కింత స్వముం బ్రోవునన్.

* మొదట ప్రథమారము గలదు. † భారవృత్తిమై-మాలము.

- చ. జలరుహనాభనాభిజలజాతమధునతభావ మూనుటం
గలిగెను గూతుకేల్లానెడుకామన మాట నహించు టారయన్
జలరుహసూతి నీ కనుచు శారద తచ్చనలాడ మాటికిం
గలకల నవ్వు ధాత మెప్పుడు మాకు నీవుతన్.
- చ. కన దతిచిత్రత స్పృదులగాశ్రమమనం దొకిగుబ్బ కిర్కశెం
బన దృశసాహితీమయత నందుట మార్దవవాసగీతమై
తనరెగుగుబ్బ రెండనది దాల్చె దృశత్వము చాల (వింతయా)
ననుచును మాటబోటికుచ మంటుడు నల్వ మదిం దలంచెదన్.
- చ. అతికఠినపుం దర్క మగునారయ నీదురదాళి తత్కృతా
హాసులను సీత్యైతు ల్వాడమె హా మధురోపము బ్రహ్మకాం
లేని సౌఖ్యముల పట్టయి లేనది యాననంచు నే
యతివ మృదూక్షి బల్కు విధి *నవ్వరవణిని వాణి గొల్చెదన్.
- సీ. వెలిమబ్బుబలునుబ్బు వడి గెబ్బు రుచి నబ్బురం బాసంగెడు వనసంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు నలిగెట్టు వెలివెట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితోవఱచెలువేని దెగఁబూనినగఁబూనుచిటునవ్వుమొగముతోడ
నునువంక గలపొంకమునఁ గొంక కకలంకకాంతు లీనెడుపువ్వుఁగబరితోడ
నీదని యపారకారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ నసంపు నాహృదయంపుమేడఁ
గొనిచదువులగమికానియిటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబగురునితంబ.
- చ. సిక నెలకొన్న (క్రొన్నెలను) సింగపుగో రని సారె కుల్కుకై
మొకము నిరీక్షణద్వయము మేనకకూతురి బెళ్ళుజూపుచా
యకు మరలించి దాని కుడియారని సిగ్గు ఘట్టిల జాపల
ప్రకటత మానజేయు గిరిరాజసుతాశ్రయ నాశ్రయించెదన్.
- శా. పంచబ్రహ్మసమాఖ్యపంచపృథివీవాక్యాదితత్త్వాధిపా
దంచత్సంచమహాన్తశోభితసురాధ్యక్షత్వసంశోభితం
బంచాక్షర్యభిధానమంత్రవిదితుం బంచాక్షరాద్యక్షరా
కించిద్బోధిత సాంబు నేమనములోఁ గీర్తితు (నశ్రాంతమున్).
- చ. మగఁడు సగంబుగాఁ దపము మానక చేసియుఁ దత్ప్రియత్వముం
దెగఁగొని మేటిచట్టునకుఁ దీవ్రపుఁ గూరిమికూతుఁ రేనియుం

దగు లగువారి నేరములు తాళుచుఁ గోరికె తెల్ల సీను నే
మగువలమేలుబంతి (శాంభ)ని మమ్ము నేడుతఁ.

చ. అతనువిభూతి మై సలఁదిసంతన తద్విజయంబు గల్గి దే
సతనువిభూతిమూర్తిమతి నై యతినిఁ జయలక్ష్మి చెందఁగాఁ
బ్రతినవహించి తిద్గతిని బొయక నాయకు మై పగిలు
సుందరీమణి మనంబున నెఱుఁగు సభిప్తునిధికిఁ.

గీ. వత్స మొక కేల నొకట మువ్వంకకోల, శిరమునందుండు తెల్లచేసినజలంబు
పశుపతిత్వంబు సీక సంబంధమెట్టు, లనుచు గేస్తుని నగు చెలి నా శ్రయింతు.

మ. శృణ(తుల్యంబగు) బుద్ధిజాడ్యతమ మెంతే దూర మై పోవఁగాఁ
దృణమాత్రంబుగ విద్యలిచ్చి జమలఁ దీన్యత్కృపం బ్రోచుఁ
గుణమా నా కిని ముజ్జగంబుల కనంకోచంబుగాఁ దెప్పఁగాఁ
దృణమాత్రాపతిని బ్రమోదిలుమహా(దేవుం బ్రశం)సింఁచెదఁ.

శా. శ్రీరామాయణకావ్యకల్పలతికాక్షీరాంబురాశీఁ మహేశా
దారుం బ్రాకృతిశిబ్దశాసను గుణాధారు స్వమస్కారసం
భారప్రకయఁ దృప్తిచేసెద మహాభారత్యఖండాస్వయో
(ధారుఁ స్థా)ర విచోవిలాసు మదిలోఁ దార్కందు నావ్యాసునిఁ.

గీ. ధరణి కేతించు కవితాభిధానహంసి, కతులవిశ్రాంతిభూము లై యద్రసజ్ఞ
లనెడిసరసులు క్రమమున సజ్జె సట్టి, యూర్వవర్చుల నాత్మకి వ్యాసు నెంతు.

సీ. మానాదిషోడిశిమహితపదార్థ శోధనవృత్తిగల దను మునివ రేఁబ్బ
సామాన్యముఖముతా పట్టదార్థంబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని
గర్తవిజ్ఞానము ల్లిలిగించు రెండును నిశ్చేయసంబను నేర్పులాని
గర్తంబు జ్ఞానాంగగతిఁ దాల్చు జ్ఞానంబు తారకం బనియెడు తాపసేంద్రుఁ
ప్రకృతి మహాదాదితత్త్వసంఘద్వివేక, మమర నిర్వాణమని పల్కునట్టివానిఁ
ఋత్తిసంబద్ధి యల(రారఁజేయు)వాక్య, పటిమ యలవడహృద్విఖి బ్రస్తుతింతు.

గీ. ముదము ద్రవ్యమనోనఁగుచుమూలకార, సుర్వభేదన మొనరించుమహిమగాంచు
నేమహాత్ముని దర్శనంబిచ్చ లోనఁ, జాలఁబ్రాణింతు సయ్యహిసార్వభౌము.

గీ. కూడు నెవ్వనిసద్విద్యుద్ధి గుణనిబంధ, నంబు నాద్యంతముల వివృతంబు సంవృ
తంబు వివృతంబె కడుసంవృతంబు మాన, నట్టిపాణిమునిచంద్రునా శ్రయింతు

సీ. త్రిస్తకారత నాత్మ దీపితంబుగఁ జేసి మూఁడుగుణంబులు మొనయఁజేసి
పటుతిరజీవికోపాయవృత్తు లమర్చి సాంగరూపక మెసంగంగఁ జేసి

- యుచితనానావర్ణయుక్తు లొప్పుగఁ దీర్చి యుత్తమాధిక భేద మొనరఁజేసి
నుజియు సలంకారమంజు మెల్లలయించి శయ్యాపక రణసంసర్గ నిలిపి
శేలివి శిష్టాపిషయకావ్యదేహారచన, చేసి నిర్దోషభావతఁ జేసి విధికి
సవమతియునున్న కాళిదాసాద్యనేక, సుకవిమూర్ధన్యులను తింతుఁబ్రకటనూక్తి
చ. ప్రకృతియుగంబు దీర్చుమునివర్యులకు స్వముఁ డైనపుణ్యుని
న్వికృతికి శిక్ష గాఁగఁ బడవిద్య రచించినవాని సంధ్రవా
ప్రకటకవిత్వకల్పతరురాజముబీజము సర్వవాక్యతా
సకలిరుదాంకసన్నసవిచక్షణచంద్ర సమస్కరించెదన్.
- గీ. ప్రాణివర్ణకలధర్మభవ్యనామ, సరశిషుషామహస్థహతేఞ్ఞిరమయాంధ్ర
వాగ్దగత్కర్త భూకవివాగ్వివేతఁ, జాగి మ్రొక్కెద నల శబ్దతాసనునకు.
- గీ. వికృతికాధారతనహించి వికృతరహిత, శుద్ధభావత బ్రహ్మంబుసావగుఁ గాంచి
జగములోనఁ బ్రకాశిల్లు సర్వ విదులు, వన్నయాధర్వణాద్యుల సన్నతింతు.
- గీ. ఎన్న వికృతివివేకంబుఁ గన్నవాని, కమరు భావి క్రియాజ్ఞాన మనుచు జ్ఞాను
లభినతింపఁగ వెలయు మహర్షి తుల్యు, సన్నతింతు సధర్వణాచార్యపర్యు
- గీ. *సరసమతిశబ్దతాసనజాతమాత్ర, నంద్రకవితాశిశువుల్లీ తియమరఁజెంచి
చాలఁ బ్రాథ నొసర్చినచతురమతులఁ, దిక్కియజ్వాదికపులఁగీర్తింతుఘనుల.
- ఉ. అప్పటివారలే నుతుల కట్టు లసహులు సన్నతింపఁగా
నిప్పటివార లన్న నది యెంతటిమాట యఖిండపాండితుల్
దప్పని కారణంబు లగుఁ దద్భజనంబున కంచు నెంచి నే
నిప్పటిపండితోత్తముల నెంతు సేరంతరభక్తియుక్తతన్.
- మ. గుణదోషంబులఁ దెల్పిలేనిఖలులం గోపింపఁ గీర్తింపఁగా
ననునైనం బనిలేదు దోషములయం దత్యంతసాధుత్వమున్
గుణజులంబుల దోషభావముఁ గడుం సూర్పంగ నేర్పొప్పు స
ద్గుణవత్పండితహాశిసన్నతిఁ గొనం గోర్కు ల్పదిం బుట్టెమన్.
- ఉ. తప్పనిచోటఁ దప్పనచుఁ దప్పనియారస మూఁబోకుండీ
తప్పినఁ దప్పు గల్గె నని తప్పనిసత్కృత మీరు దిద్దుండీ
యొప్పు టాకింతిగల్గె మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నే
దప్పనిశిష్యుడన్ గురులఁ దప్పనె శిష్యునకిక్తి కీర్తియున్.

గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెనగు సత్త, పాదకిణచు నైమినివ్యామోని
కపిలకణేరాజదర్శనఘటితమోద, మతసి మద్గురు మాధవు నభినుతితు.

చ. కొదవ లేఱుంగ కెప్పుడు నకుంతమహూదయులై భవంబు వే
పొదలంగ భూరిసత్కలు పూని తమోహతిలేక యార్జవం
బొదవఁ గళంకిత స్వదలి యూర్జితవాగ్మిజయోగ మింపుగా
మదిఁగొను మద్గురు దలఱు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రమున్

సీ. తర్కపాతంజలకర్కశస్త్రస్తరమండలంబున జర్కుబుడ లాడి
గురుభట్టవాగ్గుంభగురుతరవనములో నింబుమీఱంగ విహరంబుచేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుణ్ణిక లాలితస్త్రీతిచే నోలలాడి
కపిలసాత్యవతేయఘన తంత్రవాక్సధాంధారలఁ గోరిక లూరఁగ్రోలి
చెలఁగుయద్రసనాభామయఃతమాలి,యతనిశ్రీరామచంద్రపాదాంబుజాళి
సుజనతల్లజనన్నతనుగుణపాళి. సభిన తించెద మాధవయజ్ఞమౌళి.

శా. మోహంబౌర హృదింబుజూతరములో ముమ్మాటికి గొల్పెద
న్తోహదిస్త తిషిద్ధదోషగుణసమ్మూర్ఛానిరాసక్రియా
సాహిత్యస తిపన్నచిద్ర సరురీసంబంధకృత్నాసను
“నాస్సహిశ్రీరమృతా సతా” మితి వచస్సంపాదితశ్రీయుతు
నాస్సహిత్యాంబుధిపారగు న్నకలశాస్త్రజ్ఞ స్థరు న్మాధవుఁ.

గీ. ఎవ్వనియశంబుజగమెల్ల నెనసిచుట్టు, కొండయవ్వలితమమెల్లఁగొదవపఱుప
నల్పమాధేయమనిపల్కదధిక భూష,యతనికొనరింతంనతిమాధవార్యమణికి

గీ. ఏకదినమేళనంబూను నెపుడుఁబూర్వ, పక్షలాలితిఁగొను గళబ్బదియునాఱుఁ
దాల్చుశశి నవ్వు నుతచతుర్దిశకళైక, హరిఁ బ్రార్థింతుమాధవయజ్ఞచంద్రు.

క. కవివాక్పతు లై యెవ్వని, సవిధసితు లైనపురుషసత్తము లెల్ల
గవివాక్పతులం గేరుదు, రవురా నుతియుగతు సతని నస్తత్సామిన్.

ఉ. నెదుషి లేకయే కివిత వచ్చె నటంచు వచించువారల
గా దసఁగూడ చెట్లనినఁ గాకవిపత్కెడు శాస్త్రవాగ్విసం
వాదిదురుక్తుల నివనఁగఁ బండితమౌళికి మోముదామరం
జ్రోదిగ నవ్వుచేనియలు పుట్టును రూపక మంగితం గొనన్.

గీ. దుష్టకవిత సేషింతు దొరలసభలఁ, గలుగు సత్కవివరులకు ఘనయశంబు
తద్యశంబునకరయంగదాతయగుటఁబూడితామాన్యసకునేని ప్రణతితగచె.

న. అని యిష్టదేవతానమస్కృతియు సనాతనాధునాతన సత్కమింద్రగురుచా
న్రపురస్కృతియుఁ గుఱవితరస్కృతియు నొనరించి నే నొక్కబంధురస్క
బంధనిబంధనాయత్త చిత్తుండ నగుచు, నిష్పఱి నొనర్పబూనిన సకలసన్ధు
ణాలంకారసంపన్నుఁ బగునిక్కావ్యకన్యారత్నంబునకుం దగిన నాయకిర
త్నం బఖిలదేవతాశిరోరత్నం బగు క్రీరామభద్రుం డగు నని పురాతనకృ
తసుకృతిజనితమహాభాగ్యాతిశయంబువలనఁ చెలిసినవాడ నగుచు స్వ
మేయప్రభావుం డగు నచ్చుహానుభావునకు పృథ్యుతంబు లగు పద్మంబులు
విన్నవించెద.

- క. వీరాదివీరునకు నని, వారితసద్ధైర్యశౌర్యవచ్చుతుచమూ
మారణకారణదారుణ, భూరిబలోదగ్రునకును బుషితోగ్రునకున్.
- క. మిత్రాస్వవాయనలినీ, మిత్రునకుఁ గటాక్షితాత్మమిత్రునకు ధుతా
మిత్రునకు నృత్రశత్రుజ, మిత్రతనూజాతశత్రుమిత్రాఖ్యునకున్.
- క. మాయాగృహీతమానుష, కాయునకుం గుఱికితనయకర్తృకయాగా
పాయపరపరహితాకుచ, నైయర్థ్యవితానకీర్తి వరదాయునకున్.
- క. రామునకు నిన్ద్రదనీల, శ్యామునకు నరాతిసోమసంప్రవాతఘన
స్తామసమీరున కత్యభి, రామగుణారామునకును రఘురామునకున్.
- క. దుగదచ్చితక్క కిక్కగు, మొగములరాకాసిజేనిముద్దంజెలిమే
ల్నిగనిగలుమిగులు మొగమున, సాగసులనగువగలునిల్పసాగయనిదొరకున్
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధ్యర్థంబుగా లీలారాజస్యసార్యభౌముం డగుచు
రామరూపంబునం బ్రకాశమానుం డగు నద్దేవతా సార్యభౌమునకు సంకి
తంబుగా నొనరింపఁ బూనినకాళిందీకన్యాపరిణయం బను మహాప్రబంధం
బునకుఁ గథావిధం బెట్టి దగు నట్టివిధం బభివర్ణించెద.

—: కథాప్రారంభము :—

సీ. సవనవచ్చున్మైభవహేమగర్భ మై సత్యలోకంబుతో సరసమాచు.
నార్యాంగనామనోహరసీలకంత మై కైలాసనగరినైఖరి వహించు.
సంతతశ్రీనివాసస్ఫుర్దుదారమై నైకుంతపురముతో వన్నెకెక్కు-
సుచుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయంబుసొంపుఁ గాంచు
సరససౌభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియును గూడివడ్డెల్ల నమరియుండు
సతతసేవాగతాప్తదిక్వామిపాలి, కాఁపురం బైనయలద్వారకాపురంబు.

క. ద్వారవతీపదము ప్రభ, న్ద్యూరూఢి*మతంబుగాంచు నది సర్వమహూ
దారసురాసురమానవ, పారము లేవేళ నర్జివసియించుటచేఁ.

చ. పగడపుదారబంధములు బచ్చలచూరులు బద్ధురాగవుఁ
జగతులు వజ్రవస్రములు సానలదేతిన కెంపుగంబము
త్నెగఁజెడు నీలవేదికలు నిగ్గులుదేతెడు రత్నవాటిక
ల్పాగనువహింప నప్పరము శోభిలు బట్టణరాజరాజమై.

మ. ధర సప్తట్టణరాజ మంబరగతాత్మచ్ఛాయ నానాకముం
బరగం దోయధిసీట దోచుప్రతిబింబస్ఫూర్తి నభ్యాగిరా
ట్పురముంగ్రమ్మి త్రివిక్రమత్వమున నొప్పు సాంప్రతంబేకదా
హరి యందుండుగదా త్రివిక్రమసమాఖ్యం బ్రీతచేతస్ఫుండై.

ఉ. నేలిమిరత్నదీధితుల మిన్నలు ముట్టెడు గోపురాళి నే
వేళఁ జరించుతమ్మునికి వేడుక నప్పరలక్ష్మీ రక్షగా
నీలపురేకుగట్టె నది నేడును గానగవచ్చు దానినే
చాలనిబుద్ధి లోకము శశం బని పల్కుచు జందమామలోఁ.

గీ. వజ్రులనప్పరి బలితంపు వాణిపరిఖ, రత్నగర్భాదిశబ్దము ల్రాజలంగ
నభిమేఖల గాకున్న ననువుగాద, టంచు దద్యావణాంబు భరించె ననగ.

క. అతిరుచిరచంద్రకాంత, ద్యుతియై కవియుతము విబుధతోహకరమై
హితసకలవస్తునికరో, జ్జితమై పురి కల్పవల్లిచెలుపు నహించెఁ.

గీ. ప్రచురరోచిస్సమాలీఢ బాడబంబు, భూరిసవరత్నరాశిసంపూరితంబు
హరినివాసంబు చిత్రసత్త్వాశ్రయంబు, నగుచునప్పరిజలరాశినగుచునుండు

మ. రతికాంతాంతవిభూతి సంతతనుప్రాంతోపగూహక్రియా
రతికాంతం బయి శేఖరామరధుసీరమ్యాంబునమ్మోద మై
ప్రత్యక్షైశ్వర్యవృషాంక మై సటన దీప్యన్నీలకంఠంబు నై
నీప్రతిలేకొప్పు శివస్వరూపవిభవప్రాప్తిం బురం బెప్పుడుఁ.

క. సకలాలంకృత యయు్యం, బ్రకటవిశేషోక్తి విబుధరంజన మగు హం
సకరుచిర పదంబై, యకలంకస్ఫూర్తి మీఱు నప్పరి జగతిఁ.

మ. ప్రకటాదార్యవిశేషకాంతి సమతార్థవ్యక్తి పాశబ్దరూ
పకసారాధికచిత్రచిత్రలిపిసంబంధంబు శ్రీకృష్ణనా

* మతుండుగాంచునదె-మూ. † వసియించుటయే. మూ. నీక్రతివోహ్మ-మూ.

యక వైశిష్ట్యనితాంతభాసురమునై యష్టట్టణం బొప్పుఁ దో
నకలంకుల్ (ముదమ)ద సత్కవిలఁ గావ్యంబుంబలెం జూడఁగన్.

క. హరిదస్వఃశు తనయరథము, సరణి పురీసాధములను సంకటపడుట
నైవర వమర నొంటిగుట్టము, నరదమునకు నేకచక్ర మమరించికొనెన్.

ఉ. పచ్చలగో(పురంబు) జిగి పచ్చికి యంచుఁ దలంచి వచ్చు లో
మచ్చికిజింకఁ బట్ట వడి మై శిశి యూడువసేయఁ జంద్రుమై
నిచ్చలు జాటు నయ్యవృత్తి మించుక సోఁక సచేతనాకృతుల్
పొచ్చిన డైఁడిబొమ్మలకు నితులకు (ననరాపు భేదము)ల్.

సీ. గోపురోపరిఫేలకోకస్తనులగొప్పవిప్పుకప్పమిటారికొప్ప లబ్బు
రంపు మబ్బు లటంచు రమణుల నునుమేనుదీఁగెలు గ్రొమ్మించుదీఁగెలనుచుఁ
గరికరము క్తగంగాజలశీకరాసాత లనుచుఁ
దదుదారతరభృంహితంబులు బలుగర్జితంబు లంచుఁ దలంచి యంబుధరము
లలసలునన్వాధికారమన్యులకునిచ్చే, విచ్చెమాగచ్చులనిమదినొచ్చినొచ్చి
వర్షగర్జితమిషము ములుక, నటలుమేడలక్రిందటనొటలుచుండు.

చ. సురతరు లంతికస్థలులఁ జొప్పుడ నందలి దివ్యభూషలా
తరుణు లొకప్పు డొక్కటియుఁ దాల్పఁగఁ జూడ రలక్ష్మ్య మోటచే
సురుచిరభూష లొల్ల మటు చూచుచు మ్ర నైసయ
త్తరువులపుష్పము ల్లానరు తద్దయు వాడినవంచు సచ్చటన్.

ఉ. మేడలయందు నిచ్చలు భ్రమించుకలాపులు డాయఁ జూచి య
య్యేడుగుతాలతేరియురగేశ్వరరక్షులు వాట వాని వె
న్నాడఁగఁ గుంటిసారధికి నబ్బమి వే పయనంబు సాగమిం
దోడనె తానె పోయి వడిఁ దోయజబంధుండు వట్టు రక్షులన్.

చ. పడమటివెట్టుకు న్నెవరిచి భామలు సోరణగండ్లు మూయ న
క్కడ గతి నిల్వఁ గాఁక వడిఁ గ్రమ్మినఁ బొనిడఁ బోవుచుండఁగాఁ
గడుఁ గనిపించె మందగతి పురమరీచికి గ్రీష్మవేళ న
జ్జడత చిరార్జితం బగుట సంగత మయ్యెడు నిప్పు డేనియున్.

చ. పురిగరుడా శ్చసాధరుచిపుంజము భూసమటంచు నెంచి లో
హరిణము చోకళింప శిశి యాత్మమనోహరనక్తపంకజ
స్ఫురదుపమానవృత్తిఁ గొనఁ జూడఁగఁ జాలక కజ్జలంబుచేఁ
దరుణులు కప్పొనర్చి రది తప్పక చందురునందు *నుండఁగన్.

- క. బాలికల దాగుమాతల, వేళల సౌధములయందు వెతకెడువారిన్
 లీలఁ గిరురింతు రచ్చట, మేలిమిబంగారుబొమ్మమెలఁకున గొనుచున్.
- క. అచ్చటి మదిరాక్షసులు నై, యచ్చరికన్యకలు నాట లాడఁగ భేదం
 బిచ్చఁ గననయ్యెఁ జూపఱి, కచ్చపుఁగను తెప్పపాటు లందమిఁ గొనుటన్,
- చ. అనుదిన మింద్రనీలమణిహర్షకుచిప్రతీతిమిన్రసం
 జనితహర్షిద్భూమాకులత సౌధగవాక్తముఖ ప్రచారవృ
 త్తనుగతభేదము ల్పడల నంబురుహాపుఁడు దక్షిణోత్తరా
 యణములఁ జూయెఁ గాన నిపు డవిప్రయే యాతని కిష్టమార్గముల్.
- ఉ. మానితదిన్యోత్న గణమండిత సౌధతలంబుల న్ముఖా
 నీనత నుండు నెచ్చెలుల సిద్ధెపుగుబ్బలు దాయనత్ఫల
 వ్యానతకల్ప శాఖల ఫలావళిఁ దున్నుదు రంచితస్తర
 తీనపయోధరప్రతిమఁ దేలఁగరాఁ గడు నీనుచే బలెన్.
- ఉ. వెన్నెలకుప్పలాడునెడి వేలుపుటెంతులు దీము నెల్పుచే
 గొన్నయన్భరి రత్నములు గోరికి మీఱఁగ నీకు మేడపై
 నున్నవయోజగంధులకు, నొప్పుగ వీరు జయించి వారిచే
 గన్నయన్భరి రత్నములు గల్గినవంట గ్రహించ నేమియున్.
- చ. కడుమిగులారు సౌధములఁ గంజదళాక్షులఁ నూడి యాడుచు
 న్మిడఁ గలనామ్మ గల్గొనుచు మెచ్చునుఁ గోరికిదేవకామిను
 ల్నుడువఁగలేరు వారిమది నూల్కాను కోరిక దీక్ష భూషణం
 బిడక మెలంగు నెచ్చెలువ యోచఁగ నొక్కతయేని లే దటన్.
- క. అన్నగరిలోని వజరపు, మిన్నా సౌధములు డాసి మింటం జనుచుం
 గొన్నెలతద్రుచు లెనయుచు, బున్నమనాఁ డంటికొన్న పోడిమి గనియెన్.
- చ. మృగమదచిత్రకంబు గొను మేలుమొగంబుల తేట చూడఁగా
 మృగధరదర్పణంబు గని మీనవిలోచన లెల్లఁ దుల్యత
 న్మృగములు గానరామి మది మూలొను నీనున నీకళంకిచే
 నగు నిటు లర్థబోధ యని యద్దము చూతురు వేడ్క మీఱఁగన్.
- క. పిన్నిలమెడ కగుఁ బులిగో, రన్నన్న యటంచు మెచ్చు చంబుజవాగుల్
 క్రొన్నెలఁ బట్టుచు మార్దన, మన్నను లేదనుచు విడువ నరుగు న్నెలయున్
- చ. అరచలిసిగ్గు మానదురు లండము గాంచునొ కానలేచొళి
 యరయుద నుంచు నెన్నుదురు లండముమీఱఁగ నందు నిల్పుచు

- నరులు నొచ్చి ఘోరములు దాఁగితికంచ విడంగఁ బోవునా
యర నెల చిన్నగోమదము సంతినను గృతార్థతం గనన్.
- మ. తరుణమంజులలోచనాంచలమిలతైరశ్యలాలిత్యముల్
గర మబ్రంబుగఁ జూచి సిగ్గుపడుచుం గన్ను ల్బ్రుకుంగ వృథా
కనులో నీతింక చలించకున్మీఁ గలియె న్నాకున్న సౌభాగ్యవి
స్ఫురదుచ్చావచసంహృత్తికల పెంపుబ్బాచి కాలూచునే.
- చ. జనములు ఘోరముల్ శశివిషాదముఁ బోల్తురు కల్పి లేమియుం
గననగు నంచు హస్తకటకంబుల పచ్చలడాలు ఘోరముం
చనువుగ మూగుకొందు విరతానన నశా శశిలో శశంబుల తీ
ననగొననంటి చూతురు మంజులకు నొతుక మొప్పు గన్నియల్.
- క. జలజాక్షులు ముఖరాగం, బులు జూ తెల్లం గరంగం బూరంగ నా శిశ్మ
పలమాత్రముఁ గరగించిత, నెల వాటియె ముచ్చిరవన సీతజములున్.
- క. పురగోపురహైమాంబుజ, పరిరక్షణశేయు దేవపతికిరవలనన్
హరిమధ్యమధ్యంబులు, హరివిభ్రమ మొనవజేయు ననుదిన మచటన్.
- గీ. గంధవతిపంకవత్తి యన గగనగంగ, గుణముదోషంబువింతగాఁగూడుకొనియె
సౌధకోక ప్రసీతనున్నానగళిత, దివ్యచందనపంకం బుదీర్ఘమగుట.
- చ. సంతము నొందునేటఁ బురకాంతలు సంతన మొప్పుఁ గ్రుంకఁగా
మొగములు చింతితమ్ము లని మూర్ఖుల మూఁగును దేటిగుంపు లిం
పగు పదలోని హైనుజలజానలి గోయుచుఁ జారునాసిక
గస్తిగమలంకరంబు లని గ్రుంకుచు మూర్ఖులతేవు భీతిచేన్
- క. పురసౌధచిత్రంబు, స్ఫురదమతి విభాకనంబు పుష్పితము లగుచుం
గనము లిరవొందె గావున, హరిదశ్యుడు చిత్రభానుఁ డనగా బరంగెన్.
- చ. గురుతరగారుడాశ్చక్రతకట్టినుభూముల గొడ్లి సేయువ
త్తగురులవన్యగానము మునంబువ వించుఁ జలించకుండెగా
కనుటె పయోజనాంధవరథాచితృకృత్పృథిరశ్శు తెల్ల న
న్వరమణిజాలదర్శనము వాటిల గాటపుభీతిఁ బోవుటన్.
- గీ. అగు మహాపద్మపద్మశంఖాదివిధులు, కొలఁకు లిరవొంద సీరముకుందవిధులు
సౌధములగుంధవిధులను జారువనులు, వగఁ ధియనంగఁ బురమంతనలుచుండు.

చ. తరుణీర్తుమనోజ్ఞకంఠవవరత్నస్ఫారహారంబు ల

చ్చైశువుంజిక్కెరవింటికయ్యముల విచ్చిష్ణంబుగా జాలు న
వ్వరరత్నంబులు శోధనీముఖముచే బ్రాభాతవేళం జెల్ల
శరధిం జూపంగ నూత్నరత్ననిధియ న్నంజ్ఞుగను న్వాల్చియున్.

చ. చెలువలు మేడిలో జెలిమిచే నిడుసొమ్ము భరించి వేల్పురా

చెలువలు చిత్తరంగమచు జెల్పుసొమ్ముది నేడజోయిన
నెలనెలఁగాఁజె గల్పకము వేలుపుగిడ్డియు మోము మోడ్చె గే
నలము ఫలస్వభావమున నర్థిత నిర్జరలోకరత్నమున్.

శా. కేళీభూధగము ల్విరాజిలు బురిం కేళీవిలోలాంగనా

పాలీచారుతనూపరీమళమితాపథః ప్రపూరాపగా
నాళికాక్షులఁ గాంచి శోయనిధిః న్నన్యప్రమోదంబుగా
హలిం బెండ్లి మొనర్చి పూర్వసః దాస్యంబు సుక్కించుచున్.

క. ద్వారికచుట్టు మెలం గెడు, చానువిశేషముఁ దనసాదరజానో

దానదులంబు దోయధి, కోరికతోఁ గ్రొత్త పెండ్లికొడుకై యులగెన్.

క. అగు దెందుచుఁ బోయిందము, నిరితంబును నిన్ని మేషః క్షిద్రములై

సగఁగెడుకన్నల జూడఁగ, సుగలు నిమేషంబు నిద్రపొగయును దానన్.

లయగ్రాహి. ఇందుమణివేడికలయఁ దొనరి యిందుముఖు

లందమగుగానముల నిందునఁగు లెల్లం

బొందుగఁ గరంగసట సుందరపుమోముజిగి

చందములు చూచుకొని చందుకునియిందీ

చందమగుపొందికలు చెందినవో శేవో కనుఁ

గొందమని చూచి బెళుకందము కంటం

జెందదిది జంకసరి సందడిక నిందుఁడని

సుందరులు కేలిగయికొందురొగిపీటన్.

క. అగ్రసతియైన సరియే, యగ్నినదాన్యులకు నప్పురాగ్రణి నగ్గం

బస్సులు వేడినయ్యవ్వడె, యగ్ధులఁ జేయుచును వారి సతిచిత్రముగన్

చ. తిలవగ పథివాచకపదంబుల గౌణత గాంచె దాతలం

బలుకువదంబులొప్ప మముఁ బల్కెడిశబ్దములందు గౌణత

స్థానగు నటన్న మేము మదిమెత్తుమె వ్యత్యయ మైనఁగాక యం

చలకుదు రందు దాతృమణు లద్భుతవస్తువిత్తీకరంపదన్

క. అతులప్రసాదగంధీ, రత లభ్యన్యక్తి మధురరసమాల రసవా
క్తతులనంగ సరసులొప్పి, న్నతతిము సరసులకు మనము సరిసతనలరన్.

శా. సాయంకాలనటన్యహానటజటాసంగంబుచే నావిల

ప్రాయంబై జగి మానుగంగ యట సౌనగ్గానాళు ల్లిగ
స్నేయంజిత మిగుర్ప దత్సరిసి యామిన్నేటిమన్నాసితి
చ్చాయామేయఖగంబు లప్పరిసరస్సంవాసముల్ గైకొనున్.

ఉ. మేడల గాయను ల్మిగుల మెచ్చగ గానముసేతుఁ దచ్చుతి
స్వేదుకనుండు హూహుకయివీడిని వీణియదండ మస్వదే
కూడిప్రవాళవత్స మదిగోలె ఘటిల్లెఁ బ్రవాళసంజ్ఞ యా
బాడని దండమాత్రమున సంధిలె నెన్నఁ నదాఖ్యయే భువి.

సీ గౌతమముఃభావకలనచే నొకవేళ నొకతటి కణచరానూనమహిమ
నురగేంద్రవృత్తిచే నొకమాటు నొకతేనఁ గపిలవాచంయ మోత్కట భూతి
న్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైమినిప్రకటవృత్తి
వల్లీకసంభవన్యావృత్తి నొకయెడ నొకపాఠే భరితివాన్యక్తినుహిమఁ
బ్రొద్దువుచ్చును యువజనమోద మమరి, మేటియన్వీటి మేడల మేలురత్న
పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగఁ, గణపమించినశుక శారీకాగణములు

చ అతినుధురంబు తొ ఫలము లబ్ధియఁ బువ్వులులేమి దుర్వశం
బళిఘనమంచు సర్వకుసుమాస్పదతం గనె నన్నమాడ్కి మా
రుతిగఁజి బైకేవచ్చిన తిరుప్రసనంబుల రాజిలు స్వర
స్పృశు లగున్మక్షము ల్పురిముపజ్జల నొప్పవనాళిసేర్పడున్.

సీ. కౌశికనుందారఘనతమైరానతభూషితం బయిసురపురముమాడ్కి
మాధవీపున్నాగమహానీయరూపమై ఫణిరాజశాయిపట్టణమగీతి
స్థితమహైమవతీకుమారిశివాస్పదహృదయఁ గైలాసపదముకరిణిఁ
బ్రచుఁ ప్రతాపసంకజాసనసదాలంబమై సత్యలోకంబువగిది
వేలయు నప్పరిలోపల వేలకొలది. యలసపవనమాణకంకితవిలసదగమ
తనుమవిసరవిస్సరత్కుసుమరిసత, రంగిణీపుష్పవార్ధినీరములు ననులు

సీ గుణవృద్ధిపదవృత్తగోత్రవిఖ్యాతమై పాణినిగ్రంథంబు పటిమగాంచి
నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణమౌచి నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మవ్యాపూర్వధర్మప్రకాశమై శ్రేయసివ్యాపూర్వధర్మము బూని
 సద్విజ్ఞానాత్మీయమౌదాత్యవ్యాపూర్వధర్మము వ్యాపూర్వధర్మము
 కవిత్వవనసంకలకమై ఘటితమై, శిశుమధుస్రవణసిద్ధిశ్రమము
 నసమకవిరాజకావ్యమును కరించి చూడ నింపొందునచిత్రయాక్రీడవనములు
 క. అమితధృష్టిచిత్రయము, గ్రహహీనతాదీదోష (రిహిత)ము వని కా
 వ్యమనగం బరిచి నసిద్ధి, నమతి విగంధితము గూఢబరిచి నసిద్ధిగన్
 నీ. బహువిధాయంత్రీయూపదజకారమై యుపమోపమము నొప్పిగాంచి
 కవిత్వజప్రాప్తి కవిత్వోక్తి ధృష్టమై యశితయోక్తి విలాస మాదరించి
 యుత్తరీత్తమునస్తూర్ణలలితమై వాగభూషాశీః పోలింది
 యనుపమశలమనోపారభావమగు చనవ్యయభూషణము గర్వమునహించి
 తనను నుద్యానవిసినకదంబకంబు, శౌభాశౌభాశౌభా హతి జ్వరగిత
 శాంతిముగ్ధమృతధారాకృతప్ర, వాహపూరితపితృతాలవాలకంబు
 నీ. కేళీనతిక మూరికాశీకృతివిలాసపాళీనుచిరకుంజభాసురములు
 సంగీతకృత్సాసంగీతము త సంగీతముతనోవిరాజితములు
 నానామణిభానూనాధనణి పదాధీనామితాద్రీ సమ్మానితములు
 గంగానదీకీర్తి భంగానుగతి మహాభంగపానశీసంగతములు
 సుగుచిరామరభూమహాసుమవిగచితి, గర్భితివిరాగసుసతీకరవయోజ
 లగ్న (శౌభావ హీనహాగ్ర)గమయములు, నీవిజ్ఞానబోధనచితి లీలావనములు.
 నీ. మత్తనయూర సన్నాతికోకల హంసపదభృంగ విలసిల్లిభావితంబు
 హరిశ్చంద్రోత్సాహ కుంఠితుశీర్షిత ముత్పలమాలికాయోజితంబు
 బంధురజాతి చంపకమాలికోపేతి మురుమణిగణనికరోద్భితంబు
 జలధరమాలికా చాచునుప్రేభవిక్రీడితభన సకీర్తితంబు
 మంజుల సుగంధి మాతీనీ రంజితంబు, నసమశౌద్ధావిక్రీడి తాంచితంబు
 లలితనుగుచ్చ సరిమళరాజితంబు, సుకవికవనంబు నా బురి సౌభాగ్యంబు
 నీ. పలునోషకృతకేశపాశ తాడనములు బహుళోపార్జితపాదపాత్రులు
 దోర్వలక్ష్మీకృతాఖర్వవేల్లనములు కందుకారిచిత్రసంఘట్టనములు
 నక్షోజగిరికల్పిశీర్షితాణంబులు నక్షీణనఖరదంతశ్రుతములు
 గాటంపు గండవపేటపాతనములు కచచనూంబరసమాకర్షణములు
 బంధనిధములుమణితనిస్సానభిదలు, భాగవిపరీతగతులును బ్రబలియుండు
 దత్తనంబుల నిక్షుణ్ణద, దక్షిణ, ధారికదవానసరముల దంపతులకు.

- క. సరసధ్వను లుప్పొంగంగ, వరగుణవిచ్చితిగా నవారణ జాతెం
బరిమలితభూషణంబులు, సురతనిబంధనములందుఁ జోద్యమగుఁబురిన్
- చ. సుమచిరచిత్రబంధములు శోభిల వాచ్యవిశేష నైఖరు
ల్లరముఁ బ్రకాశమంద రసశౌరసహాని నిదానదోషము
ల్పగుఁగుట మానఁగా నవసవస్సుటచారురసధ్వను ల్పరి
స్ఫురణవహింపఁగా మిగులఁ జోద్యము లయ్యెఁ రతిప్రబంధముల్.
- క. చోరాభావముతో వ్యభి, చారితి పురి సడల రతులసాత్త్వికభావం
జారాభాని నైకొను, నారూఢస్ఫూర్తి దనర వ్యభిచారిగతిన్.
- క. అమితరసము సంలక్ష్మ్య, క్రమచేష్టలఁ దనరె వస్త్రులంకృతు లితర
క్రమతగయిఁకొనియె నప్పురి, కమలాక్షుల కమగుమదనకదనములందున్.
- వ. మఱియు నప్పురీమతల్లిక రత్నాకరఁబుఁబోలె ననంతసత్త్వశ్రయం బై
రత్న సానుసానుమంతంబుకైవడి ననేక దేవతాయుతనం బై క్షేత్రాననరాధ
రంబుమాడ్కి రాజకుమారక వినాయక విరాజితంబై తుహినమహీధం
బులీల సర్వమంగళోత్పత్తినిలయుంబై యుదయాచలంబుకేఁగ గళాధిపూ
ర్యమహోదయకారణం బై లోకాలోకనగేంద్రంబుబోలిక నిజాంతర్ని
ష్టద్రవ్యసాకల్యంబై సుధర్మాప్రదేశంబుకేవ సద్భక్తి వాక్పతిసురపతిశా
పతి సమధిష్ఠితంబై పద్మజవాహనంబు బోల్కి వేదాంత నిరంతర పారా
యణపరాయణ సుఃస్వతీధరసమాక్రాంతం బై జూజోదకు నివాసంబుపనఁ
గమలాలనూనంత శకంతరాజ వివ్వక్సేనాభిరామం బై కుబేకధరనరా
జంబునోడ మహావద్మాదిసంఖ్యావిషయనవరత్ననిధితా ప్రధితం బై మాన
ససరోవరంబుఁగది రాజహంససంకులంబై ధరానలయంబుసోలుపున జల
ధిపరివేష్టితం బై రాకాచద్రవించుఁబుచాయ సకలకలతామనోహరం బై
రక్షోనైరివక్షః స్థలంబువడుపున నైజయంతీ వనమాలికారమాలంకృతం బై
రివిబింబంబు వడుపుఁగ మలసంగోచకర నిజోదయం బై తారామండ
లంబుభాతి విష్ణుపదపదంబై సత్పురుషహృదయంబుతీపిఁ బంకలేశస్వర్గా
నభిష్టతావిశదంబై మహాదారచిత్రంబుభంగి విత్తక్షయజ్ఞానరహితం బై
రసాతలంబు నైఖరి బలిపురుషనికేతనంబై దామోదరుమదరంబుగతి నశే
షవర్ణపరిపూర్ణంబై గౌరీమణుకొల్కుకూటంబుతేట ధనాధిపవృషభశక్తి
ధగధరాపాలక సముపసేవితం బై పాకేశనగరిచాడున రామచంద్ర సంబంధ

బంధుర రాజనదనంబై గింగిప్రవాహంబు పరిభవంబునఁ దిలొక్ ప్రసిద్ధగో
చరంబై శ్రీమద్రామాయణంబునవలె సప్త కాండవర్ణంతవ్యాప్తగోవిలాసం
బై మహాభారతమునన్నియ బహుసువర్వసరిచాదిత కథాప్రసంగం బై
భాగవతంబుసాంపున విపులస్కంధానుసంధానతంబై యాద్యప్రకృతివ్యా
కరణంబుసాగసున మత్తమాదిపురుషవిఖ్యాతంబై ప్రకృతివ్యాకరణంబున
హి నద్విర్వచనంబై వికృతివ్యాకరణంబునహి నసూర్యరూపంబై యత్త
మకావ్యంబుచెన్నునఁ జమత్కారివ్యంజనంబై మహా* నాటకంబు దొరసున
నతిమనోహరాంకంబై దండనీతిఖ్యాతి సరాజలక్షణంబై గ్రహశాస్త్రంబు
నందంబునఁబ్రత్యక్షీకృతాదృష్టపదార్థంబై రతిప్రబంధంబు తెలివిగఁగనైన
యంగమంబై సాంఖ్యంబుసాటిఁ బ్రధానప్రతీపివీర్ణంబై యోగతంత్రంబు
సరి సమాధ్యవస్థా హరణంబై భండంబుచందంబున లసద్వృత్తలక్ష
ణంబై పాతంజలంబు నీడున నఖిలశబ్దాకరం బై విగమంబుజోడున సత్య
వచనప్రచుంబై గీతశాస్త్రంబుపొందిక నకలంకకాంతపురుషరాగానుబం
ధం బై భరితిఘోషకచక్రం ననుగృహీతసర్వరసవిష్పత్రికం బై యాయు
ర్వేదంబుజోడున సర్వభాస నిధానంబై యాన్వీక్షకీచాక్షునఁ బ్రకాశిత
నిఖిలవిద్యాస్వరూపం బై పూర్వతీత్రంబురాణ విభక్తాంగిక ప్రధానకా
న్యంబై యుత్తరమీమాంసజాడ సానోపాపనాడుం బై బ్రహ్మంబుతీరున న
వాఙ్మనసగోచరంబై సవర్ణం బయ్యు సవర్ణం బై యవరభాగం బయ్యు
సవరభాగంబై యనీరివచారం బయ్యు సనీతిప్రచారంబై యదృష్టచరం
బయ్యు నదృష్టచరంబై యశ్రుతిపూర్వంబయ్యు సశ్రుతిపూర్వం బై యబ
లాభిరానుం బయ్యు సబలాభిరానుంబై యాశ్చర్యంబులకు నావాసం బై
యానందంబులకు నాటపటై యనిభిజ్ఞులకు నవేద్యం బై యాచారంబులకు
నాశ్పరం బై యభిజ్ఞులకు నతిసుకంబై యాత్మలకు నధికశక్త్యాంబై యగు
ణంబులకు సతిదూరం బై నెలయుచుండు.

సీ. వాదించిరా సృష్టి కాదట ప్రతిసృష్టివరఁగించి కెల్లు రాబ్రహ్మనైన
వెఱుపించిరా జగద్విఖ్యాతి నతికాలం గన్నుఁ జూపుదురు ముక్కంటికైన
మెచ్చిరా సంపద లిచ్చి సంరక్షించు బలిదీయఁగలరు శ్రీవణికి నైన
నలిగిరా వేల్మిడి నానౌశనంబుగాఁ ద్రావిపుట్తురు జలరాశి నైన

సకల వేదపురాణశాస్త్రములకలిమి, వేయినోళ్లనుగొనియాడువిమలమహిమ
సత్యనిత్యసదాచారసద్గుణములు, జెలయుచుండుదు రప్పురి విప్రవరులు,
జలజాతేమాతి యై మెలఁగుచుండియుఁ దాను జలజాసనత్వంబు సమ్మతించె
నను మనసారగా గనిమోహగతి నింటిగఱితఁజేసె
గోమాఠరత్వంబుఁ దొలఁగకుండఁగఁజేసి ద్విజచక్రముల భీతిఁబెరయఁజేసె
జలన మండఁగనీక సుతెతంబుఁ దలవాకిటను నెన్ను నెలువఁ గట్టికియఁచేసె
ననుచువిధినింద గావించియఁచలువాసి, పలుకుటకులకొలికి యింపొలకఁదమదు
చెలుపునెమ్మోమునమ్మలఁజేసెలువఁ బెంపుగాంతురు పృథ్వీవిలిపు లచట.

౯. చతురాననచతురానన, సతతాధిగతాధికప్రతప్రసువివ్యల్
చతురైకవిజముఖంబున, నతులస్థితి నలవరింతు రచ్చటివిప్రుల్.

గీ. అవ్వరంబుబోన నలరారు నొకభూమి, దేవుచేని గన్పఁ దెలివికాని
నఖలదర్శి నాగమకర్తృసం, దర్శనానుభూతి దిప్పుకుండు.

ఉ. ఆనతశత్రువాహిను లహర్వతితేజాలు సంగరక్రియా
నూనమహావ్రతాపులు మనోభవరూపిలొసవిగ్రహు
ల్ద్వంగుణాధిరాములు సదా మతినుంతులు ధీరు లుత్తమ
జ్ఞానులు సత్యవామ లవిష్ణులు తిత్సరిరాక్షసారకుల్.

స్తో. ఎనులకాఁపరిశోడ బలుపొందు కైకొన్న యొకనరుచేతులయోపి కెంత
విషమృత్యులయొద్ద విలువివ్యగైకొన్న సరిశురాముని బాహుబల మదెంత
కుశలవవిజయంబు గొన బల్కిచాలక వెనుకద్రొక్కి నరామువీర్యమెంత
నెలుపుగన్నులు నడి యల నిల్వలేనిసేనల నేలు గుహుబల్మికలిమి యెంత
యనుచు నెలువంటి వీరుని నొక యనుచు
మెచ్చుకొనుచూడఁ బూచు గుచ్చితైస
హర్వవార్వసమాసుర్యశౌర్య లగుచు
సూర్యసోమాన్వయులు రాజవర్యు లచట

శ. మానితహాలిగో క్రియను మోసలవృత్తియు గోపకర్తృముం
బూనినవార లప్పురికి ముఖ్యులు గావునఁ దాను నట్లు స
న్యానితహాలిక ప్రకటమాసలగోపకవృత్తిగుంపదల్
గా ననుచొంది వైశ్యులు వికాసశ్రీ నుండుచు గవ్వరంబునన్.

చ. అరయంగఁ గామితం బొకటి యెఱుఁగు గానక యావికకృతైఁ
బరఁగెను నాదిభిక్షుకుని బాధువు నేవఁడు గాన లుభితా
పరు నలకాపతిఁ గుమతిభావముఁ జెందును పొమ్ము నంగద,
చురుతరవర్ధితాభలజనోదయు లొందున వైశ్యు లష్టాంశ.

నీ. సగరాజునైన బన్నగరాజునైన నను ధైర్యవాక్కుటిమలుఁ దూముఁగలరు
రుద్రుని నైన నముద్రుని నైనను శౌర్యగాంధీర్యాత్మక జయఁగలరు
ఇంద్రుతో నైన నుపేంద్రుతో నైనను భోగభాగ్యస్సాక్షిఁ బోరఁగలరు
అజునితో నైన నుజ్జునితో నైనను నిర్మాణమాము లైఁజుఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రవిక్రమ క్రమమదారి, చక్రవళనక్రియావక్ర జయపరాక్ర
మక్రియాముద్రసిద్ధిద్రమద్రయసాలు, సూక్ష్మ లక్షణఁ గలరు విశుద్ధమతులు.

ఉ. పలులమిన్న నయ్యమున నేనున భేదిన మానరించెద దా
నేనున దున్ని భూమి సలియించుఁ జేయఁగ నీపాదము
న్నేరెఁ డటంచుఁ గత్తికొని నేర్పులర గృహిచేసి ధాన్యము
జ్జేరకు మించుగా ధర సలిపి నొనర్చుచు పూర్వు లష్టాంశ.

క. బ్రహ్మపదజనన మొనరుచు, బ్రహ్మసూక్తపురాణవరత మెలఁగుచున్
బ్రహ్మరాక్షతి నెడసియు, బ్రహ్మరాక్షతి ఘటిల్లు బరఁగిని పూర్వుల్.

క. మాతోడ బుట్టిన గంగయు, భాస్కరిన్ జనములకు ముక్తి గలిగించెను మా
చేతనె భుక్తియుఁ గలదని, క్షీణి చెలఁగుదురు పితృరంగల సూక్తుల్.

మ. సిరి విద్యుల్లత చాచలత్వ ముడిగెఁ జెన్నారె నేనేళలు
గర మింద్రోపలనీలకాంతులు నిజాకారంబునన్ మా (కుసో)
కరఁగె గానలె నుమఁ గృష్ణఘనముఁ గాక్షించి నేమియ న
బృరపుగారుఘనంబులో యనఁగ నొప్పు స్వీట మస్తోభముల్.

చ. జగములు రెంట విష్ణుపదసంగతి గాంచె నిజాధనాధునితో
గగనమువాక యన్విధము గాంచకపోవుట గానటంబు వే
గగనధునీజలంబు కరకాండములం గొని తేచ్చి నిచి న
తైగలగు నేఱులన్ జలనిధి గనఁజేసె గజంబు లష్టాంశ.

చ. సురధుని నోలలాడుసురశోభనగాఢ్రులయూరసామ్రా
బరుదుగఁ జూచి లజ్జపడి యొక్కతొరకరంబు లెల్ల ని
ర్భరముకుళాకృతు ల్గానఁ దరం బగున గ్రహియింపఁ దస్మిన్
కరులకు నన్ను గాని యెడఁ గెకొనవే యవి నీర మంతయున్.

- ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యత
 రోచిలు మాకుఁ దాదృశిత రుచ్యముగా కతిరాధీతిగా
 నొచితి గా చటంచు మది నారసియో పరపాతసక్రియ
 ల్లోచి ననించు నప్పరి నమోఘబలాన్వితము ల్గ్రహింస్తుంట్.
- శా. పీట బాటిలు ఘోటకావళుల యుద్ధిన్నాంఘ్రివేగంబుతో
 సాటిం తెదంగ వచ్చి వాయుమనము ల్పత్తింబులే కయ్యెడ
 స్నీటు లోవంగఁ దత్పదాహతరజోనికంబుచే నుల్లంఘ
 ద్వాటుం జెందె నవేసుమీ భ్రమరజఃప్రాబల్యము ల్వానికిక.
- క. ఏకకచక్రపుంజక్రన, నేకత గాంచియు నహింప నేరక పుడిమి
 జోకటి పడు నని నగు నగు, లోకాఘ్నిహరల శాసనమల హయంబు.
- చ. సురుచిరరాజకన్యకల నాకుట నిత్యము చూపభావముం
 చొరయుట జన్మసంక్రయతఁ బూనుట నిక్కముగాఁ బిశాచమై
 పరఁగెడుగాడ్చు వేగమునఁ బొల్పడునే సరిగాఁగ మాకు నా
 చురుగతివేగసంజడల నొప్పు నదుప్తములై పురిహరతు.
- క. అరయఁగ నెప్పుడునత్త్వము, భరియింపదుమనసు లక్ష్యపదమాయునే
 సరి యెట్టు లొనటంచు, హరు లప్పరి మెలఁగుచుండు నతిసత్త్వమునక.
- సీ. క్లిష్టకల్పన లేక కష్టతాదూర మై యసమర్థత నెలుగఁ గన్పీతి
 లను మాని యన్యులు క్షతను రోసి పత్రత్రికర్షనైర్ధక్వశుటన గనక
 దృశపదబంధసంధిస్థిత మై సుప్రసాదకాంతౌళిజ్వల్యసమత లలర
 వత్సలార్థత్యభివృత్తులు పొనంగంగఁ జెన్రివిన్యాసంబు యొప్పు గనఁగ
 నతులకవిరాజరచితకావ్యములనంగఁ జెన్నునైవాణిచూడక దృగుప్రమీటఁ
 బుష్కరఘము లసంఖ్యము లొలుపు మిగులుఁ
 బురవతంసము ద్వాదశాపురముతోస.
- క. అచట నవరత్నమిది, ప్రమరత చిత్రకారబహుసురపురస
 ద్రచనతఁ బరిలో నరిదము, లలలశిశ్విరులనూడ్చి నలయం బాలక.
- సీ. వెలది నీకైదండవెల యెంత తెల్పనే యలరున్నాకైదండవెల సులభమె
 చను బాతు లీరెండుఁ గొనవేళ్ల చెలునరో చనుబంతులీరెండుగొనఁగలేవు
 ఆకాశముమి మి యె తల్లిమీ కననీయ వాకాశసుమదృష్టి యగ్రమెకద
 పలునొక్కులకుఁ బొలువకదదే చిగిసిగ్గి పలునొక్కు - లికఁగ నీపాటివారె

- మితతావులు గనంగ నువ్విధు మాకు, మితతావులు గనంగ నీ వెంతివాడ
వనుచువినులకుడనుకుసయ్యాటమమర, విక్రయితుడుపుష్పలావితలుమిరులు.
- సీ. వలపులీనంగ సాగుం జెలువ నీకైదండవెల చెప్పరాదట వలయుమాకు
ననితి పుంసకీకటాస్వాదితం బీనన రుచి చూడనీగదే రుచిరగాత్రి
పొలతి మాటంగ నేల పొన్నపు వ్విదిమాకుం జెన్నాన వన్నె చేమిన్నముట్ట
వలువలో డాచెమ వలుడపూబంతులు పుట్టినయవిగానం బుట్టె మనసు
అనుచు నాగరవిటులు సర్వానుబంధ, బంధురంబుగం బట్టె సువల్కులాని
గోముమీటిస నవ్వలమోము లలర, సమ్ముదురు పువ్వలప్పీటనలరుబోండ్లు.
- ఉ. పోయివారిం దేవసమె పుత్తడిబొజ్జకుచైస మాదు చూ
చాయల చాయనే చనిన చక్కెరవిత్తుని చాయ నెన్నికం
బొందుంగజేయ లపాకుం బొల్పడు మాయబలాశీషదా బనా
జాయ విభా లోంగొనుచుం జుక్కిని వేళ్ళలు పొల్తు రప్పరికొ.
- చ. సతతిగీతభావమున సమృతశుద్ధకళావద్యాస్యసా
గతిశివమూర్తిమైస నధికిస్ఫురదక్షిణకటాక్షవీక్షణా
చితగతిమాత్ర నే రతివిశిష్టపరంపర లీను నిక్కునా
భితిశివమూర్తి లగచు విరులందంగవేశ్యలు పొల్తురప్పరికొ.
- సీ. చందనాలయమహాచలరాజరాజస్సుగంధచందనగంధకలస మీటి
నానామహిమహానూననవ్యామోదనుమగుచ్ఛపరిమనసూర్తి దసరి
రసరమ్యపద్మినీరాగనంగమవత్ప్రాస్తాబు మధునెవం బిళివిల్లి
సకలవధూటికాసముచయ్యా యకామసంతతాధారతానరణి సలరి
మెలగుచుగజెడు మేనును మేను నెడమ, నతులభీతినిబలెముదగతులుసాగియ
సెప్పరంబునజరియించు సహరమాంబుంబ్బుకొనిమృదుమరుద్భ్రష్టచారి
- సీ. శక్తియన్మనసంతి సలరారి పంచాగన్నియప్రాశి మెఱసి
కయావాప్యతంత్ర కార్యక్షమత్వము గాంచి వృద్ధిక్షయంబులవిధము తెలిసి
చతురుసాయవిచారిచాతుర్య మిరమొది షడ్జాన్తజ్ఞశక్తి నెరసి
రాజ్యాగసప్తకిరక్షికిస్థిరు లూని ద్వాదశరూపవిభేద మిరసి
మతిబలస్ఫూర్తి నలబృహస్పతికిమించి, యఖిలవిద్యలనెచటనామ్యంబులేక
యవ్వరంబున సలరుదురసుపమాన, మానగుణరత్న ఖనులుస్త, ధానమణులు

ద్వారకాపురమున నున్న దానిని నామమున మలయుభారమును పడగా మన జలీల
పతిపదాయమున నున్న శక్తియొన, నాయమున జగునట్టి నారాయణుడు.

సీ. నిగమింపఁబడిన చాగునాగులు నిరసద్యవస్థగానీరగాలి
నిజదానధాని నిరసః సాంభోదము నన్తలక్ష్మీ భుజముహస్త
నిగలార్థదాననిర్మల భూమిజము నిరసమస్తాభివత్సవసల
నిరసధికానాదనియజీనివాసము నిటలదృఢభ్రమరనికరచీర
యలకు ద్వారక సర్వలోకాతిశయి, చామిర లేక (హతి) బహుభాతతయి
(సాధు) చేతనమానసాత్మసవిధాయి, మాయజనమాయవిబుధసన్తాపదాయి
సీ. మైంధనజలమధ్యసంచారి మచుట గిరిధారవర్షిర్వర్షిణి గనుట
భూదాగధావలము బొందుగాఁ బడయుట సరసావాదేయము సలుపుకొనుట
బలివైత్యగర్వనశ్చి హరించుట రక్తైకత్యైకాంతి నెనయుట
భూదామహాద్యుల్లీకలిమి నారించుట నిజదామపాలిత నెక మెలగుట
యోగసన్తాపగతుల సన్నతిగలుగుట, నశులితపుష్ప సాత్త్వికమానిమనుట
బూన్యసలీలలన్పడ పూసకొనుచు, గృష్ణజలరాసునధిక రోచిష్ణుఁడగుచు
సీ. నెనునంతాపులవాఁడుగ నునానిగను నానిగనునానిగనినరూపొనునాఁడు
పొనునవైపులనాఁడు మొనమొను మొనమొను మొనమొనుగినినవైపునెను

[యునాఁడు]

భాగ మునినివాఁడు నుగారు బుగారు బుగారుబోడి చేడిసినాఁడు
కడలినుగెడినాఁడుకడపొకకడపొక పచ్చమహిమంబుగాంచునాఁడు
కలఁడు లేచునుఁడెండుమాటలకు మించి, వింగ యగునట్టివే విజ్ఞునిగాఁడు
స్థిష్ఠుఁడనుపేరి నును మణిగొనునాఁడు, పులిష్ఠుఁడాయుఁడు ద్వారకాపు

[నాఁడు].

వి. వెండియు జగన్మన్తానికొనగా జైద యస్వరునోత్తిముండు నిఖిలవిశ్వా
భరాభ రోపనంహాగ్ధులు గాఁ జేసే వసుదేవులకుఁ బుష్పభానాబుస
మాయామానసనిగోరం బసల బింగి యతం జనువ సాదయశోదానందకిం
దజై నుచునివల్లియయంచు యశోదాత్పత్త్యలాయమాన నిజశివ శీర
పోషమండై వసియించుచు చిత్కలంబున బూరిత విగతచేతనగా
వింగి శివతానురు హరించి స్థానావస్థ నడచి నిజైశ్వర్యమునక విశ్వరూ

పరదర్శనాద్యదృశ్యముల యశోద స్విస్మయానందముల నందించి యను
 భావముల భంజించి భృందావనంబున గోపాలబాలకబలరామసహ
 శుండై గోవత్సవరిపాలనా బభృపగమించి వత్సానురు విదారించి బకడై
 త్పృ ముద్దించి యఘానురు ఖండించి చతుర్ముఖమాయావినిర్మిత గోగోపవ
 త్సానహరిణనిమిత్తమునం దాన గోగోపనత్సరూపములు భరించి విహరిం
 చి ధేనుకు మధించి యమునాప్రదంబున నుండు కాళియోరగంబు వెడలిం
 చి దవానలంబు గలబలిచి స్త్రీలమునకు గలునిచే లయంబు ఘటించి గో
 పకన్యాసహృద్యక్షణం బంగీకరించి విప్రభావల గరుడంబు గోవర్ధనాచ
 లం బుద్ధిరించి సుదర్శను శాపవిముక్తుగా నియమించి శింఖచూడు
 జముగ జూపి బాచి నృసింహానురు మాయించి కేశిదైత్యు*మాయించి
 వ్యోమానురు నిర్జించి మధురాపురంబున గువలయాపీడమహాగజంబు
 ద్రూచి కుజ్జానస్త్రానానారణాద్యదృశ్యతృప్తికృంబులు నిర్వర్తించి బలరామ
 సహితృండై ముష్టికచాణూలు నిర్మహించి కంఠస్సగ్రోధాది స్పృశముల
 హింసించి యుగ్రసేను బిభృభిషీర్తుగా ననుగ్రహించి క్రష్ణాచారితోగీ
 కరణపూర్వకంబుగా సాగింపని సమీపస్త్రియం బనునదించి నందజనుం
 గీటడచి తద్దేహగతశంఖు బుధిరియించి జమునినలనా దెచ్చి గునసకు
 బుష్టు నప్పించి యక్రాంతముఖంబున గోపికల సమసయించి జరాసంధు
 గాంధీశీకుంగా ఘటించి కాలయవనహిత్ర మధురాపురజనాననాపింబు
 నాథమధ్యంబున ద్వారకానగరంబు విష్వక్సన్నిధాతచే నిర్మించి యందు
 నసయోగమాయా బలంబున మధురానినానుల నువడు ప్రవేశించి
 ముచికుండుచే గాలయవనమయనంబున ముచికుండుగృతానసార్థ
 నాహుంగా నభిమతించి జరాసంధు బునర్జడయాత్రానిమిత్తకస్త్రివనకా
 ర్యతాగోహానంతరంబ తద్గిరిదాహంబు గావించి బలరామ సహచరు
 డై ద్వారవతియందు నివేశించి తదనుసమయంబున రుక్మిణీనామంబున
 మానుషీవేషంబున దీపిచు మహాలక్ష్మి లక్ష్మణవతి బర్హిహించి యాభా
 గ్యవతియందు బ్రద్యుమ్నకుమారునుత్పాదించి జూబవతివరియించి సత్య
 భామం బరిణయించి శితిధన్వని నమయించి దీపిచుచు మత్రియు సనేక
 భావన్నం దై యుపమాలగకారంబు ననుకరించుచు ద్విశీయ ప్రతిభటరూ
 లు డై యనన్వయంబు ననునదించుచు, సేకధర్మాశ్రయం బై యుపమేయో

* ఇహుని మాయించి యనిచే యుండెనా. † క్రష్ణాచారితోగీకృతరూపాద్వయమా.

సమూలంకారంబు హసించుచు భేదాభేదవాదనిదానం బై స్థరకాలంకారం
బు నిరసించుచు బ్రకృతోపరాజకం బై రూపకాలంకారంబు సనుగ్రహిం
చుచు బ్రకృతోపయోగిక్రియాధానాకృతీస్వరూపం బై పరిణామాంబు నా
దరించుచు రసికజస్వప్రతిభావిలాసగృహీతానుభవం బై భ్రాతృలంకారంబు
లోగొనుచు నిషేధవచస్ప్రతియోగి యై యపహ్నవాలంకారంబు గా
దనుచు బహుజనపరికల్పితబహూల్లేఖం బై యుల్లేఖాంబు బైకొనుచు
ద్రిష్టకారమనోహరం బై యుష్మేక్షాలంకారంబు మార్కొనుచు సనిష్ప్రి
యూతం బై సందేహాలంకారంబు దోడుకొనుచు మహావాక్యస్ప్రతిపాది
తైకత్వం బై నిదర్శనాలంకారంబు విడంబించుచు గవిప్రాళోక్తివిషయం
బై యతిశయోక్తిలంకారంబు దిరిష్కరించుచు సవ్యభాతీతవర్ణనం బై
స్ప్రతిపాలంకారంబు నిందించుచు బింబస్ప్రతిబింబభావోపేతం బై దృష్టాంతా
లంకారంబు బరీక్షించుచు హితాహితతుల్యవృత్తికిం బై తుల్యయోగితా
లంకారంబు నాష్టసేయుచు ప్రసిద్ధాధిక్యవిలసితంబై వ్యతిరేకాలంకారంబు
మొక తెన్నుచు సమాహితసాగముక్తినిలయం బై సహోక్త్యలంకారం
బు నాక్షేపించుచు దత్తుతిభలశబ్దార్థసంసేవితం బై వినోక్త్యలంకారంబు
సనుగమించుచు సర్థాంతరసమాక్షేపాధిష్ఠానం బై సమాసోక్త్యలంకా
రంబు నుల్లసం బాడుచు సద్భావరమ్యం బై పరికరంబు గినియుచు నా
నాగనిధానం బై శ్లేషాలంకారంబు తౌకసేయుచు ప్రస్తుతకార్యస్ప్ర
త్యాయససమర్థం బై యప్రస్తుత్ప్రసంసాలంకారంబు తౌకశించుచు
గార్యానుమేయకారణభావం బై ప్రస్తుతాంకురాలంకారంబు సవళుళించు
చు వ్యాప్తిసముల్లసితం బై యనుమానాలంకారంబు బెదరించుచు విశేష
భావగమ్యం బై పర్యాయోక్త్యలంకారంబు విడలించుచు *విధినిషేధవచ
సమూలం బై నిషేధాలంకారంబు ప్రతిషేధించుచు బరిహృతవిరోధం
బై విరోధాభాసాలంకారంబు పిరోధించుచు సకార్యసంబంధం బై విశేషో
క్త్యలంకారంబు సవమానించుచు సకారణకార్యవశంగతిం బై పిభావనా
లంకారంబు నిరోధించుచు విలక్షణకార్యోత్పత్తిమంతం బై విషమాలంకా
రంబు బహూకరించుచు విచిత్రప్రయత్నసంబంధి యై విచిత్రాలంకారం
బు బోనాడుచు సూక్ష్మోదారం బై సూక్ష్మాలంకారంబు మన్నించుచు

‡తాపర్ణంబై-మూ.

‡సమాధోపాధిష్ఠాన-మూ.

*విగ్నలంకారవిషయ మిందుల *పించినదేనా.

‡ గారణమాలింగమున గుభాలంకారము ఘోషించుచు గృహీతమునకు
 యేకావశ్యకంకారము గనపడుచు తీర్చితిమియోగం బై మాలా
 గీతములు గీతులించుచు నుత్తరోత్తరగుహాత్మకమునై సారము వెలిపి
 చుచు ముఖము నుపాదానలక్ష్మణులక్షితమునై జహవజహల్లతఃకావ్యాపార
 న్యయము జయించుచు వృద్ధ*నిష్టాపదసర్వనామస్థానం బై సంస్కృతశ
 ధ్రానుశాసనము ననుభవించుచు జనుస్సభనాభిగమ్యుం బై ప్రమాణ
 దర్శకములు జూచిచుచు, నిర్వృతవేదార్థం బై వాక్యశాస్త్రములు శేలిస
 యుచు సద్విత్తుం బై ప్రాకృతవ్యాకరణము గాంచుచు బ్రత్యయసూల
 భం బై ఛందము సమలించుచు స్థరస్రామ్యవక్రతీపదం బై వికృతివ్యాక
 రణము సపహ్నించుచు ప్రకృతివికృతిశ్రయా బై మహానాటకము
 సమలించుచు సమితం బై గద్యకావ్యములు గాఢపఱచుచు మవృష్టావృత్తి
 యై చంద్రాబ్రంశంబు ననుబాధించుచు గీతాస్వరసహితం బై గాఢర్ప
 విద్య గాంచుచు నర్తకమాస్తలక్షణమధురం బై భరతము గనికరించు
 చు దనరూపము మిగుల వెలుంగ ససముండేని సముం బై యదరుం డ
 య్యు సదగుం బై యరిభరణస్రవీణుం డయ్యు సరిహరణస్రవీణుం బై స
 విశేషం డయ్యు సవిశేషం బై యమానుం డయ్యు సమానుం బై యగ
 దుం డయ్యు సగమం బై వసవిహరిశీలుం డయ్యు సవసవిహరిశీలుం బై
 సోదయుం డయ్యు ససోదయుం బై శేషి యయ్యు సశేషి యై యహీస
 నిగ్రామగ్రం డయ్యు నిగ్రావేశరహితుం బై యస్త్వం డయ్యును నర్థ
 నాధారత మెరియుచు లోకబంధనండు గావున గమలాలయామోద
 ఘటకత్వమున ద మోహరణపాటవ బునం బోటిల్లుచు స్పర్శవిధుండు గా
 వ్రసజగదాన్లుదకరత సమలినతారావళిమనోహరతం బ్రపల్లియు సమవ
 త్తిగావునం బ్రయాక్రియశుల్భయోగిదండధరత ధర్మనిర్వహణధురింధరత
 నాలిబొందుచు గాలుష్యముల ఎన్నాసరిత్సరజ్జలకపితృంగనాహృదయంబు
 లయ ద సదనిశంమాభావవర్ణనై సత్త్వంబులు ప్రాకృతవ్యాకరణమునంద
 యస్వప్తాలంకారత సురతమృదితముదితాధ్వనికావ్యంబులయంద విరాగత
 చుచితికాంతాధరంబులయంద యసుందరత్వము మధ్యమకావ్యంబులంద
 సీరసత్వంబు వజ్రాదిమణిచిత్రకావ్యంబులంద నిర్భక్తత్వం బప్రప్రపదంబుల
 ద యకళావత్త్వంబునై ప్రకృతులయంద నక్రత కాంతాఘాలాపక శరవిశే

‡ ఇందు గారణమాలింగం శబ్దములు తఱుమా అయినవి. * శిష్టానాం.

మార్గచక్రబలమును ఏజ్యత్యాహరవిద్యాకర్ణాకృష్టధనప్రయోగంబు కలిపిత
లలనాకుచకటికటాబులయంద నిరసకావ్యతర్కోక్తికడుబంబులయంద
ప్రదోషత రజనీముఖాసాస్మృతంబులంద యగ్రభేదంబు జ్ఞేయయంద వృ
త్తిభేద యుగాకారశిబ్దమరంబులంద నిర్దయత మదనకదనకదనంబులంద
స్వఃత్వాభావంబు కేవలవ్యతిరేక హేతువునంద చాదిద్ర్యంబు మృగత్వస్థా
మృగేక్షణమధ్యంబులంద కిళంకింబు కళానిధియంద చాచల్యంబు చా
చల్యాక్షీకటాక్షిసైధవఖురాంచలంబులంద యనన్యత యసజ్యచాపంబు
లంద యస్తనాదంబు మేఘావృతదిసంబులంద యగుణాశ్రయంబు సురత
భిన్నహారంబులంద యహిభయంబు పాతాళంబునంద యస్ఫుటత్వంబు వీణా
కలకలవావ్యభేదంబులంద సూసభంగహేతుత నాయకకృతినాయుకాచర
ణపాతాళంబునంద పత్రస్పృకర్ణత సముగ్రతరంగంబులంద యసభిజ్ఞనిబాధ
నంబులంద యపాస్త్రత యపరత నాబ్యరంగస్థంబులయంద మిథ్యావాది
త యవైవైతవాదులంద యస్తకాశిత గుప్తవైతానాగ్నులయంద వికృత
భావంబు ప్రాకృతాస్త్రభాషలయంద సమాధి పదబాధయోగీంద్రహాస
నంబులయంద మెలంగి నల్లలజనులు సన్నిమాడ్కి శుచిసుతు లయ్యుం
దానకాశిత్ర్య మెలుంగక చాగ్రమాడ్కి నాల్గదకిట లయ్యుం గగిగులు
గాక రవిభాతి సాభ్యుదయు లయ్యు సస్తుగతిం గొనక మేరుపుడ నడి ను
న్నతు లయ్యుం గాత్రవ్యంబు గనక నయోధిచెలుపున కాంభీర్యరత్నాకరం
బులు గాంచయు భంగంబులు చలియక కుబేరపరిపున సర్గసంన్న ల
య్యుం బర్యాశ్రయంబు సేయక యస్త్రవైఖరి నిరంపమభోగిణిలు లయ్యు
న్వృత్తిభేదంబు లధిగమించక యనుపమస్థైర్యంబు యనుగతిమోమ యై
యస్త్రాస్త్రపవామ యై యాగ్నితనాధువామ యై యసురస్సస్తామ యై య
త్సీయవామ యై యతిశయితివినోదు యై చెలంగం బిహలంబు సంజా
నుటామి సమయంబున.

శ్రీకృష్ణార్చనము :—

- క. చిక్కలదొరకళ కిది యగ్నుక్కునదే యోత చెలువ ముచ్చుక్కు యను
జక్కందనంబుల కుప్పగు, నొక్క సగోహాక్షి రవితనూకృత యలసకా.
- క. అందముగల తలదల్చు ల, మాదానందమున జెనున మందిరమున గా
ళిణీనామకం బెరిగె న, నిజితయమునారథంగిణివాది మై.

బి. ఇట్లు వెనుగుచు నబ్బెను లెనకై శివబాలుని.

సీ. చెలులతోడ బలవేషములు మేలుతనబొమ్మరిండుగాబొమ్మ పెట్టిండు సేయుఁ
దారకాగ్రహవిధితరుణులతోఁ గూడి యొప్పుగా వేన్నెలకుప్పు లాడుఁ
దనకాదు నయ్యగ్రధనువులవై నెక్కి యింతులతోడ నుద్యోల లూఁగుఁ
గూర్చుకన్నయలతోఁ గూడి కుంభంబునఁ గొమకొప్ప గుఱ్ఱసగూఢ్యవండు
మొగులుచాటున* దోగిలిమూతలాను, స్తబ్దుషి బాలికలతోడననమాడు
చంచనోదల కెల్ల నాట్లుములు నటపు, బాల నవవైశివారంభవేశలందు.

చ. జలదముమాటున బొలిచి చాన మెఱుంగయి మిన్న వాణియం
† చలముననిల్చి యాచయయి, చంద్రపిఱుండ దదయశేఖ నై
మలయును బుష్పదీపియలమాటునఁ గల్పకవల్లి లీల నై
లలిఁ గికురించు దోడిచెలుల నృతి† దోగిలిమూతలానుచుక.

శ. నీలాధగవత్సశబ్ద బాలిక బాలారవిదమంతులు దిశలం
బాలా బాల రచించును, లీలకాగ్రమపడుచు? దసమలేజూపుగమిక.

చ. దిన మొక్కచాఁగుఁ బెరుగుచు, వనజాయతనయన చూడ వన్నెడునర్పున్
మనసిజుఁ డాడింపఁగ గవి, నన గీసిస పసిడిబొమ్మచందము మెఱయన్.

చ. మదనతి వాక్యవర్ణతి సమచిత్రితీ ఘట్టి నర్ణముల్
పదులు గణప వైదు నొకపట్టున నొక్కొకచోట నాలుగె
పదులు వసుద నొక్క యెడఁ బాయును నాల్గు లిపు ల్మోక్షక్షేపం
గదిసి మెలంగెడుఁ చెల్లించుఁగాఁ బదియు న్నట నాల్గునర్ణముల్.

క. నైదర్శిమీఱు నెచ్చెలి, నైదర్శీత్వదీక్షనైధవరసథా
లోదారకవిత యెట్లు న్న, మోదావహ గాదు రసికపురుషుల కెల్లన్.

క. పవచిత్ర తాళచిత్ర, లాడవిసకవితయు విచిత్ర మొఁగ గనుపట్టు
బదగణుల నాపము వై, యది నిరుపము మగుచు మెఱసె న్నముచూడన్.

సీ. సుత్తబ్ధిశేషవంశోభిత్ర విధిశబ్దంబులు దోషసర్వస్వ మెడల
శయ్య చుచ్చుచు సత్సాకశబ్ధగఁ గ్రవిధగుణంబుల ఁతు లమర
వృత్తులు చెలువార వివిధరసానుగపవనర్ణసమసనక్రాప్తు లొనర
వ్యంగ్యంబు మువ్వన్నె లమర శబ్దాన్తవైచిత్రవిశేషము ల్పెన్నమిగుల
వాగ్యలు వైసకపిఠ చెప్పగ నేర్చు, బ్రాతచమవులప్రోవుగారాపుఁబట్టి
విమలతీత్ర తిమాఘరవిన్నయపుడు, కపిగుంటుకవితగురుతయుఁగాంచగలరె.

* దోగిండు మూతలాను-మూ. † యంబులను నిర్మించు-మూ. ‡ దోగిలిమూతలాను-మూ.

సీ. సంతతసన్న్యాససంచారిణిగఁ జేసి నారసాహసహంస్రజంబు
 విణాకృణత్వాణి వాణి యునిర్వాణి వాణివిశేషసన్న్యాసజఁ జేసి
 బాధురగాధర్వసాంఘిత్వనిధిః జేసి విమలాశ్వననసాశ్విజనులు
 సర్వభారతశాస్త్రగర్వితగాఁ జేసి రమితగీర్వాణసర్వాస్వాములు
 కల్పితాసల్పసంకల్ప (కావ్య) కథల, లలితకీతులు మీఱఁ గల్గునలు చేసి
 డిన్ది నర్జన్యమునిసతీతీలకకులము, నెలయఁ గాఢిది సబ్బల్పవేళయూమ.

సీ. ఊపయవేళల వాణి యునువృత్తి బహువృత్తి బోధకగ్రంథము లొసంగ నేర్పెఁ
 దరువాతీయెడ భరాధిరరాజనందన మహితాగమోక్తిమర్మములు తెలిపె
 దాఁపిమ్మట రమాతరళాక్షి రత్నలంకారశాస్త్రములు పొంకముగ నేర్చె
 నెడనెడ రల్పిత నెరఁగూ పన్నగరాజు శిల్పరహస్యంబు చక్కఁ బలికె
 గొత్తమువ్యాసకణచరకపితృజైమి, నులు స్వనిర్మితదర్శనములు నొడివిరి
 మూఁడుమూర్తులమున్ద యోగ్యుడ తల్లి
 యొకమునఁ ప్రోచిగాఁడు నియ్యబ్జముఁక.

క. చిదువులగని కన్నాయన, చదువులు గ్రహియింపనేర్పు నవిత్తులనుజ వాఁ
 జదువులు నాకల్యంబుగఁ, జదివె ననుచు నర్జునులు చలువఁగవలెనా.

వ. అంత,

మ. గణుతిఁపక స్మరణేవనోషధి యసంగబ్రహ్మభాగ్యోక్తురా
 ర్పణసర్వసహ కామదైవతసహస్యావాహనాకాంక్షా
 షణ్ణ మబ్జాస్త్రజగత్సయ్యావివశకృత్సామోహనాస్త్రము భూ
 షణనాకల్యసమాసవేష మయి యోనా నూనసం బొప్పెడికా.

క. ముంగులరంగు లలనెడ, నంగనసాలిండ్లు మిట్టలై కనుపట్టె
 లంగముల మెలుగు లెక్కెను, శృంగారముతోడఁ జెలికి స్థిరము గదిరెకా

సీ. నానాట నవనూవనపుంబూదోటలో రహిమిచు మదనాంకురంబనంగ
 ననుపమనవనూవనాంభజలరాశి లలిఁదేను పవడపులతేన యువంగ
 సరసలావణ్యవన్నాకాలఘసవాటి రంగుమీఁస ప్రొత్తెలు గనంగ
 సలితస్రాగుంపుసాస దీటి లనిచు ససనూయుఘనిమోహనాస్త్రమునంగ
 బాలశశిరేఖ దిసదిసం బోలి నెగడి, మోఁయుఁ గితలంతకంతకు మిట్టటముగ
 వరుస సంపూర్ణభావత పలుకుకరణి, నమగ గాఢిది సవనూవనాగమమున

మ. తెఱచై బొల్వము వోన బొల యతిన్దీప్తిం జూడఁగా నొప్పె వా
 ట్టెసొంపు గటపెంపు మేనుజిగి యుద్దీప్తి నెన్నెత్తము
 స్మరింపున్న డలియ పాదములయొప్పుం గొను లేమి గనక
 టొనాయెన్ జరింప నమ్మరునిచే నొప్పొరుఖడ్గం బనక.

సీ. కుటిలప్రచారము ల్కుంతలంబులఁ జొదఁ జపలభావము నేత్ర సరణిజేరె
 గంకనాగిత్వ మేర్పడ ఫలమున నుండె నతిరాగవిలసనం బధర మంటం
 గతివత్సమెల్ల నొక్కటఁ గుచంబులఁజొదఁ బట్టనీడమి నితంబముననిలిచె
 కలుము తెఱుగముల్ గొనఁదీరె వనించె జాడ్యంబు నడపులజూడననులే
 ముఁప మెల్లను సిగ్గులో ముడిగికొనియె
 *గుఁట్రొంగమి యలనాభిఁ గూడికొనియె
 నెలత తనబొల్వచేప్ట లన్నియును దన్న
 బొయగుడంగ నొప్పె యూవనమునందు.

చ. అలరునంత మబ్బినపు డొ నొకకొన్ని దినంబు లింతై మా
 కలుములు నప్పడు న్నమత్తై కీకొఱగా మని ప్పొనాని లా
 జలజడకొత్తిపానజలజాబులు కైకొని పూజనల్పు న
 య్యలరు లనాగఁ బాదసఖరాంకురము ల్లనపల్లు నింకీకె.

త. జిగి వప్పి చుక్కగమి యూమగునవదనభాలిండ్ మాటకైనలేమిం
 బగ లుడిగి యుండుటం గడగగనములో డాగి రేయు గననగుట్లుకె.

సీ. నింక డెఱుంగని చిగురాకునీట దెంత, తొవడిన పల్ల రాగమ్మరాణయెంత
 సొగసుఁజొదామరఁ సొంపుచూఱకొన్న, వనితపదములతో పాటినమ్మట్లు.

చ. నెడనినకాడసంపదల తెంతయు గ్రక్కుచు వాచు టంది తా
 రుమగిని వేతకొంతలకు నోర్చుదొన ల్కులమంపుగర్భముల్
 జడిమి వహించె గాన సతిజంఘలతో సరిగాఁగ నేర్పునే
 జడమతు డైననారలకుఁ జక్కఁగఁ జక్కునె సద్విచారముల్.

క. సోనిజలోచనజంఘల, సధివత్తు మటంచునచ్చి శిరములపా వై
 యిరుగడలఁ గట్ల పాత్రై, శరభులు కడు నొగితై దగనిసాహస మగునే.

క. వృమసవ్వు మాఘర్యా, న్నగ మై చేలిజంఘ రనము చాలఁగఁజలుకు
 వృమపవ్వు మాఘర్యా, న్నగ మై యలరాచు రచనవడుపు దలిర్పక.

- క. పారలేక సరస నెడలక, పరస్పరవితతితోడఃపర్తింపక యి
ద్ధరమై బడి తల్పక్రిందై, పరగిన సరిరాదు రంభ పడఁతితోడలతోఁ.
- చ. తెలివితొలుగుఁ బోసికొని తద్దము నాకులపాటు దోషఁగా
జలములు నెప్పుడు న్నిలిచి సర్వశరీరము భూతిలిస్త మై
వెలయుఁగఁ బుట్లఁ బూలుఁగొని వేసరకెప్పుడు మోచ దాఁ దపం
బలవడఁ జేయుచున్నయది యర్కసుతోరుతులాః శ్రీలాః తత్.
- క. అతిమృదు వగుసతిమూరుల, సతికఠినపుంగరికరంబు లారసి చూడ
న్మృతి రావయ్యెఁ బ్రతీపమెఱిగిత మడ్లా నుపమ నుడువ నిలఁబ్రాజ్ఞులకుఁ.
- గీ. పూర్వపరమాపమంజుసూక్ష్మిఁ గాంచి
చెలువకటి పాణిసీయంబుచెన్న గాలిచూ
బృష్ప నిపులాతిహృద్యసద్యస్త మగుచు
వేదపాదం బనా మది వేడ్కఁజేయు.
- క. నీల తానొట నయ్యలి, నీలాలక పిలుదురుచినె నిజించె నిలఁ
వేలాతిగసర్వాంగశ్రీలక శ్రీగెలిచె సవతిచిట్టక మమరణ.
- సీ. దిరదిరం దిరిగెఁ గుమ్మరసాదెరవిజాతఁబొందుతో మురిపంబుఁ జెరుంగవచ్చి
నప్పటఁ బడియె మానక పైకతంబులు చెలిజనునంబుతోఁ జెనకవచ్చి
బలుగిరిదుర్గంబుపా లయ్యె భారణి పైదలికటి సరిపడఁగ వచ్చి
రారాపిడులఁజెందె దోరంపుటద్దముల్ పాలెతిశ్రోణీచ్ఛాయఁ బూనవచ్చి
గండ్లఁబడిపోయె నరదంబుగండ్ల ముగుచ
కాంచికాశానగరిమంబు గనఁగవచ్చి
పరుషవిషమత్వములు స్రాసఁపాటు తమకు(?)
దలఁపనివి(లేవు) బాలానితామునకు.
- క. అరుదైన చక్రవర్తిత, సరసుల సహనసతి గలదు చాలుదు మనియో
కరము భ్రమంపడి తిరిగెను, దరుణిమణినాభినదృశతకు సుల్లేపుడుఁ.
- క. లలనామణిపక్షంబునఁ, గలిమియులేమియును నెఱుంగఁగానినడుము దాఁ
గలదని తెలియఁగఁజేసెఁ, బలునాభీగహ్వరంబు పరిదృష్టం జై.
- క. గూఢాగూఢవ్యాగ్యము, రూఢిం గనికసము లమరురుచులు దనర్చు
ప్రాథమయోధరమధ్యము, ప్రాసులమతి సమ్మదం బపార మొనర్చుఁ.

ఉ. ఆకముఁజేసోముఁజేసుచాన్రియుగావరసేమం బుట్టెన్

గారనపుటా లనంగి గానగవయ్యెన ముద్దుగుల్లు నూ

గా నది నిల్వెగా నయినయమ్మతనిమ్మ మనంగ నొప్పచె

ల్పాలెప నాభిగహ్వర మయారె మృగీదృశ్యహృదయైఖికా.

క. అరయఁగమనమున్ దివియుం, బరిమాణపుం గలదిటాచు, బరికించిన వే
హరిమధ్యనకుము సంతయ, నరమాన్వద మోట సొల్లు వాటిలు నునమలే.

గీ. వారుతర మైననాభిశృంగారసి

రసము పెల్లుబ్బి కుచమహిగ్ధ, ములసాటి

పాటునూఁగారుజాలుడై బయలుపడెడు

కరడు లనమించె మున్నభుల్గుచులముఖకి.

మ. లలిశృంగారరస్య వాహ మొసరిన్ లావణ్యనన్దాగమా

కలనోచ్చాతనభిరంగములు వీరం దాడక బెల్లుబ్బును

జ్వలితేనోమయ బుద్ధువద్వయము నోపన్దించె నయ్యంతి మే

ల్వలిచదోయి నెఱుంగు లుల్లసిలు భావ్యద్వాహమూలూతి మై.

చ. అరయఁ ద్రి వేళికాజల మనాగుండు గ్రంథంగ జన్మనపు సే

ల్పిరి కడు సొచి జింప నొగి బెల్లు(గు)డై డి వనల్లు గుల్పు నా

సురినడి జొచువో దోడక నొప్పడు జా లనం గాన సయ్యకు

స్వనిహరిసేలమాక్తకసువర్ణనిబద్ధనిభూషణస్రభల్.

క. అప్రకృతభూభవాదుల, కప్రకృతం బయ్యె జెలువయ్యపుగున్దల్

అప్రకృతితయన్ద్రకృతత, యాప్రకృతపుజన్మదోయినెయున్ద్రచుమునన్

చ. కిలయం ద్రసాద మొప్ప సథికనల్గుట మై మధురత్వ మొదల గే

సలపటమ్మభావహాబంధము మీఱ సమస్తభూషణ

వలులు వలిర్ప సర్వరసవాసిత గాన్యమునాఁ జెలగు నె

చ్చెలిచనుదోయి క్షేప్తలనుఁ జేకొని మానమహో విసంధికా.

క. ఉరుకుచభూభరపతికి, గోఘటములు మిశ్రమయ్యె గనకలకమున్

పరికింప సమతం దైకొనె, సరులును సఖిభావ మందె సరుదు తలంపన్.

క. అరిగజకటదారణమున, నురుసుమనఃపంక్తిపోషణోదారతచే

బురణించు మొసలు సూపుచు, దరుణోపక్షోజభూమిధరరాజు కడున్.

ఉ. శంక యొకింత లేక చెలిచక్కనిబాహుల సాటి కేగఁగా

బంకముం జెడి కంటకులపా లయి లో బలులేమిఁ జెడె గా

- బంకజనాళ లట్టగుట వాని హరించు శుచిత్వవృత్తిచేఁ
గొంకక సత్త్వగుణ గొను క్షామిగల్గినహంసరాజయుఁ.
- చ. వననిధి బుట్టి సస్మణినివాసము నై హరికేలు నట్టి యూ
ధసఃలియిల్లు సొచ్చియు ముదంబున మంగళసూత్ర నైభవం
బునఁ దనరారనై నని పూనిక శంఖము చామకంఠ మై
ఘనత వహించి కాంచు మణికాంచనమంగళసూత్ర సంపదల్.
- క. నిటలాక్షుఁడు మూలంబున, నట హరిపత్త్రగుమీఁద సమరుటకతన
స్వభులము శలము గాంచెన, బటుగతిసేయింతుమకభావముగొనుచుఁ
- చ. సదసిరుహాక్షిదంతములసాటికి వత్తు మటస్సఁ గుండము
ల్విరియునుగా నిరంతరము వేసరి చీకటిబాదిగుబులు
జొరఁబడి వాఁడుగా మిగులసూత్రముల స్పరిగట్ట స్త్రుక్కుఁగా
పొరిఁబొరిఁ గందుగా నెఱయ భూరికుచారతరద్దు సేమలఁ.
- గీ. *అక్షయంపుగుణస్ఫూర్తియమరేనేని, శివ ములులేనిగుంభంబుఁజెంచెనేని
తరణిసదనముద్దులచుతిపంక్తి, యాభిరూప్యంబు గాంచు ముత్యాలబంతి.
- ఉ. పంచము లంట మే నిది యపాత్ర మటంచు వనాగమాంతిశా
భాంచలవృత్తి నై చివు రుపాశ్రితమాధవసంగఁజైకర
క్త్యంచిత నై షధూటిమధురాధరతం జని చెందుటం గదా
కాంచెను సద్విజన్మపరికిల్పితసంతతిసంగ సౌఖ్యముల్.
- సీ. జలవాసతపస్తై(స)జలజంబులకుఁ గళాధరునిరాకకుఁ బ్రమోదంబు లేదు
లలి నట్టితప ముత్పలంబున కగునేని మిక్రినై ముఖ్యంబు మిగులుచుండు
గలదు భిక్షావృత్తి గండుదుప్తైదలకుఁ బొయిత్వి మెన్నఁడుఁ బొయకుండు
గగనస్థిప్రశం బగుచకోరంబున కెన్న దోషాకరునింపు గడురుఁ
గాన చక్కని కాళిందికన్నగవకు, నెన్ననివి సామ్య మేగతి నెనయఁగలవు
ఎక్కికప్తంపుఁదపస్తై నలవిగుణత, గన్నఫలమిచ్చననుమాటగలుగు టెట్లు.
- గీ. నిమలబంధనరాలోకనిస్త్ర సమీశ(?),లమలమాధుర్యరసనైభవాస్పదంబు
లగుచుఁజెలువారుకాళిందిసాగసుఁగన్న,లన్నలోతమ్మలోయవియజ్జములకు.
- సీ. చానకన్నులతోడిసాటిఁబూసఁదలంచి బ్రమసి బేడిసలు గాలములఁబడియె
జెలువయక్షులతోడిచెలిమి సేయఁగవచ్చి పొందమి మొత్తముల్బురదబడియె

ముదితచక్షులతోడ మురువు సూపగవచ్చి కల్వలు నీళ్ల (లో) మళ్లబడియె
మానిని నయనయుగ్మంబు జోడని లేటికొదమకన్నులు భీతి బెదరుపడియె
రమణీరమణీయతరపీక్షణముల తేట, లూనబోవుచుమదిరంబులూఁతఁబడియెఁ
బొలఁతి చూపులచెలువమ్ము బెళుకు లొలయఁ
గోరి తేటలులు బికిరంపుఁగూడు గొనియె.

గీ. చన్పకమునువ్వఁబువ్వనుసరవిఁగూడి, యింతిప్రాణంబునకు సాటి ననయ లేక
వతనంతంతకునుదలవంపుగాఁగఁ, బాడుటలుచూడమే ధరౌమండలమున.

చ. ఎదుట మెలంగువస్తు వొకయించుక కస్పదసీని మైలతో
నదనునఁ బెట్టు తెల్పులకు నబ్బదు నిల్కడ లేదు మార్దవం
బిది కొఱగాదు జన్మ మని యెంచి రత్నిస్థరదర్పణంబు ల
వృదవతిచెక్కు లై యెపుడు మాసనితేట మృదుత్వముం గొనున్.

క. సవనవరోచిర్నిచయ, ప్రసణము లగుకుందరదన శ్రవణంబులకు
నృవ తనుచుఁ బల్కు దగునా, సవతను సరిగాక మెలఁగునవసంఖ్యనిలన్.

చ. చెలి చెలువంపుఁగద్యములశ్రీ హరియింపఁగ నేల వచ్చె శ
ఘ్నలు లకటా వివేక మొనగూడక యయ్యసరాధ ముత్కటం
బిల నొనగూడె వాని కది హేతువుగా జను లెల్ల నిష్పడున్
సలసలఁ గ్రాగునూనియలఁ జాలఁగఁ జాలఁగ ముంచి యెత్తుటల్.

క. కలకంఠిమృదుకటాక్షా, చలరమృద్యుతులు నిండు శ్రవణద్వయి యొ
ప్పలు నించు*చీరసంబున, విలసిల్లెడుకూపయుగళివిధముం గొనుచున్ (?)

చ. జలమరుప ద్దనీలజలసంధవక్షైరవఖంజరీటప
క్షులిహరిణాక్షమీనహరిణాంకపతశ్చల దృష్టిమాత్రనే
తొలఁగఁగఁజేయుఁ గన్న లని తోయజనూతి సవాఖ్యసంఖ్యల
న్నిలిపెను బార్ష్వయుగ్మమున నేర్పున నా సతివీను లింపగూన్.

ఉ. తియ్యన కాని యొండు మతితీ రొకయింతయుఁ గానరాదు నే
నయ్యలివేళికన్బొమలయందముఁ జెదనటంచుఁ జప్పనై
యొయ్యన జెండు గైకొనుచు నుండు మనోజునిచేతిసింగిణీ
యెయ్యెడఁ బిల్లపిల్లతర మీచుకయేనియుఁ జేగఁ జెందెనే.

క. కనఁ గన మిగిలెడుమధురిమ, గనఁ జెలికన్బొమలతీరు గానక మరుచే
ననచెఱకువిల్లు స్త్రాణము, గనఁజాలక కాదె నిలుపుఁగన్నలుపడియెన్.

- క. పుష్పమనాటినిశాపతి, కన్నియనమ్మోముసాటి గనలేక కదా
సన్న మగుఁ దజ్జయంబును, మిన్నా ఫాలంబు గాంచు మెఱుఁగులబలిమిన్
- ఉ. తమ్ములమేలు పూసమిని దక్కులవెన్నెల మేనుపోకిన
న్నెమ్మివహింపమిం గలుగునింద తొలంగఁగ నిండుఁజంచుకుం
డెమ్మెలతమ్మియుం జెలువయింపులనెమ్మొగ మాచుఁ బూనెఁ గా
తమ్ములమేలు మేల్సొగసుఁ దాలుచు లేనగుతేటవెన్నెలన్.
- గీ. సవతు గనఁడయ్యె బూర్ణదోహకరుండు
బహుబుణగిస్త జలములు వ్రేలియకాపు
పరిహృతాశేషదోషమై భవ్యకాంతి
వైభవము గాంచు నెచ్చెలివదనమునకు.
- క. ఎన్నఁ బ్రతిబింబభావా, వన్నం బగు ముకురమునకుఁ బాటిలు నేలా
*గన్నన్న సమత బింబత, గొన్న వికర్తనతనూజగొనబుమొగముతోన్.
- గీ. కాంతివారాశి యగుభానుకన్యమోము
జగి యొకించుక యప్పుగాఁ జెంది యొక్క
రేయి చెలువొంది యది దీర్చలేమిఁ బొడము
పాపము కళంకమై విధుఁ బాయకుండు.
- గీ. బహుళపక్షపాతభావితఁ డైనట్టి, చందమామ జడుఁడు సాటి యగునె
సమతఁబూని శాస్త్రసర్వస్వవిదురత, వఱలుచుండుచెల్వ వక్త్రమునకు.
- చ. పగ లిది రేయి నాక మఱి పక్షవిభేదము గాంచ కెప్పుడుం
దగులు మహోదయస్ఫురణఁ దొక్కిను నర్కునికూర్చిపట్టి మే
ల్సొగమలనెమ్మొగంబునకుఁ జొప్పడునే సరి యుచుఁ బల్కఁగాఁ
దొగచెలికాని దోషములు దూఁకొనువానిఁ గళంకభావితున్.
- క. కనఁజనియె ముకుర మిందుఁడు, కొననవ్వంజనియె మాఱుకొన్నంజనియెన్
వనజంబు గాని నెచ్చెలి, గొనబులనెమ్మోము సాటి గొన విజ్జగతిన్.
- గీ. ఆమగు బింబానుబింబైకన్య మరసిచూడ, నరుదుబింబానుబింబులకై కృపృత్తి
కంబుకంధరముఖదగ్ధణంబుతోడ, నైక్యమొనగూడఁ జందున కబ్బురంబు.
- ఉ. సాటికి రానినీలములు సానల రాపడఁ బాఱుఁబోతులై
తేటలు పోయె మేఘములు దీనత మొట్టలు (వెల్పె) జామరల్
గాటపుఁదెల్లెఁబాటొడవఁ గప్పడఁ బల్కఁగఁ కేకిఁఫింఘముల్
పాటలగంధికోప్పసిరిప్రాభవ మెన్నఁ దరంబె చూడఁగన్.

*గంగన్న సమకలింపజ...మూ.

- గీ. అఖలసుమనశికదంబకాభ్యర్థితంబు, నీరజాస్తతనూభవనీలకబరి
దాసినవలించునేగతిఁబూనవచ్చు, జగముకై నీరములు, మోయుజలవహంబు.
- క. అమరెడుకీర్తిడ స్రగ్ధర, కొమరుమిగులు పిఱుంచు దలఁచ గొనబగువిప్రులే
కనునీయతియపు చవలే, రమణీమణి యకార వృత్తరత్నాకరమే.
- క. చలమా సుధ కధరము చం, చలమా కనుదోయి కుచము చాలితకనకా
చలమా నైపుల్యజితా, చలమా జఘనంబు ఘనము చానకు నెన్నన్.
- క. రాకాచంద్రుని నగు నా, రాకాంతమొగమ్ము కెంపురావికీమే
రా కామినియధరము చిగు, రాకా పాదంబు సురుచిరాకారమునన్.
- క. †నాకము నగుఁ నొనమై, నాకము(జగి)గుబ్బ యలపినాకము బొమ యా
లోకముల సుదతి హరిణా, లోభము నిందించు చొర లోకము మెచ్చన్.
- క. ధరమా కుచ మాబలుఫణ, ధరమా నూఁగారు †నీరజాయకధారా
ధరమా కచంబు స్వర్ణవి, ధరయాధరమా మెఱుంగు ధరణీజఘనకన్.
- సి. ఇంపాకుకీర్తిడ యింద్రీనీలముఁజేయ మధురంపు మోము పద్మంబుఁజేయు
ముత్యాలసరిఁ జేయు ముద్దురద్రుశేణి రుచిరంపుమోవి విద్రుమముఁజేయు
శంఖంబుఁజేయును జక్కసికంధర గుబ్బలు బంగారుకొండఁ జేయు
భూమిచక్రిముఁజేయుఁ బొందైన జఘనంబు తలరుమధ్యమృగసంతంబుఁజేయుఁ
గలికిపాదంబు పద్మరాగంబుఁ జేయు బాననిలువెల్లఁ దప్తకాంచనముఁజేయు
నెలఁదిఁగొనినూడుమాటలు పేయునేల, రమణిలావణ్య మొగినముద్రంబుఁజేయు
- సీ. జలధరమాలిక జగజంపుకీర్తిడ చంపకమాలిక సరసనాస
భ్రమరవిలసితంబు కొమరారుకనుదోయి మత్తకొకిల యగుమంజుగళము
శిఖిణి యైమించుఁ జెలువౌ రదశ్రేణి స్రగ్ధరయగు గుబ్బచమ్మదోయి
యనుకువిమృశ్యాల యగును దనూమప్పి మత్తేభగళియగు మంజుపదము
లలభుజంగప్రియూతమై యారు దనకు, బంధురంబయ్యె సర్వాంగభవ్యలక్ష్మి
యరసిమాడఁగఁబంకేకుహాస్తపూతి. విశదలావణ్యమహిమసద్వృత్తమయ్యె.
- సీ రమణిలావణ్యంబురాశిలోఁ గనుపట్టుఁ దేటులగుంపులు దెలివిమీఱు
మువ్వన్నె చందురుల్ ముద్దులహాసము ల్పుషీరము ల్పుంపెంగ సొంపునింపు
ముక్తాఫలశ్రేణి మురువంపుఁబవడంబు శంఖంబు గుబ్బలు ల్పురసనాశ
లందంపుఁజగురులు పొందైనజలనీలి బలువైనహాగము నిబ్బరవుదీవు

† కాద్య మొగము — మూ.

† నాకమనగాకా — మూ.

† నీలధారాధరము — మూ.

లబ్ధురపువరపులీ నెడునట్టిరంభ, లరిదిగావించు కూర్మంబు లధికమ్మడుల
వంకజాతంబు లసమానభాసమాన, కాంచనచ్ఛాయ నెపుడొదవించుతీవె.

వ. ఇట్లు నిండుతివ్వనంబున దేవాసురమనుష్యలోక కాంతాదురాపకామనీయ
కలక్ష్మీలీలాయతనంబున సర్వలక్షణైకలక్ష్యంబు నగునమ్మోహనాంగిసింహ
లవిద్యావిజ్ఞానవిమలాంతఃకరణ యని విశేషించి సకలజనపరమాత్మదైక
కారణం బగుసంగీతశాస్త్రంబున మిగులఁ బ్రవీణ యగుట యారసి యారసి
కనీలవేణిముఖ సఖిజనంబులు తద్విద్యాపాలవంబుఁ దలిదండులగు ఛా
యాసూర్యులకు డెందంబుల కమందానందంబుగాఁ దెలుపం దలంచి యొ
క్కనాడు.

నీ. మేటిమిన్నేటిపాన్నీట మజ్జనమార్చి చిన్ని వెన్నెలవన్నచీరఁ గట్టి
పొంగుసిబ్బెప్పుడెన్ను బొంగరంబులమీఁదసాగమగొంబట్టుకంచుకము దొడిగి
నెఱికప్పుసిరి నొప్పు నెఱిగొప్పు చెలువంద నందంపుఁబూదండ లమరఁజాట్టి
రిక్కరామొక్క పెన్నిక్కు చక్కఁగఁ జేసి చొక్కు నెన్నుదుటఁ జేర్చుక్కఁబెట్టి
కలువగమి కెగ్గుగలిగించుకన్నఁగవకఁ, గలికి కఱిగినిగ్గుమిన్నులకాటుకయిడి
యలరు నాణిముత్యైపుసకులఱుతి నిలిపి, తీర్చి రీతి వెలఁదికిఁ గూర్పు చెలులు.

క. కాయమ్మన నాథరణి, ‡కాయమ్మ సఖిజనంబు ఘటియించుచునన్
మాయమ్మే సాటియగు. న్మాయమ్మకు మిగులు సవతు మాయమ్మనుచున్

వ. తగనంతరంబ.

క. విచ్చేయును నీవిద్యకు, డచ్చేకువడి నేడు సత్సభాన్వితంఁ దగుచు
నైచ్చనిశేలుపు విలిచెను, ముచ్చటగా నీదుపాట మురిపముచూడన్.

వ. అని విన్నవించిన.

ఉ. వచ్చె సఖిప్రియత్నమున వారిజలోచన వెన్న ముందటన్
హెచ్చు కదాదిభారమున నెమ్మెలుకొ నొగిఁగుల్కఁ గొప్పుడా
లోచ్చెము లేనిచీకలుల నుప్పతిల న్వడి బెక్కు మోమునం
దచ్చపుమొల్కనవ్వు జగి నందపు వెన్నెలచాయ లొల్కఁగన్.

డి. కాంచెను గాంచకాంగి దమఁగాంచినదత్తు సమస్త విప్లవో
దంచితచత్తు వాళితజవానవదక్షిణవిస్ఫురత్కృపా

*దొడివించితివె—మూ. ‡జరెసిగ్గు—మూ.

‡కాయంమ్మనసఖిజనంబు సంఘటియించెన్—మూ.

సంచితపీఠ్నుఁ బ్రాగ్ద్యచనసారతనూచుచిదున్నిరీఠ్ను నా
కుంచితసద్యపుస్త్రితయగోపనపఠ్ను పాతానపఠ్నునిన్.

చ. కని కరమొప్ప మొక్కినను గన్నియ నాదరణాను *వృత్తితోఁ
గనుఁగొని తన్మనోజ్ఞముఖకంజము రంజల సత్కరంబుల
న్నినుఁడు కవుంగిలించుకొని యింపుగ మూర్కొని తచ్చిరోజము
ల్గునుపడదున్న చిట్లను నపారకృపారసవార్ధిఁ దేలుచున్.

సీ. పవడంపుదీవె రా బంగారుబొమ్మరా పొడతెదురాయంచబోడ రావె
గుణరత్నరాశి రా గోనబుఁబూబంతి రా కొమరొప్పుచుద్దులగుమ్మ రావె
యతివమేల్బంతిరా మంచాలకుప్ప రా యొఱపైనకొక్కారుమెఱువ రావె
యప్పచ్చికొండ రా యతనువాలమ్మ రా సొగసైన చందురుసోగ రావె
బ్రాతి యైనట్టి నాతఁజలమ రావె, లలిత మైనట్టిసవకల్పలతిఁ రావె
రాణగించిననాయంటిలక్ష్మిరావె, తలఁపులొనగూర్చు ననుఁగన్నతల్లి రావె.

ఉ. బంగరు లీనుచూపు గలబంగరుబోటికి నాటియైన మా
బంగరుకొండ నచ్చెఁ గులపావనసద్గుణవాధి వచ్చె నా
కొంగువసిండి వచ్చె మదఁ గోరినభాగ్యము వచ్చె వచ్చె మా
ముంగిటికామధేను వని ముచ్చట దీరఁగఁ బల్కి వెండియున్.

క. తల్లివి గద కన్యామ. తల్లివిగద సొగసుఁగులకుఁదనముల సిరి మే
త్తల్లివి గద సుభూతుహ, వల్లివి గద మమ్ముఁబోవ నల్లినిభాంగీ.

క. ఒప్పులకుచ్చా నినుఁగ. న్నప్పటినుండియుఁ బ్రేమిద మనుజలరాశిం
దప్పక మునుంగు నాకుం. జొప్పడె నభ్యుదయమెన్నఁ జోద్యము జగతిన్.

గీ. అమ్మ నినువంటిపట్టి మీకబ్బెఁ గాన, చాయచాయకు మర్యాద

— (ఇక్కడఁ గొంతగంధములేదు) —

దముల్పాలఁ దనర

కేయవాక్కర్తి యను పేరు గీలుకొనఁగ, వీణ వాయించె నవ్వేళ నేణనయన.

గీ. తత్పదముభాతి మంగళార్థంబు గీతి, కది పరాశ్రవచించుట నంచునెన్ను
శాస్త్ర మంగీత మగీతశాస్త్రవేత్తి, కబ్రమేభావిసన్మం (గళార్థ) మగుట

క. రూపవతిగీతిభూషణ, దీపితమై మెచ్చుగాంచుఁ దీవ్రం బువనూ.

క్షేపములు వడయునని సభ, నాపాదించుచును మోదమృదీతి నిబుధుల్.

ఉ. చాయలు వేయు గల్గునెఱసామికిఁ జాయలు వేయు రిక్క రా

చాయలచాయ జెం సాతవతన్ ఘటిల్లె మే

ల్పాయలకెన్న మిక్కుటపుఁజాయఁ బ్రవర్తిలె ముద్దులాఁడి యా
చాయకుమారిగీతి (గనె) సంగతశీతలమాధురీశునిన్.

వ. అయ్యనసరంబున విశ్వంభరానిర్భరభారాయమాణ దుర్మానకంసాదివృశం
సదు (ప్రసర్పగాడుడ) మణి యగుశ్రీకృష్ణదేవకీపటయాదవశిరోమణి నిలఖ
చంద్రబింబకుక్చుంది కాడంబగంబున నిజనయనజేవంజేవంబులకు సంజేవనం
బపేక్షించి విరించినభావధి యగుద్వారనతీపథంబు నాత్మశరణపూతచరణ
(సరోరుహ) విన్యాసంబున ధన్యమూర్ధన్యంబు గాఁ గట్టాక్షించి తత్కటా
క్షసమాక్షిప్తగౌరవ పరభాగసందానిత మహాభాగపతిద్విగుణితహరినామా
నుసంధానబంధురశోమహర్షాశ్చక్రకంచక సముదంచితసర్వాంగవయసు

సందామృతధారాప్రివాహంబున సవగతమోహాదిదోషపంకాంతరిత

తాలఘూశృతంబు నణుపరిమాణంబు సతకరణంబు దేలియాడ మగిడి
సత్యలోకంబు స్వాగోకవిషయంబు చేయుం దలంచిన (జగ) డంపుకూటిజడ
దారి గ్రహరాజగ్రహరాజంబు సమీపంబున సమీచీనతానధీ చీనతదనూ
నవీణాగానామృతంబు కర్ణకూపంబులవిండానబుర్రపడిచేపడిన వీణియవదలి
కదలక మైమఱచి పరచితిహ (?)ంబునందె(న)నిమందపడి (?) డెందంబు
ననంబు గాక మసల మెల్లమెల్లనందేర్చి కూర్చుండి శిరంబుఁ గంపంబుతోఁ
గూర్చి తర్జని నాసికం జేర్చి తనలో నిట్లని విత్కించె.

ఉ. ఎక్కడిలోక మేఁ గనని దెక్కడిగానము (నాకుఁ గొ)త్తగాఁ
దక్కిన) దిట్టిగాన మొక తావున నైన వినంగ మృగ్య మ
మృత్యు యిదెంతచోద్య మహాహా ననుఁ జొక్కఁగజేసె వద్దిరా
యక్కమలక్షకీర్తనమునందును డెందము డింద కుండెడిన్.

క. జౌరా మును వింటిఁ బయక, పారావారజకు నాటి (పద్మాక్షి కుమా)
రీరత్త మయ్యె సూర్యున. కారూఢిగుఱాఢ్య * నీలయతులాంశం బై.

క. అక్కన్య సుతలవిద్యల, దిక్కులఁ జనసాటిలేక దీపించును జెం
పెక్కు మిగుల గీతములన్, లెక్కింపఁగరాదు మాధురీగుణ మనుచున్.

క. ఆతరుణి యిపుడు తండ్రికిఁ, జేతం (బిగురొత్త సేవసే) యుగఁ బోలుం
బ్రీతిగ నెచ్చెలిఁ గనుఁగొన, కీతటిఁ జప వాకు డెంద మెనయ దటంచున్.

వ. ఇట్లుహించి.

సీ. సంగతతత్పురుషవదనిష్ఠాన్భూర్తి నభిరాదుహానినీయం బనంగ
సిద్ధసాధ్యవిశేషబుద్ధస్వరూపతః కాక్ష్మతవ్యాక్ష్మత (ఫక్తియతఃగ)
జ్ఞాతాత్మరీతి నిర్భూతాంజనాత్మత సాధ్యలంకృతివిశేషం బనంగ
సంశ్లిష్ఠకళావ్రేళ స్త్రీరద్భావత సరసాంధ్రశబ్దశాసన మనంగ
నరుగుదెంచెను నారాయణాభిధాయ, కావ్యవర్ణమనూత్తంసకాభిధాన
చతు స్వరస్వరవిశేష, హరిమహాతికరుండు తుభాకరుండు.

సీ. చంద్రోపరి సితాభజలవాహరేఖసాః దగుఫలగోపిచందనము దనర
నైరావతాలింగితాభావగాజ్జలతాలినాః బసిడిజంద్యములు మెఱయ
సగ్గికాశ్శీరకింజల్క సముదయం బన జటాసమితి వెలుంగఁ
గలభౌతనగమధ్యగతనీలవేదిక నాఁ గటిఁ గృష్ణాజనము దనర్పఁ
గల్పకస్కంధపరిణాద్ధమనతమాల, వల్లి యన వీణ భుజమున వన్నెమీఱ
నలుదిశలమేను తిఱపివెన్నెలలుగాయ, వచ్చెనారమఁడవిభావసునికడకు.

తీ. యారమునుండి రా ముడికిఁ దూర్లము బంగరుగద్దె డిగ్గి బ
ల్గారన మొప్పఁగా నెమరుగాఁ జని భక్తిభయాద్భుతంబు ల
వ్వారిగ సందడించుమది వారిజబంధుఁడు సాగి మొక్కిల్కఁ ద
చ్చారుపదాంబుజాతములు సాధుకరద్యుతు లంటి రాజులన్.

.క మొక్కినఁ *జెయ్యలసాకిరి, మక్కువఁ నైగుచ్చి యెత్తిమది ముదమలరన్
లక్కలహాళనమునినగు, మొక్కలుచొక్కటముగాఁగ మొగయుననమరన్,

క. దీవించె నీకు దుర్లభ, మేవస్తువు లేదు దీవ నిడకుండఁగరా
దేవస్తు వక్షయం బగు, నావస్తువు నీకుఁ జాట్ట మిగు నిజ మనుచున్.

వ. ఇట్లు భావిశంభంబుఁ డెలుపు పలుకు పలుకు తొలిపలుకులగమికానిగాదిలి
కొడకుం గడగననివేమక గడలుకొన ముండట నిడుకొని వచ్చి యచ్చె
రువులకు నెలవగు తన నెలవునకుం డెచ్చి దచ్చిదిక్కు లగ్రంపుఁ బచ్చినె
న్నెలలు సొగసు మునుంగు లొసంగు మగతాదూనికంబుల పెద్దగడ్డియి
నుంది యవంబితభయభక్తి వినయాతిశయ మ్మగునాశయిమ్మన నమ్మహాళ
యనకు విర్విశయమ్మగా నిజకరకు శేషయమ్మన సదాశయోచితంబు లగు
సంపదారంబులు చేసి యాదేసిగట్టుంబుల తేరనెఱదొర దొర నెఱుంగని

యొప్పులకుప్పు దనకూతుం బిలిచి యప్ప యిప్పవరహితునకు మొక్క-
జక్కంబడని దొక్కటియుఁ జిక్కదు మొక్కవలయు నని మొక్కించిన
నక్కాదుణికపునుషమణి పునుషశిరోమణిపాణిగృహీతివి గమ్ము పొమ్మా
యని దీవించి యనుపం బిడవఁ దదనుమతి నమ్మహామతి సిజానుగతసభా
జనంబుల యథాపూర్వోచితస్థానంబుల వసియింప నియమించి తాను
దత్తమీపతలంబున దివ్యభవ్యనవ్య హేమముక్తాఫలాముక్త నిర్మిద్రభద్రాస
నంబునఁ గూర్చుండి యుండె దత్కలంబున.

చ. *తొలుపటివల్కు బల్లనులు నువ్వుతమోహరణప్రపీణమాం

నలమహిమాన్విత లృహితసత్పథవృత్తినిరూఢభావు లా

కలితదిగంక రాశకుచిగాఢతనూచచిరుల్ సభాస్థలిం

జెలువలరారి రిద్దఱును జేతనజాతము లబ్బురంపడన్.

క. అన్యోన్యకాంతినైభవ, మన్యోన్యముఁ గప్పఁ జిహ్న లవిషయములుగా
నన్యనియం దన్యభవ, మన్యాయ త్తంబుగాక యలవడె సభకున్.

క. నిండు నెలఁబోలు మునిమా, ర్తాండుని మార్తాండుఁ జూచి హరికైదువుపే
రుండెడుపులుఁగులు భ్రమచే, నొండొండ ముదంబు భేద మొందునుమిగులన్

గీ. అట్టియెడఁ దమ్మివిడిమట్టుపట్టుదిట్ట, పట్టి యగుమాని కనియె నవ్వెట్లజేజె
గ్గిఁబొకొనుహసమునమోమునీటుగుల్క, మాటమాటకునమృతంబు తేలలోలుక.

క. నీరాక రాక సఃస్మద, నీరాకరమునకు సుగుణనీరాకర యీ

నీరాక గాక యా(వ, న్నీరా)కరమునకుఁ దేవ నేనెఱుఁగుదునే.

వ. ఓసుదర్శనకరశుభకరపదభక్తి మత్సుదర్శన నిదర్శనసమధిగత నిఖిలదర్శన
కాలత్రితయపవిత్రతాన్యంగ్యవ్యంజకంబగుభవదీయదర్శనసమంజససంజీవ
నౌషధంబున మదీయతాపత్రీయంబపత్రీపానిలయంబయ్యెడు మజ్జననంబు
పరార్థభావంబు నొందెడు మత్తేదంబు వేలోల్లంఘనంబుననలరారెడు మద
భ్యుదయం బనస్తమయంబై చెలువారెడు మదీయనివాసంబు విష్ణుపదంబు
నం జెచ్చుగాంచెడు మదధికారంబు గ్రహతీతం బైయొప్పారెడు మత్కళత్రీం
బు కాంతివర్షాయంబై వెలుంగొందెడు మత్సంతానంబు సమందతఁ గాంచి
యూ నమండిత దైవాతెడు నీరేడుజగంబులఁ దేజోవంతులకు దృష్టాంతంబనై
మెలంగెడు భాగ్యంబు నాకుఁ బొసంగెడు సమాధిమత్కళానిధిమహాధి

కకృపాపయోధి వగునీదుసన్నిధికి గమనంబు గమకం బగు మత్పురాతనా
గణ్యపుణ్యపరిపాకంబ యని యని యరసి నిర్ణయించుకొనియెడ నధిగతవరమా
ర్థతకు నవాప్తర్యకామతకుఁ గేవలపదం బైన భవాదృశులకు మాదృశ
రాజసజనంబు ననుసరించి యత్కించెదర్థప్రదానంబునకు సంప్రదానత గొ
నుట గగనకుసుమంబు గనుటయె సిద్ధం బని సిద్ధాంతీకరించెదంగా దేని
దేవరచిత్తంబు కుతుకలీలాయతం బై యదర్థంబు విషయాకరించి సర్వా
ర్థమూర్ధాభిషిక్తంబు సేయ నవధరించె దదర్థంబు భవత్సన్నిధాన నైభవ
సమాసావీతసంపత్సాకల్యతం దగుభవజ్ఞనుసవిధంబున నస్త్రీత్యాఖ్యా
తంబు సంయోగంబు గొని కారకత్వం బంగీకరించు నని నిస్సంశయంబుగా
సంకల్పించెద భవాదృశుసదృశ్పారతంత్ర్యంబునం బ్రవర్తిల్లు నదోవందాకు
నకు నెందేసి స్వాతంత్ర్యం బతంత్రం బవుట చిత్తగించి వాచావిషయత త
త్ప్రకాశకక్రియం బ్రసరించుజేయ దయసేయవలయు నని పునఃపునఃరచిత
ప్రణామంబులం బ్రార్థించిన.

గీ. ఇట్లు *వేపాదములసామియింపునింపు, మధుర భాషలభాషింపమానివినుచు
హరికథానుధయానినయపుడుగాంచు, మోద మందుచు నత్తమోభేదికనియె,

ఉ. ఓలుసమస్తలోకనిచయోదయహేతునిజప్రకాశ భ
వ్యాయతీకీర్తి నీకు నిలు లాడఁగఁ జెల్లునె యన్యునల్లు నీ
వాయతనంబ నైతివి చరాచరసంజననావనక్రియా
చాయనిదానమూర్తులకు భద్రీకరాగమరూపనైభవా.

క. మిన్ని దేవత యనుచు, నిన్ను నుతింపం బనేమి నిగమావళులం
గన్నట్టి త్రిపదయే నిను, సన్నతి గావించుకొనుచు సార్థక మయ్యెన్.

క. వెన్నునఁ గన్నులఁ జూచుట, నిన్నుఁగనుంగొనుట మాకుఁజ మొక్కటియే
యన్నలినాక్షు, గనుంగొని, నిన్నుం గనవచ్చినాడ నీరజమితా.

క. ఇంకొక్కటిఁ జెప్పెననే, వంక స్వీర నరిది గాన వైఖరిచే నీ
పొంకప్రణామము నను నీ, వంకకు రప్పించెఁ జమ్ము వనజాతసఖా.

క. నీలాలక యిది నీలా, లీలావతియంశ నవతపించిన దగుటన్
నీలాతికా త్వాక్కు, లీలాయదుమాళి విజృంభలేమం బ్రేమన్.

క. ఈరీతి బల్కు నిగా, శరీరయతీందుప్రచనబంధమభిరిమా
సారములు చెవులు సోకిన, బారాకారమాలసామి పలికెం నిగిరిక.

చ. హరిపదపంకజాతయుగళాంచితభక్తిపరప్రేక యా

హరి మనుజాకృతిం బుడమి నందుటకుం గత మెద్ది యమృతం
పురుషునిఁ జెందఁజేయఁ దగుపుణ్యపుసాధన మెద్ది గూఢ మ
స్వరమున కెట్టి దింతయు నపారకృపాజలరాశి తెల్పవే.

క. అన విని వీణముని యయ్యినుఁ గనుగొనుచు నగుచు నిట్లను నౌరా
వనజాస్త నీదువినయము, విని తిని యెఱుంగము సంపన్న విబుధులలోనన్.

గీ. వేదమూర్తివి నీవె కా వేదవేద్యు, నెఱుంగజాలవె యెట్లైన నెన్ని చూడఁ
బరహితజ్ఞానమార్గప్రవర్తకులకుఁ బ్రప్రభావంబు భూషణప్రవర మనఘ.

క. ననజాక్షుభక్తిభరతా, వనుడవు నీవెంతభాగ్యవంతుడవు బలి
నినునుండి తత్కథాస్మృతి, నెనసితి *నిటనాదుపుణ్య మే మనవచ్చున్.

క. దిన మొక్కనిముస మయిన, స్వనజాక్షస్మరణ మెలఁగ వానివృజిన మ
ద్వినకృతము నుకృతనుగు స్ప. ర్శనవేధిస్పర్శ నినుము సౌవర్ణమె కా.

చ. తిలచిం పిన్న మానసము లెద్ద మునుంగు ముదంబురాశిఁజ్ఞేఁ
బులక ‡ తేనెంగుం గన్నులఁ బ్రమోదజలంబులు పొంగుఁ బూర్ణతా
ఫలతిమనస్కు తామరచాననమానుల కైన నెద్దిరా
బలిబలి వాసుదేవుఁ డఁ బాటిలుమాధుసార మెట్టివో.

నీ సౌశబ్దసంగతి నడలుకాన్యమురీతి విజ్ఞానహీన మా విద్యమాడ్కి
సాధుదాసము ‡ లేనిసంపదకైచడి నరశాంతి నెడయు తపంబుభాతి
కంతరక్తమానుగానంబువడువునఁ బాలనసేయని ప్రభుతచాయ
శ్రోద్ధానురూఢతి జాఘకర్మము క్రియ రాగంబు గాంచని రతిపరుసున
సిద్ధిపొందిత్యనర్జితసేవకేన. భూరిపరిమళ మందవిపువ్యపోల్కి
వాసుదేవునిపదభక్తి నడలువాని, జన్మము నిరర్థకంబగు జలజమిత్ర).

చ. అలవరతత్వ మెంతటిమహాత్మునికైనఁ దరంబుగాదు గాఁ
దెలియఁగ నెట్టిదిట్టలను దెల్వికిగాఁ దెలుపంగ శక్యమే
జలరుహమిత్ర యట్లయిన సంగ్రహసూక్తుల నాదుబుద్ధికిం
నెలిసినయంత దెల్పెన సుధీవర తప్పక యాలకింపుమీ

*నిటనాదుపుణ్య—మూ. ‡తొనంగు—మూ. ‡నేయసంపద—మూ. శ్రీకేవ—మూ.

- గీ. ఈప్రపంచంబునకుఁ దొల్ల నెసఁగుచుండు
సచ్చిదానందమయ మాత్మ (సంగ)రహిత
మనసుగతిరూప మవ్యచహార్య ముఖల
మానసంచాఽహూన్యంబు భానుమంత.
- గీ. అప్పరంబు సిస్మృతచే నమరిత్రిగుణ, మాయఁదైకొని సగుణత మరగి సర్వ
కారణవిచిత్రకార్యసంఘాతరూప, మగుచు నారాయణాఖ్యత నలగుచుండు
- సీ. తల్పిరూపావాప్తి దనకు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబుభక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే నెలయుచు సద్భక్తి యుద్విద్య గురుసేన నందనలయు
సద్గురుసేన నిహా మత్సమున నబ్జునది చిత్తిశుద్ధిచే నమచు నద్ది
కాలుష్య మణఁగినఁ గలుగుఁ దదాహిత్య మలనడుఁ జాపత్రయంబు గాఁగ
నట్టిపాపకృయంబుమే లానవచ్చు. దాన యాగాదిసక్రియ లూనఁ గలుగు
నవియుఁ దన్నాశంకతక్తి దవులుటరిది, కర్తృహామమాంసుఁగాంచకున్న
- క. భక్తియె స్వతంత్రీకరణము. ముక్తికి నది కొందఁ అందుచి భూరివివేకుల్
*భక్తిసుసాధ్యజ్ఞానమె, ముక్తిద మది కొందఁ అందుచి భూరివివేకుల్.
- గీ. అఖల మాత్మేష్టదేవత యనెడుబుచ్చి, విరళిశయభక్తి బ్రహ్మమై పరఁగు నంత
యనుచునీచయ జ్ఞానంబునగుచుగాన, జ్ఞానభక్తుల కైకృషిశ్చయము మాకు.
- గీ. కమలబాంధవజ్ఞానయోగమ్మృధక్తి, యోగమన రెండుబలునానలోప్పుచుండు
ఘోరిసంసారవారిధిచారమంద, ననుచుముఃకృశులొకకొన్నియమరఁబలుకు.
- గీ. అరయ శ్రవణాదికక్రమాయత్తమవును, జ్ఞానయోగమ్మృ తదితరజ్ఞానవిధన
ఘటకమవుచుండు భక్తియోగం బనంగ, భావమీగతిఁ బలుకు నిబంధనలకు.
- వ. విను మప్పరమేశ్వరుం డిగునారాయఁడుండు లోకరక్షణపరాయణత్వంబు
నం దత్తత్కాలంబుల నానారూపంబులు చాల్చుచుండు నందువిశేషించి.
- సీ. ప్రియలక్ష్మిగమిఁ దమ్మిపట్టికోఁగూర్పంగ జగవంత పృథుదేశమునఁ బూన
ధరణి గొమ్మునఁదాల్చిదనుజాఱొమ్ము నగుల్చి బలి నగోభువనంపుఁబ్బ సేర్పఁ
గృతవీర్యజాదిభూపతుల విచారింప వసధిమధ్యం బరావణము సేయ
ముష్టికాదులఁద్రుంపఁబుగన త్వముహరింపయననసంహార నైభవముగొనఁగ
జలచరాకృతిఁ గమకతఁ జులుకటిత, నరమృగేంద్రతఁ గుజ్జతఁ బరశుధరత
రాఘవతహలిత, సుధృతలలితహయత, పఖలజనములుగొనియాడనలఁడుగొనియె

- గీ. తపో యిత్ర తీ నవ్వరతత్త్వ మవని, భారతారులఁ గంసాఁడఘోరదనుజ
నికరములఁద్రుంపవను దేవునికిజనించి, వఱలుచునుగృష్ణుఁడనద్వారవతిమెలంగు.
- వ. అతనిమాయాబుర్రపరిగృహీతవివృణంగళవిగ్రహంబునకు నుపమానంబు దు
ర్గహం బన నసంశయం బేమియును గీర్తనధ్యానాదిసాధనంబులం బా
పక్షయాధు లగుచూడృశు లగుదాసులకుం దదుపమానకల్పనసాహసంబు
న నబ్బిదోషంబుఁ గాదని విచారించి నాయథాశక్తి నమ్మహాపురుషు నంగ
సాంద్యం బీషతాఁలంబు గీర్తించి కృతార్థత గాంచెద సానధానుండ్లై
యవధరింపుము.
- నీ. ఇంద్రనీలచ్ఛాయ నియు దేహమువాఁడు మద్దుగుల్కెడునవ్వుమోమువాఁడు
ఘనశంఖనిధి మైసకంఠంబు గలవాఁడు చక్కని వెడఁదనత్తంబువాఁడు
జలులఱ్ఱు లీననాబాచు బాహులవాఁడు దనరాకు సింహమధ్యంబువాఁడు
జనసంపదల మించుజంఘలు గలవాఁడు తిమ్మల మించుపాదములవాఁడు
కటిని జెన్నెందు బంగారుపలమువాఁడు, ధాతుఁ గన్నట్టి నాభిపద్మమ్మువాఁడు
వ్రజబలు శ్రీవత్సకాన్తుభవభలవాఁడు, చక్కఁదనముల *కిల్లజైతరుగువాఁడు
- ఉ. క్రిందయు లేక మోచి పరికిన్నతఁ గృష్ణుఁ పాదయుగ్మ మిం
పొంద భజించి యంబుజము లొక్కెడఁ దల్పుమమాంశలేశకా
ప్తిం గదనరాగఁ బద్మములపే రది నోనిశి తత్సమంబుగాఁ
గొందుకు పాదపద్మ మని కుఁ తితిబుద్ధులు గారె లోకముల్.
- ఉ. అంగుళిలే దళంబులు సఖాళిలు కేళిము ల్పదస్రీపీ
తాంగణనన్ద్రదేవముఁ టాంచితినిలనుళికుచు ల్పల
దృష్టంగములై చెలంగఁ గడుఁ దేజుశౌర్యపదాబ్జముల్ శుభా
ళిం గనుణించి భక్తులకు లేములు వాపుఁ దమోనవారకా.
- ఉ. అంగజామేగ్నిపంగయుగ మాకృతి కేము సమానవైభవం
బుం గయికోటి మింక సరిపోలము కాంతి నటంచు నల్లలం
కృత్రింగి తపించి తిత్తనువు వీడిన నాదొన లీడుగా వన
స్సంగతి నయ్యదూర్వహుఁజంఘుసాపుఁ దలంప శక్యమే.
- చ. తన కుపమానవస్తు విక ధాని లేదని కాదె గెల్పుచు
పున ధరియించు మేల్పిరుదు ? నో యిది నాఁగ మణివినూత్న కాం
చనమాయసూపురార్థటి నెసంగెడుఁ దద్దనజంఘు లెంచ న
స్వనజభవుండుఁ జాలఁడు దివాకర త్రివిధ నెన్న శక్యమే.

* ఇల్లుడై. మూ. గదనరాగిపద్మములు-మూ. గ్రబుంగి-అనియుండుట న్యాయ
మైనను గొన్నిప్రాచీన ప్రయోగముల్లికి ననువదలుచున్నవి. బ్రుంగి...తోవిడ- అనుట సరళ
కృతి? మేల్పిరదళియెడ-మూ.

చ. ఉడుగసిదాలు మీఱు హరియూరులతీరిక మేటిసాటికిం

గడఁగి సమంబుగా కనఁటికంబములుం బొరవిచ్చు పోయెఁ బ
ల్వడిసిడి దానఁ జేసి “కదళీ న కదాచన” యన్నిపేధ మె
క్కుడు వడినిల్పెఁ గాదె తమకున్ జగత్సలిష్ఠుండు భాస్కరా.

గీ విద్యుదాపుత ముద్దురవృత్తిశోభి, దీర్ఘఘంటానురణనసందీప్తిరత్న
పదఱుసద్గుణలలితశోభామిళితము, పద్మదళనేత్రు నుత్కటిబంధ మమరు.

క. ఘన మగునేని జడంబగుఁ. దనియాశ్రయ మట్లుగాన స్థైర్యము గొనరా
దని మెఱుఁగుఁదీఁగ హరికటి, ఘన మజడంబనుచుఁ జేల్చైపున నిల్చెన్.

ఉ. దండినజాండభాండములతండము లుండఁగఁ దప్పించండన

స్పృండలియందునుండి గరిమ న్వడల న్మగుడం జనంగ బల్
గండి యొనర్చిరో యి దనఁగాఁ దనరెన్ హరిదివ్యనాభి *యు
ద్దండత నల్వఁ గన్నవిరి తిద్దయు నొప్పు (చునుండ) భాస్కరా.

చ. తనదు విచిత్రశక్తికి నిదర్శన మై తనరారఁగా బ్రస

ర్తని మృగరాజభద్రగజరాజులఁ గొనున యానరీతియం
దు నలవరించి మీఁచె ననఁ దోచును దద్విభుమధ్యయానము
ల్లనుఁగొని యెన్ని నచ్చెరు వగున్ హరిసుందరభావ మిచ్ఛన్.

చ. కవిబుధచంద్రలోకహితకారికమంగళజీవకేతునై

భవశత రిపూత్కరంబు శైవసం గడుఁ గూడిన కాలసర్పయో
గవిధిఁ బ్రకాశమందెను నఖండ ప్రసన్నజడండకాండనై
భవముల నొప్పు మాధవుఁ బ్రస్తుతిసేయఁ దరంబె భాస్కరా.

చ. అమర ధరాంబరద్వయమునం దెసలారుగుణంబునందు ది

ప్ర్యములు(?)సు కారి నైరిరిశనాశృతి చాలిచెఁ గాఁ (దా) ననం
తమఁగినితాసి తార్యగురుధామ వినూతనచంద్రసౌమ్యభా
వముఁ గఁజాలునే రశనభావము లోనఁ దలంప భాస్కరా.

ఉ. కలికితనాన నోట మీఱు గప్పడె నాపను లింకఁ జెల్ల వం

చలనలగాజు చేనిసిశితాసియుఁ బల్కయు నాన ముంగిట
న్నిలిపి స్వజన్మదేశమున నిల్చెనునాఁ గనుపట్ట నాయను
నులుకటురంబు నల్లయదుకుంజరుఁ డొప్పుఁజూచి యహర్పతీ.

- క. చతురాస్యనదనమారుత. గతిచే వక్షమున కెగసి కనుపడునాభీ
వితిలపయోరుహాకేసర, వితతి యనం గొస్తుధంబు వెలయున్ హరికిన్.
- క. ఒత్తుటలువనుచు మార్దవ, భ్రుత్రయు *సుస్వసత లేక వెలవెలబోచున్
రిత్తనడి శంఖ ముచ్చులు, కుత్తుకయై పాలిచి నిలిచె గుణాధి యగుచున్.
- క. మంజుభుజకీర్తిహీరా, సంజితధవళిమము భూమిసాకల్యధురా
రంజితము కంసదానన, భంజనుకే లమరు శేషఫణిసన్నిభ మై.
- చ. తను వెలగాఁ గొనుం బసిఁడి దాన్ మెలంగుటఁగాని చెల్వలే
దని యలకెంపు తిద్విభుశయద్వయ మై ననరత్నకోటికాం
చంతను ప్రియఁ బుచ్చుకొనసాగి విదోషనదోషభానతిన్
గొనబు వహించుఁ జూడ్కులకుఁ గోరిక లీరిక లీనుచుండఁగన్.
- క. అకలంకగోవిలాస, ప్రకటత దోషాపరుద్ధభావతఁ గొనుచు
స్వీకరించు తన్మృఖంబున, కకటాదుష్టములు నెలయు నబ్జము సరియే.
- చ. తమిగొను ముద్దుకై తలఁచు తామరనాలయకన్య కన్యకా
భ్రమ జనియింపఁ దచ్చనకుఁ బన్నిన నిద్దపుడెల్ల మించుట
ద్దము లఁగ నోచు జూపఱుఁ దద్దయు మేల్చునుజెక్కు తొర చి
త్తమునను వాక్కునం దలఁపఁ దల్పిభ సన్న తిసేయ శక్యమే.
- క. బలుగంఠు నోనఁ బనడము, జలజాక్షిని మోవి యయ్యె సాగెట వధూ
విలగద్రీవనక్షతములు, తొలఁగ దెచట శాధ రాగదోషము గొన్నన్.
- చ. ఘనవదనాలవాలమునఁ గమ్రీవచస్సుధ నాబుదేరీ చి
న్నినగవుకెన్నెలం గలసి చిక్కినయస్పనడంపుమోసులో
యన రదనాళి యింపొనరె నాదటఁ దక్కినలం బనంగఁ గృ
ష్ణునిగుధురాధరంబు గడుసొంపు వహించు నిలింపవందితా.
- క. కమలాహితవరకాంతులు, శమితతిమిజూర్తు లమలనత్పథవస్త్రుల్
భ్రమిశోరు తాంకంబులు, కమలాక్షునియంబకములు కడుఁ దనరారున్.
- ఉ. భవ్యతిరంబుగా భరణభారనలాంచితవృత్తియు క్త మై
నవ్యపయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
ద్రీవ్యదుదారనైఖరులు తెల్పఁగనా కగునే విభాకరా.

- క. తీవిన్ శ్రుతిపదగము లై, భావింప సువర్ణశబ్దభరణాంకములై
దైవాటి మంగళమహా, శ్రీనృత్తము లగుచు బాలిచె శ్రీవతివీనుల్.
- క. హరికప్పుబలగిగడ్డము, *సారిదిగ నవ్వదనచంద్రుల జాట్టకొను దళ
త్సరరాజనీలశోభా, పరిపంథిప్రభల దంబుపరివేష మనన్.
- క. హరిచెక్కుల సాంపారెమ, గురుతరననపద్మరాగకుండలరుచి శ్రీ
తరుణీకృతచుంబనవి, స్ఫురదురుతాంబూలరాగముం దలపించున్.
- గీ. విషయగంధరాగవిహృతిచే జెన్నరు, కమలపత్రి నేత్రుఁగూఁగమునకు
విషయ మనగరాదు వివరింపరా గంధ, ఫలినిగంధమూర్తి ఫలిత మగుట.
- క. గుణవృద్ధులగుచు రాజులు, ఫణిరాజశయానుబాములు పరికించుచుగా
గుణిగణము వక్రమే యిని, గణుతింపగ వక్రతమమెకా యనియనుచున్
- క. చక్షుఃప్రియమృగమదతిల, కాక్షిణనులక్షణైఃపరి యగురమా
ధ్యక్షునిలికంబునకు నవ, లక్షణనక్రొంపునెల తుల యనం దగునే.
- గీ. ప్రథమకైవడి సత్కళాప్రభవహించు, దీపితాకారమై సంవృతి కెన యగును
శక్యమే సన్నుతికి యదుసార్యశౌము, లాలితచ్ఛాయన్మదులఁటాలశలము.
- గీ. మహితజలధరమాలికామైత్రీ గాంచి, నటించుండెనుహరివాలబంధ మొప్పు
లఘుగుణౌజ్జ్వల్యముఖ్యత రాజిలంగ, జాల రహితజెందుచంపకమాలి కమర.
- గీ. అలససౌందర్య మతనికళ్యాణగుణము, అనవశేషంబుగా నెన్ని నలవిగాదు
పదనములు నాల్గు గల్గినవానికైన, దలలువేయింట మొలఁగెనుచిలువైన.
- ఉ. అట్టిసమస్తలోకనిధి యట్టిజగద్ధితవేపధ్వాహం
డట్టిదయాపయోనిసతి యట్టితి మోపహనామకీర్తనం
డట్టివిచిత్రీమాపఖని యట్టిహాద్యుతకార్యకర్త నీ
పట్టికి మేలుపట్టునున పట్టు సుమీ పరికించి చెప్పితిన్.
- క. మదిలోపల వికార్యము, పదల ననోచిత్త్యమచట పదలదును పదా
పదనదనవరజములు సమ, పదభాషితభూషణంబు పద మందడుగా.
- గీ. అబ్జకాంధన యంత్రపర్యంత మిట్లు, హరికథాగోష్ఠి సమయ మత్యంతమధుర
మగుచు వెడలెను సత్యలోకానురగణ, వాంఛ దీర్పంగ నానతివలయుననిన.

*సారిదిగనన్ పదగచెంద్ద - †గంధమూర్త పతి - మూ. ‡రెండ కావుల 'యిని' యనియేకలదు.

గీ. ఇట్లు బలు *పోటువాటలనింపుగాంచు, మించుజడదారిరతనంపు మేలుమాట
లాలకింది ముగంజాత్మక జాల నింది, మునుడునద్భక్తిబలమెల్లవహసింది.

ఉ. అంతర మోగెనుంబులు పాటుప నేగుపు గల్గెనాకు నే
కాంత మంత మా నుదయ మంది తనంతివదంబు గంటి శ్రీ
కాంగుసుధానికాంకికధ గర్జియుగం బొగి డన్ని తీవు నా
కాంతినినూజ ఎప్పిజనకల్పకభూజ సుగీషణోత్త మా.

క. ఏకగుణహాని యెఱుగని, జోక విశేషోక్తి యందు శోభిలు సమృద్ధ
శ్రీవిలిసామ్యదార్శ్యము. లోకహితాచార బోధలులిలివికారా.

గీ. అనుమారానదిచ్చినయట్లు నడిచుఁ గాక యీజనుడన్యథాగతిమోలెను న
నైదికో కి కిమివంటివారిమాట, కరయ సత్యత నీరెంటి కర్థమొకటి.

వ. ఇట్లు వచించి విడిచితివయునుకు సవినయంబుగా నహస్కరుండు నమస్క
రించి యశం డనుగఁ గొంతన వ్యనుగమించి మగుడఁ దదనుజ్ఞ భరించి తిరిగి
వచ్చి కూఁతుం గాంచి గుచ్చి కాఁగిలించి మెచ్చగా ముచ్చట దీర న
మూల్యభూషణాబరంబులు భరింపించి తక్కిననీల వేణీముఖసఖజనంబులకుఁ
దగిన సభాజనంబులు సభాజనదృక్సభాజనంబుగాఁగావించి యయ్యింతి*మె
లపుఁగింతులతో నెంతిసంగంబునకు ననువుటయు.

క. పామ్మానూప విఁమ. †చ్చలీరమ్మావిధాఃదక్షసంస్మృతసామా
సరమాన్య మూన్యచరితా. పరతుమానీంద్రీ హృదయపంకజభృంగా.
గద్యము. ఇది శ్రీమద్రామచంద్రీ చరిత్రావందమిళిందాంతకరణ పోయారి
మాధవయజ్ఞసముజ్జ్వలతృప్తాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
వంశాభిరాకాశశాంక నిరంతిరారాధిత విచక్షణశశాంక అభినవసన్నయ
భట్టారకాహోబలసత్యాహ్వాయకవిమ హోపాధ్యాయభట్టారక ప్రి
ణీతిం బైనకాళిండికన్యాపరీణయం బనుమహాప్రి బంధంబునందుఁ బ్రథమా
శాస్త్రము.

కాళిందీకన్యాపరిణయము

—: ద్వితీయాశ్వాసము ;—

- క. శ్రీమైథిలీమనోహర, కామితఫలదాయ సుజనకల్పమహీజా
శ్యామలవిగ్రహ నుతమ, తామా సాకేతధామ దశరథరావణా ! ౧
- వ. దేవా దివ్యచిత్తంబున ననధరింపుము, ౨
- క. తనతండ్రికి నారిదుఁ డా, వనజాక్షునిచరితములను వర్ణింపంగా
విని మనము నొటి కామిని, తనకుం దగిచట్టివిభుఁ డతండుని తలఁచెన్. 3
- ఉ. ఉల్లము రంజిలం దనుఁ బయోయహా*నేత్రలు గొల్వనచ్చి తాఁ
దల్లికి మ్రోక్కి యాయమ ముదంబున సేస లొకంగి దీవనల్
తెల్లముగా నొనర్ప నొకతీరునఁ జూకొని యెయ్య నొయ్యనే
వల్లవపాణి యందుఁ దగుబంగుగన్దెయఁ జేరెఁ జింతతోన్. ౪
- చ. వనజభ వేంద్రచంద్రధరవాజ్ఞసపాతిగ మై వెలుంగు కృ
ష్ణనీలలి సొంపురింపు జిగిసోయగము న్విభవంబునుం ద్రీయీ
తరుగకు నారదుండు తదుదంతము సంతముగాఁగఁ జెప్పిగా
వినిన మెలంత కచ్చువడి వేగిమొల్చె హృదయంజంబున. ౫
- చ. తిలఁచినయంతనే మిగుల ద్రృఢుఁ డేఁపఁగ సంతకంతకు
స్వలపులు చింత వంతి బలవంతపుఁగఁకలు వింతసేయఁగాఁ
జెలుల కెఱుంగనీక తనచెక్కిటఁ జెయ్యుడ నేరకండ్ల నా
జలరుహపాటి షోఢ్యమునఁ జెయ్యులు దక్కుచు లోనఁ గుందుచున్. ౬
- ఉ. వీనుల విన్నయంతయును వెన్నునిచక్కఁదనంబు సంతత
ధ్యానము సేయచో నెరిసియాకృతి కన్నులఁ గట్టినట్లయై
మానుగఁ దోఁచిసంతటన మానిసి సిగ్గున మోము వాందినం
గానమి సంతోో వగచి కన్నుల నించును బాష్పపూరముల్. ౭
- చ. నెలఁతకు వెంటనే మరుఁడు నెమ్మదికొల్మి వియోగనహిన్ని రా
ల్కొలుపను మించఁగా వెడలు కొత్తటిగాడ్పన వేడియూర్పు బై
ట్టొలఁకెఁ దదుద్గతాభినవధూమఘనాంకురపాళినాఁ బయిం
బులకలు నిండెఁ దద్రసముపోలికఁ గ్రమ్మి శ్రమాంబు చెక్కులన్. ౮

*నేత్రులు.మూ.

చ. తఱుగక నే మెలంగినను దామరశక్తికి మోముదమ్మి
నఱిఁ దొవరంగు పొంగి డెఱు నీటరి సాటి యటంచు బల్లఁగా
నుజియలు లోఁగ వైరి యింక నుండఁగ నీతము గాదటంచు దా
నఱవఱ లయ్యెఁ జెప్పుట నోయారపుఁగస్తుఁబొట్టు మోముగ.

ఉ. క్రమ్మిన చెఱ్ఱుక్రొజెమట గన్తుకరంబులఁ గ్రమ్ముచు గగు
ర్పుష్పై యు పైఁడిదువ్వలువ మూఁత దలిర్పఁగఁ గోరిక త్తిడి
న్తువ్వర మేనియు న్నఱుఁగుఁ బూని త్రపావశత స్వయస్యలం
గొమ్మ యెఱుంగనీక యటు గొంత మెలంగఁ బ్రమోహమగ్నయై

క. ఈతి విన్నంత నె మరు, లాఁగక రేఁపక హృదబుజాత్తపునస్సా
భాగరిమౌ గరితకు నా, లోఁ గనఁబడియె రమేశురూప బెల్లన్.

ఉ. శౌరియదిత్యరూపకటుసంపద సింగిణి గాఁగఁ దగ్గఁజో
దారత నారిగా హాప్రధానమనోహరసౌమనస్యశృ
గారము లంకకోలలుగఁ జైకొని మన్తఘః డేయఁజొచ్చె నే
పార శిరిషపేశలము లైనతలోఁదఱిస ప్రతీకముల్.

ఉ. ఈయదుసార్వభౌముకథ లిట్టివి భావభవానుమోదదం
బై యెదఁ బాయకుండె సఖులార సదా యుతనుప్రభావమో
హో యని వారువారు బ్రకృతోక్తు లభి న్విని మగ్న గావున
న్నాయకఁ గూర్చి పల్లుటని నాన సతానన యై వసింపుచున్.

వ. అంత నగ్గదియనుండి ముద్దియఁ దగ్గన లేచి.

సీ. శుక్తికానిర్దుక్తమాక్షికంబులరీతిఁ గన్నుల బాష్పాంబుకణము లొలుక
జాలాంతరవిలోచక్రద్వయములీలఁ జన్దన పైఁటలోఁ జౌకళింప
ఘనసంఘవిర్గతకరకలకరణిగాఁ దుఱుమున నరవిన్ ద్వారఁగుచుండ
సారసోపరిహీమజలబిందువులపోల్కి మోమునఁ జెప్పుట మొల్లలెత్త
నదుము గడగడ వడఁకఁగ † బెడఁగుగడన
నుడిగెప్పుఁబడంతు టుడిగము లొగిఁ బరాకు
చేయుచును జెల్వైదండ సేయ నదియు

నిచ్చగింపక యింటికి నగి యుచుట.

—: కాళిందివిరహావస్థ: —

క. కసికాటుగ భుజియింపుచు, విసుపున నేతెంచి పాన్పు వెసఁ జేరె మనో
రసజాతలీనవిరహభ, రసుమస్సహతాప యాచు రమణి రయమున్. ౧౩

చ. ఎడయనిమోహవేదనల నెంతయుఁ గుంచుచుఁ గృష్ణరూప మే
ర్పవ నునులేతకల్పతరుప త్రముమీఁదట వ్రాయు వ్రాసి యి
వడరఁగఁ జూచుఁ జూచి తనయక్తునఁ జేరిచి ముద్దుగాంచు నా
వడతుక నెమ్మది బాడమి పాయనిప్రేముడి రేప నెంతయన్. ౧౪

క. వనితకుఁ దాపజ్వర మెచ్చినచోఁ బ్రియుకథల రతిని జెందుచు ననిశం
బును మెలఁగ నయ్యకథ్య, బునఁ గాదే మిగులఁ దాపచున్ గణుకెక్కిన్.

గీ. సుతత ధ్యాతహరికథాసరసిలోన, నెప్పుడును దేలుచుండు నాయిగురుఁబోణి
కదియ సుమ్ము వియోగతాపాహికజ్వ, రాంకురంబున కగుహేతు వాదియంబు.

సీ. తరుకొత్తుచెక్కుటద్దములకాంతులతోడ మందహాసంబులు మంద మయ్యె
జెలులతోఁ జేయుముద్దుల ముచ్చటలతోడ శృంగరరచనలు రంగు దప్పె
నుడుగక వెడలు నిట్టూర్పులగమితోన కన్నీటిముసురులు గడలుకొనియె
నతిమనోహరరుచిరాకారములతోన మేల్లిబంగారునెమ్మేను డస్సె
మోహదశతోన కోరిక ల్లుంచుకొనియె, వెడఁదకన్నులతోఁ జేష్టవిప్పువదలె
బడలికలతోన చెనుటలు వొడమఁ జొచ్చె, విరహవేదన నక్తాంతవేగుచుండ.

క. గురుతరమదనజ్వరవి, స్ఫురణం

జూడ నప్పుడు, భరశిఖసంతప్తకనకకళికకు సరియై. ౧౫

వ. ఇట్లు దినదినప్రవర్ధమానవిరహవేదనాదోఁబూయమానమానన

న నిట్లని వితర్కించె.

౧౬

చ. నిగమగణోక్తికిం బరమనిర్మలమానసవృత్తికి న్నదా

సాగియనియట్టి కృష్ణపదసూచితవస్తువుఁ గాంతు (సేనెడఁ)

పయోనిధి నీడఁగోరెద

న్నిగుల సుధాంశుమండలము విన్నక చేతులఁ బట్టఁ గోరెదన్. ౧౭

గీ. అమ్మచెల్ల మహావిరక్తాగ్రయాయి,

ధికరాగసదావృతస్వాంతులైన, మాదృశులకబ్బుననుచు నమ్మంగవచ్చు.

క. చిత్తము గోరిన నబ్బలు, చిత్తము లభియించునెడ దు

వత్తరమై తాపవహ్ని వారకపుట్టె.

౧౮

సీ. నిఖిలగాయనగాయనీదుర్లభం బైన యిపులసాట నా కేల యబ్బె
 నబ్బుగా కేమి నా
 సంపుగా కేమి నే నగ్గతి వినిపింప నద్దివ్యముని యేల యటకు వచ్చె
 వచ్చుగా కేమి యవ్వాసుదేవస్వామిలాలితచార్త్ర (యేలచెప్పె)
 యచ్యుతునిఁ గోరె నీకోర్కి యజ్ఞరచిత
 కావ్యవైఖరి విఫలతఁ గాంచి హాస్యపదము గానున్న దిం కేటిబ్రకుతురోవ.

ఉ కన్నజ

విన్నయతండు దీర్ప మదిఁ బెట్టునొ పెట్టఁడొ పేర్చిఁ బూన న
 న్నన్నలినాత్తుఁ డియ్యకొన నయ్యెడునో మఱి కాఁడొ యిట్టినా
 బన్న

౨౭

గీ. వేడివేలుపు కృష్ణునివేడఁబోవ, గురుత కొంచించుకాంక్షయే కొఱతవడిన
 గారవము వోపు నని చెప్పఁగాఁ బనేమి

౨౮

ఉ. చక్రనివారిలో మిగులఁ జక్రనిచానలు చాలఁజాల న
 చ్చక్రఁదనాలకుప్ప యమచంద్రునిఁ దామె వరించి రన్న నే
 న్నొక్కతఁ బోల నెటు

సౌఖ్య మీవీరహా మెట్లు తరించెద నేను దైవమా.

౨౯

క. అరయఁగ బహుకాంతాజన, వరణాస్పదమైన వరుని వరునిగ మదిలో

ధాత దా నఘమొందుకొ.

*

*

*

*

వ. ఇ స్థూహించువేళ నబ్బెలయాహాబలంబున.

౩౦

ఉ. కన్వియయుగకస్రదిమ గన్నులఁ దచ్చు జయింప బల్వెత

న్నిన్నక పంచతుం గొనుచు మేల్గొనఁ దన్ను భజించు నమ్ములం

దిన్నఁగఁ దెల్వించేసి పగ దీర్పఁగ వేళ యిటుచు మన్నఁడు

*డన్నువవెంట నంటుచు రయంబున లోఁగొన నైదుబాణముల్.

౩౧

ఉ. తమ్ములఁ గల్వలు న్దుచు బృథగ్గతి సాటికి గాక నీటిలోఁ

బమ్మి తపం బొనర్చి మెయి వాయుచు నెచ్చెలికన్ను లయ్యెగా

యమ్మదనప్రతాపతపనావృతిగాఁ దమచేష్ట వాయమిం

జుమ్మరవిప్పు మోడ్పులను జూడఁగ నయ్యెడు నింతిశేత్రముల్.

౩౩

- క. కలువలుఁ దమ్ములు సరిదా, మెలఁగుట కోర్వొగలేక మెలఁతుకకన్నుల్
*బలుకోపుగదుర నిద్దుర, నొలయపును వికాసభావ మొదపుఁ దలఁచఁ.
- క. కాంతకు మదిఁ బుట్టెకుతల, పోంతలతో వేడియూరుపులతో మరుబ
హ్లాంతలతో ముపుఁతల, రోంతలతో రేలు హ్రస్వలుప్తము లయ్యెఁ.
- క. కృతగాత్రి యనుచు నెప్పుడు, గుశబుధులు పిలువఁ బీనకుచయంగంబుల్
కృతఁ గొనె బుధగణోక్తులు, వశమే తప్పిప నెట్టివారికి నై నఁ 3౩
- క. రవణములు †మీఁతపడియె, ధవళేక్షణమేచుక్షిగ దాఁ గృశియుచఁ
రవళి యిటు మాకుఁ జెల్లదు, తవిలెన్నుచ్చతయె నిల్వఁదరమాయనుచఁ.
- క. తరుణికిఁ గ్రమమున రుచితో, నరుదులు మిక్కుటము లయ్యె నతివకురుచిగా
కురువేదన దినదిన ము, చెరువుగ నంగంబు లెల్లఁ జిక్కఁగసాగెఁ. 3౪
- క. ఆసమయంబున గుణవతి, యాసురచనసాధ్వలంక్రియాసాహిత్య
బీనక చేసి నిజేష్టర, సాసన్నస్వాంతవృత్తి యై వర్తిలెఁ. 3౫
- ఉ. ఉత్తమగాత్రి కట్టియెడ నుత్తమ మయ్యెను గేశచాశ ము
త్యుత్తమ మయ్యెఁ జిత్తము మహోత్తమ మయ్యెఁ గట్టిప్రదేశ మే
కోత్తమ మయ్యె మోహనపయోధరయుగ్మము చిక్కునంగము
ల్పత్తచకోరలోచనకు మధ్యమవైఖరిఁ గాంచెఁ జిక్కుచుఁ. ౪౦
- చ. విరహనిదాఘకాలమున వేమటు మోము వడంకసాగె ని
ర్భరహృదయానురాగరసవారిధును ల్పము కుబ్జి నూర్చికో
త్కరములు కంఠాకృతులఁ దాల్చె నెలంతకు నొత్త విత్త యి
ట్లరయ ఘటిఁపలేఁడ ఘటనాఘటనాకృతి మారుఁ డెంతయఁ. ౪౧
- గీ. మారనాసింధముఁడుతాపభారవహ్నిఁ
గ్రాచి తనతూపు మొనవాఁడి †కమ్మి ముచ్చ
చేత సుఘర్షణముసేయఁ జిక్కిచిక్కి
కనఁగనగుఁ జెల్వలలితాంగకనకలలిక. ౪౨
- గీ. గోకులాయతచేష్టసోక చ మొద వె, నెమ్మిపురివిచ్చెఁగాలువ్య మిచ్చు కొనియె
హంసజాతాంగయాతనాయత్తమైన, యతనుశరవర్షమవిరళంబగు చుబరఁగ.
- మ. స్తరదావాగ్ని హృదంతరాళము దహింపం బైకిఁ బొంగెక్కు ని
బ్భరపున్నాత్తి యనంగ నంగమున భావశృంబు దైవాతె భీ

కరతత్కామశరప్రవర్షణమునం గన్పట్టు దూర్వా(తృణం)

కురపు *జంఘమనంగఁ దీర్పు నెఱుగె గుంపై నెఱు ల్లోమునక. ౪౪
గీ. ధార్తరాష్ట్రునినాదంబు లార్తులొదవ, మీఱఁగాఁబాండురాజకుమారగోచు
లనుగసద్వర్గమామోదమంద మెలఁగ, నతనుశరశయ్యగాంగేయసుతనగవారగ
క. పువ్వులవిలుతునిపువ్వుల, అువ్వుల నునుఁబూలబాటిఅువ్వులు మఱచె
బువ్వులు నవ్వులు మఱచె, బువ్వులు దవ్వులను మఱచె బూఁబోణితగన్.
సీ. తనువున నవమహాధనచేలము ధరింప దమలంపు ముక్షకర్దను మలఁదను
మోహనస్రాలంబముఖమాల్యములు గొన దతిరుచిరలలాతికామ లిషగు
భృంగీకనకధారణాంగీకృతికి రోయు నశనవాంఛకు దూర మగుచునుండు
దాంబూలదుచు లానుతలఁపుగో మెలఁగను చదువులవైభ్రాంతియొదవనీకు
హీరమయపంజరాంతర చారుకీర, శారికారావములు వినఁ జేరఁ జనదు
చిత్తపద్మనికేతనశ్రీనివాస, హాఠజాలంబులోఁ జిక్కి రుచిరగాత్రి. ౪౭

గీ. అతనుసుమహేతిసముదయం బతనుకుచు

నతనుసుమహేతిసముదయం బయ్యె నపుడు

అతిఘనాబ్జసుచిస్ఫూర్తి యబ్జరయన

కతిఘనాబ్జసుచిస్ఫూర్తి యగుచు మెలఁగె

౪౮

క. అతిసూక్ష్మంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానఘ్నా కమలేక్షణక

అతిసూక్ష్మంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానఘ్నా గతిఁ గననయ్యెక.

లయగ్రాహి. ఆటలకు ముందెసఁగుమాటలకు

నింపొనరుపాటలకు లేనగవు లేటలకు నెట్లే

నీటులకుఁ గప్పరపువీటులకుఁ బూ. బఱపు:

జోటులకుఁ గేళవనవాటులకుఁ గూర్చు

బోటులకు రేనిమరపాటులకు రనణముల

కోటులకు బోనములనేటులకు శారీ

చాటులకు సాధముల చోటులకుఁ గళలయల

వాటులకు బాల యొలెవాటులకు రోసెకొ. ౧౦

గీ. అంతరంగము మాధవధ్యాసపటిమ

కలితమై యొప్పుఁ దద్వశగతము లగుచు

నఖలవిషములు మెలంగ బాహ్యంబుమఱచి

యయ్యయోగిని యోగిని యనంగఁ బరఁగే.

౧౦

క. అదిమఱచె నిదియుమఱచె, న్నదవతి యని పలుక నేల మది హరి నొకనిం

గదియించి మఱవదెప్పుడు, నదియనియన నేమి బాహ్యమతయు మఱచెన్

గీ. సర్వకార్యారతరాయంబు సుఖుటిల్లు, వ్రీడకైకొన్న ననిచూచి వ్రీడమాని

వ్రీడవతియూత్తలోని యభీప్సితంబు, కన్నతాడికి వినుపింపఁగాఁ దలంచు.

చ నగుఁ దల యూఁమఁ గన్యగుచు నల్లడఁ జూచు వడంకు లేచు బ

ల్వగగొను న్రాస్పృశుం బొరలు వాడును శౌరీ దలంచి వేడు మై

గగురుపుఁ జేర్చు నుస్సు రను గద్గదపాటు గనుం జెమర్చు నిం

పగుచెలిఁ బిల్చుఁ బల్కుచును నంబుజలోచన మన్మథార్తయై.

౧౧

శా. రంభారూపిణి చెట్లవట్టకొన నారంభించు శ్రీకృష్ణుడో

స్తభం బంచు గృహేంద్రనీలరచితస్తభంబుఁ దచ్చారువ

క్రాభోజం బని గేహకుడ్యఖచితప్రాంచ స్సహాదర్పణం

బఁభోజానన ముద్దులాడ మొగ మొయ్యం జేర్చుఁ గామార్తయై. ౧౨

౧౨

శా. నేత్రమ్మీలన మనుచె త్యవిరతం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాతించ హృష్టరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్

పాత్రం దుశ్చవిసంగతే ర్భవతి సద్వక్త్ర చలైశ్వర్యభా

గ్దీతాత్మప్రభవాషణే సమజని గ్రీవా ప్యయోగక్రమాత్.

౧౩

క. మదనాసమశరమయ మని, ముదమున లోకంబు లెల్లఁ బొగడుట నిజ మై

యొదవ మదనాగగామిని, మదనాసమశరమయంబు మానక యయ్యెన్.

క. అరయఁగ సస్ఫుటతాను, దరతాన్విత మగుచు సాధుతా భావిత మై

తరుణీమణివచనము ప్రాగ్విరచితసరసప్రబంధవిధములు దెలుపున్.

౧౪

గీ. విషమశరశరవేదనోద్విగ్నయైఁ, వెలదిమైదీఁగ భారతీవృత్తిఁ గనియె

నట్టివేళన పంకేరుహాప్తనూతి, విన్ననిమొగంబు భారతీవృత్తి వదలె.

౧౫

గీ. వాక్సుతోడుత నత్తేటచెక్కులాఁడి

చాలఁజాలంగ నెడసఁజాంచాలిపొందు

చిత్రమొనరంగనవ్వేళఁజెల్వమేను

చాలఁజాలంగఁ గొనియెఁ బాంచాలిపొందు.

౧౬

గీ. విషమభాణుడు విషమాస్త్రపేధ సేయ

నతనిమామ మహాతపం బడరికాయ

నతనిసేనాఘనార్భటు లరిది డాయ

మోహనాకార బలు వైనమూర్ఖ మునిఁగె.

౬౦

— : కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణి యచుగుట :—

వ. ఇబ్బగి ననంగదశాలింగితాంగి యై పొరలు యమునాతరంగిణీసోదరిం గని
సఖిసుముఖు లందఱు గుంపులు గూడి కూడనిమనంబున గుజగుజల బోవ
వారల వారిచి యప్పుచుఁబోడి విషాదంబు నివాదంబై సుధవిల్లుము
దన్నిదానం బిద్ది యని నిదానింప నంతఃకరణం భ్రంశరణంబుగానేర దిది యే ౨౪
మొకో తెలియఁ దగు నని సఖిజనంబులు నెఱుంగకుండ రహస్యంబుగా
నీలవేణి యయ్యలివేణి డాయ బోయి.

౬౧

ఉ. అల్లన లేవఁగాఁ దిగిచి యకతలంబునఁ జేర్చి కన్నులం

జల్లఁగ జాటునస్రపులసూతతి కైవసఁ బాపి పెన్నెలు

తెల్లన గుంపుదీర్చి చనుమిట్టలపైఁటఁ గుదిర్చి కాఁగిట

జల్లఁగ దార్చి చెక్కుఁగవఁ జక్కఁగ నొక్కుచు మేచు దువ్వుదున్. ౬౩

క. అమ్మపు గద రెండవమరు, అమ్మపు గద కాఁకదేలు నట్టియుదిరిమే

లొబ్బెమ్మపు గద మరు నాటవ, అమ్మపుగద యనుచు ముద్దులానుచుఁబలికె.

క. కన్నియ విశ్వంభరుకుడి, కన్నన రాజులునట్టి ఘనుడు గదా నిక

గన్నట్టితండ్రి గావున, నెన్నఁగ దుర్లభము నీకు నెద్ది జగములన్. ౬౪

సీ. వ్యాకోచనలినంబు వన్నె తక్కువగాఁగఁ గన్నులు విప్పవే వన్నెలాడి

యుదితరాకాచంద్రు నొఱపు కొఱుతగా మో మెత్తి చూపవే ముద్దులాడి

కలికే చిల్లలపల్లు కులుకు లల్లులఁ జెందఁ దేటగాఁ బ్పవే నీటులాడి

తఱపివెన్నెలరంగు తలఁపులో మెలఁగంగ గొబ్బగా నవ్వవే గుబ్బలాడి

విన్నదన మేటికే నీకు వింతలాడి, యేమి కన్నీరు నించెదే యించులాడి

వగకు నింతకుఁబనియేమిసాగసులాడి, తెలుపవే తెల్లముగమోవితీపులాడి.

గీ. మగువ యక్లిష్టముఖపద్మనందలమునఁ

బాయకుండఁ బిందుసంపాతమునను

మాధువులు దేల్పఁ దలఁచిలో మాకుఁ దెలియఁ

బలుకఁగాఁ జిత్త మిడవమ్మ పైఁడిబొమ్మ.

౬౨

- శా. కొమ్మా నీవిధ మెంతయుం దెలియ మాకుం దోచ దేమిస్తు నీ
విన్నై లోపలఁ గుందుచ్చునిఁ గని మా కెంతే యం బయ్యెడు
న్నెమ్మి న్నీ కొనఁగూర్చునెచ్చెలిని నే నిన్నంటి యుండంగ నో
యమ్మా చెప్పిన దోసమే యెఱుకనేయనాదె యే వితనే. ౬౮
- క. ఏమైన మున్ను నాతో, నేమంబునఁ జెప్పుదుడు నీ కిపు డీవిం
తేమిస్తు తెలియఁ బలకపు, తామరసదళాక్షి యింత దాపుర మేలా.
- గీ. అతివ నీప్రాణపద మైనయట్టివస్తు
వితతిఁ బో. గొట్టికొన్నట్టివిధము దోచు
చున్నయది నాకుఁ జూడ నోసన్నతాంగి
మాయ వెట్టక యెఱింగింపుమా నిజముగ. ౭౦
- క. మానుగ నాకన్నను నెక, రైనచెలు ల్నీకుఁ గలరె యరమర సేయం
గా నేల తెలుపు నీతం, ద్రానసుమీ నలువతంక్రియానయఁ జుప్పి. ౭౧
- ఉ. ఈగతి నీలవేణి కమలేశునియాన మెలంగఁ బల్లఁగా
నాగజయాన సిగ్గు మది నాఁపఁగఁ గొంకుచుఁ గొంత దేటి చే
తోగతిఁ బ్రేమతోడ వగ దొటకొన నును నారదుండు దా
నాగరుడధ్వజుం దెలుపు టాదిగ సంతయుఁ జెప్పఁ జెప్పినక. ౭౨
- వ. విని యఘ్నాళిందీకీరవాణికి నానీలవేణి యొక్కింతవిచారించి యిట్లనియె. ౭౩
- క. ఇంత యితటిపనికి, జింతింపఁగ నేల యొకటి చెప్పెద వినుమీ
యెంతైనఁ దల్లిదండ్రుల, వంతుసుమీ కూతుఁ దగినవరునిం గూర్చక. ౭౪
- వ. అదియునుంగాక. ౭౫
- గీ. బాల్యమున మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునను
మగఁడు *ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ
నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన
మానవతులకుఁ దమయిచ్చ మలయఁజనదు. ౭౬
- క. జనకాధీనలు కన్నియ, లనుట నిజం చాట వార లనుమతి సేయం
జనుఁ గాని తమకుఁ దామే, పనుపడి వరుఁ జేరఁ దగమ బాలల కెంకుక. ౭౭
- వ. కావున మావలన నీవిధం బెఱంగి నీతండ్రి యగులోకలోచనుం దుచితో
పాయంబున శ్రీకృష్ణదేవుని రప్పించి నీమనోరథంబు సఫలంబుగాఁ బెండ్లి
సేయు సంతకు ధైర్యం బవలంబించి యుండు మని పల్లిన నీలవేణికిఁ గా
ళింది యిట్లనియె. ౭౮

— ౧ కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయంబుఁజెప్పట —

ఉ. కూతురు పుట్టిన్ జగతిఁ గోరికతోఁ దలిదండ్రు లెల్లడన్
భాతిదనర్చు మేల్వరుని బంధులలో వెదకంగఁ జూతు రి
ట్టితటి *నప్రయత్నగతి నిట్టివిభుండు లభించు నప్పు డ
య్యో తలిదండ్రు లేలాకొ నయోచితిఁ గూర్పంగఁ జాల రంగనా. ౭౯

ఉ. తల్లి ధనాధ్యు సశ్రుతునిఁ దండ్రియు బంధులు సత్తులీనుఁ గా
నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నంగఁ గన్నియ చూపవంతుఁగా
నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడైతఁ గల్గినకృష్ణుఁ గూర్పలే
రుల్లము రంజిలం దన కయోచెల యిట్టి యయోగ మారఁగన్. ౮౦

శా. ఎన్నాళ్లొగొలె నాకుఁ గూర్చి గలవారేకా చెలు ల్వీరలై
నన్నున్ డెందమునందుఁ బొందువటుపంగాఁజాల రై రక్కటా
నన్నుం గాంచిన తండ్రిగా తపనుఁ డైనం దాఁ బ్రసన్నుండుగా
కున్న న్నెన్నుని మన్నన నైనయఁగా నూహించువా రెవ్వరో. ౮౧

చ. తమమది నెన్ననొ వరుని దార్చినకన్యలబుద్ధి నెట్లుగా
నమరునొ యంచుఁ గాదె జను లట్ల స్వయంవరక్లప్తిఁ గాంతు రిం
తమనికితంబు లేక యిటు నాథుని మాధవుగాఁగఁ గోరికాం
టి మది గరంగి తండ్రియు వడిన్ ఘటియింపఁ డి దెట్టిభాగ్యమో. ౮౨

ఉ. కాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచినవానికి జన్మమంది నేఁ
గాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచితి హేతుగుణంబు గార్యము
న్నోకదె తప్పనంటిఁ గొఱనోములు నోచిననాక యిట్టి బ
ల్లాఁకలు గాక యాజమున కాఁకలు గాంచెనె సూర్యజాత మై. ౮౩

చ. గ్రహములు గన్నవారు గ్రహరాజకుమారిక సాటి గాంతురే
రహి నని తోడ నాడఁగ విరాజిలుదు న్నది నట్టివారె ప్ర
త్యహ మవియుక్త లై కువలయా ప్రళిమయసౌధవీధిలో
బహువిధసౌఖ్యము ల్గనఁగఁ బంకజలోచన నేనె చూచెదన్. ౮౪

వ. అని యిట్లుత్తలవడి వలుకు నమ్మత్తకాళినిచిత్తంబు పురుషోత్తమాయత్తం
బగుట యెఱింగి యన్నీలవేణి యప్పువ్వుఁబోణి కిట్లనియె. ౮౫

క. ఇపు డేను బోయి రవికిం, గృహపుట్టఁగఁ దెలియఁబలికి కృష్ణుని బిలువం
జపలాక్షి పంపి వచ్చెదఁ, జపలత వోనాడి స్థిరతసంధిల*వమ్మా. ౮౬

గీ. అనిన సమ్మతించి యతివ ధైర్యంబూని, చలన ముడిగి కొంత శాంతిఁబొంది
స్నానపానవిధులు సలుపుచు నొకరీతిఁ, జెలులఁ గలసి మెలఁగి చింతదేతె.

ఉ. అంతట నీలవేణి చెలు లందఱు కవ్వధ మెల్లఁ జెప్పి మీ
రెంతయు నాటఁ బాట మఱి యింపుల గానవిశేషవైఖిఁ
ఇంతికిఁ గృష్ణుపై మమత యించుక యైనను దోషకుండునా
వింతలు చూపుచుండుఁ డిట వేగమె యే జని వచ్చునంతకున్. ౮౭

—? నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ గాళిందివృత్తాంతముఁదెలుప నేగుట ?—

సీ. అన్ నీలవేణి యిట్లతివలతోఁ జెప్పి కాళింది నూరార్చి కడఁకమీఱ
నతిరయంబునను ఛాయాదేవికడ కేగి సరవి నాయమ కుపచారవిధులు
సలుపుచు సుతవార్తఁ దెలిపి వేవెలుఁగున కావార్తఁ దెలుపంగ నవసరంబు
వడయక సందడిఁ బడియుండె నిచటఁ గాళిందియుఁ దమకూర్పులేమగముల
యాటపాటల వింత సయాట్రములను, హంసగతులను గేకినాట్యములఁజెలుక
పలుకులనుమఱపుపుట్టింపఁబడియుఁబడక, వంతమరుఁడేఁడమన్మథావస్థఁజెంది.

చ. బయలును శౌఁగిలింపఁ గయిబారలు సాఁచు వికావిక న్నగుం
బయఁటఁదొలంగి కన్పడుఘనస్తనగుచ్ఛము లప్పళించుచు
న్నయమఱి పాదుదప్పి ధర నల్గురుకైకొను పువ్వదీఁగఁ బో
లి యొరలి సజ్జపై బొరలి లేచు వగ న్నరుబారి కగ్గమై. ౯౦

క. చదల శశాంకుని గనుఁగొని, మదిలో శ్రీకృష్ణు వదనమండల మనుచున్
ముద మొదవ సువదనామణి, వదనం బొగి వాంచి వ్రేలవసుధావ్రాయన్.

చ. వలపుట గుల్లుపంకజము వారిజలోచను వక్త్రమంచుఁ దా
వలపులు బల్లు కైకొనఁగ వాసనచూడఁ దదంతరాశస
మ్మిళదళి వే చుఱుక్కనఁగ మెత్తనివాతెఱ నట నొచ్చెరా
తలతలలోరి ధూర్త యని తన్ని మొగం బెగఁ ద్రిప్పు వేమఱున్. ౯౧

చ. చెలువలు మేనిపూతకయి చెంగటఁ బెట్టి మృగీమదంబుఁ దాఁ
నొలయక †యొల్లమీఱి వికచోత్పలలోచన రోషవీక్షణాం

చలములఁ జుచ్చరం గను నిజప్రియనీలతనూపమంబుగా

మలయజగంధి గగ్గోను నమందరసావహదృష్టిలీలలఁ.

౯౩

క. ఘనసారరజముఁ జూడఁగ, వనజేక్షణ వెఱచి శౌరివరహాసనశ్రీ

తనరు నని తలఁచి వేమఱుఁ, గనుఁగొను నొకకొంతతడవు కడుమోదమునఁ

ఉ. సిగ్గున మోము వాంచి నునుఁజెక్కులఁ జెచ్చుట గ్రమ్ముదేఱ మే

జగ్గుమిటారిగుబ్బచనుజక్కవ లుక్కున నిక్కి గ్రక్కునఁ

లోగ్గక పైతఱీఱవికలో నుడుటారఁగ సారసాక్షి చే

నిగ్గులతప్పి ద్రిప్పు హరినిద్దపుఁదై సుషివాలు *డంబుగఁ.

౯౪

సీ. మృదులఫాలమునండుమృగమదంబుధరించి తొమ్మనఁజారురత్నమ్ముఁబూని

నాసికాగ్రమునందు నవ్యహాక్తిక మూని కరమున రత్నకంకణము లూని

కరతలంబున వేణుకాండంబు ధరియించి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి

కంతదేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించఁపీతాంబరంబు గట్టి

కొంతతడవు సుఖంపడు కోమలాంగి, యాత్మనాయకకమలాసహాయవేష

సముచితాంశ్రియావస్తుసమితిఁగొనుచు, నార్తిచేఁగొంతసేపునకవియుఁగినియు.

గీ. మాధవుఁ పొందునకు నేను మనసుపడితి

నింపు గాకున్న నతఁడు నన్నేలఁజేని

అక్ష్మటా యిద్ది కథయు దృష్టాంత మగుచుఁ

బరఁగునో యేమొ యిల రసాభాసమునకు.

౯౫

సీ. ఏగతి నతనిపొం దే నందనయ్యెడ బహువల్ల భాష్రీయుఁ బడయ నేమి

నీరజాత్ముని గన నేన పోయెడ వేగ నీయెడ నింకేమి సేయుదాన

నిదెతా నెవిభుఁ డిటకెలమినే తెంచెఁగా యితనిమోము గనంగ నెనయదుమతి

వేళఁబ కావలె వెన్నునితోఁ బొందు నింతలో నీసౌఖ్య మేల కల్గు

నిట్టిచెలువున మెలఁగెడు నింతివిడుచు, మనసు నైకొన వెట్టియే మాధవుండు

ననుచు మన్నన వేదన నబ్జనదన, భావభేదంబులను జాల బడలుచుండు. ౯౬

గీ. ఇట్లు దరిలేనివేదన నింతి యొఱల, నింతనంత మెలంగెడు నిగురుఁ బోండ్లు

మిగులవగఁగూరుమనసుం మేలుదక్కి, భామ వినకుండ మెల్లనఁబల్కుకొనిరి.

గీ. తలఁప జగతి నయోగభేదంబు గాంచు

వెలఁదులను గన్నయది లేదా వినఁగ లేదా

*డంబాగఁ. †లోళ్లు.

మనచెలి యయోగవేదన గనఁగ నరిది

గడనసేయదు విరహదుఃఖము నై న.

౧౦౦

క. మగబొమ్మఁ జూడనొల్లని, మగువ మగఁడు గావలె నని *మరుగుచువేర
వ్యగుసిగ్గు మూలముట్టుగ, దిగఁద్రోచెను గాక యితఃపీఠము గలదే. ౧౦౧

చ. అనుచుఁ దొడంగునిందుముఖుఁ లందఱు నెవ్వగఁ జెంచి యోగ్యులకో

వనరుహపాణి నివ్వెతలఁ బాపుచుపాయము నీలవేణి వ

చ్చినతరువాత నన్నియును జెల్వగుఁ జేకపోయె నంచు ని

ల్వునఁ దలపోయువారలకు లోలవిలోచన దాసి నిల్పినఁ.

౧౦౨

వ. ఇట్లు నిలిచిన నచ్చెలు లందఱు నీలవేణి మనమాటలోన వచ్చె నిక నేల
వలవనివలవంత చింత లనుచుఁ గచ్చుకొని తన్నుఁ జుట్టుకొని గజబిజిపదు
నగ్గజగమనలం గనరుకొని తనతరువాతిప్రోడ యగుశుకవాణి నిది యేమి
యో యని యడిగిన నప్పడంతి యప్పలంతి కి ట్లనియె.

౧౦౩

— కాళిందివిరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁ జెప్పుట —

ఉ. కప్పురవీడ్వ మొల్ల దొసఁగన్ జిలుగుజిగివల్గు గట్టఁ గా

నొప్పును చామరంపువిన రోపఁగఁ జాలదు పూలదండలం

గొప్పున నున్నఁగానియదు క్రొన్నిలుటద్దముఁ జూడ ధీమికనే

మప్పురో యూషిగంపుఁబను లప్పును లన్నియు మానె నింతికిన్.

౧౦౪

చ. దిరిసెపుఁబువ్వునంటి నునుదీనినబంగరుమేను కాఁకచే

దెరలఁగఁబాతె మైననదుదేర విభూషలు బాతెః స్త్రీజెమ్ములుం

గఱకటివాతె గుబ్బచనుగట్లు వణకఁగ వేడియూరుపుల్

దఱులు మీతె నీకొలఁ దనం గనరాని విరాలిఁ గూరెడిన్.

౧౦౫

క. ఎక్కడితాపము చెలువకు, నక్కజ మిది చూడ ముక్తునందలిముత్యం

బెక్కుడునూరుపుఁగాఁకల, స్రుక్తుచు బలవైరినీలరుచి స్రుక్తిచెన్.

౧౦౬

ఉ. చక్రనిపెన్తిటిం గొన విచారము సేయఁగఁ గార్యసిద్ధికి

న్నిక్తము చాలఁ దప్ప నటునిల్వఁగ నంటునఁ గందు దీనిమే

నెక్కెడ నిట్టితాపథర మెక్కడఁ గప్రపుఁదాపు లీను నీ

చక్రనికొమ్మ నెమ్మనము చాల మహానలకీల లీనఁడు.

౧౦౭

- చ. అలికులవేణిసన్ముఖమునందు వసించుద్విజాళి నాఁగు మే
ల్లల పవడంపుఁగోటగు చొకాటపుమోవిది వేడియూర్పులన్
బలువిశిఖాబులం బగులువాఱఁగ నేసె మరుండు వానిమే
నిలువది యెంత నీ అయిన నిక్కముగా మన యీసుదీతెనున్. ౧౦౮
- మ. చ్యుతసంస్తారతఁ గాంచి రక్తిమ గుణస్ఫూర్తి నివారించి సు
తతపారుష్యము మించి సద్రసమృదుత్పాబు ల్విసజ్జించి సు
గతిఁ దప్పించి ప్రణంబు మించి కుకవిగ్రంథంబువోలె గటా
సతిదాతచ్చద మొక్కహాస్యపదతం జాలించె వీక్షించితే. ౧౦౯
- చ. హృదయమున *న్నివిష్టజగదేకభరాతతకుషీ శౌరి దాఁ
గదలక యుండుటం బొడమె గావలె మేన నలంత సేద ని
మ్ముదితకుఁ దత్పదానుగతభూభుజుగవిపాగ్నికీల లో
వదలక నిల్వఁగాఁ బొడము వక్త్రనినిస్సగవాశుగావళుల్. ౧౧౦
- క. అనలంకృతి వ్యాకీర్ణతఁ, గని యక్రమ మై పతత్ప్రకర్షం బగుచున్
వనజాక్షికచకలాపం, బనభిజ్ఞకవిత్వరీతి సతిఖన్న మగున్. ౧౧౧
- క. అక్షయిచ్ఛాంత చింతకు, నెత్తడిమే రకట చెచ్చు నెడయదు హస్తం
బక్తుసుమధన్యుఁ డేయం, జక్కిననిమిషాఁడుఁడప్పుచిలుక న్నునఁగన్. ౧౧౨
- ఉ. పంజరమధ్యసీమ శుకభామగుఁ బల్కులు నేర్ప దంచకు
న్నంజలు గూర్ప దున్నదశిఖాన్వితపాళికి నాట్యవైఖరల్
రంజిలఁ జూప దింపు లలర స్థశిషియ మీటి పాడ ది
న్ముంజులవాణి †నొందిలక మాతరమా తరలాక్షి చెప్పుగన్. ౧౧౩
- ఉ. అంగస కంగజాతదశ లంగమునం గడుఁ దోచె సందియం
బుంగనలేదు కృష్ణుకడ మోహము దాహము దాఁకె నేలయం
చుం గనుపించుకోక సతిదట్టు మెలంగితి నీపు వచ్చి తి
కం గర మారయం దగునుగా యనఁ జెల్లెలి కక్క యిట్లనున్. ౧౧౪
- గీ. వినుము శుకవాణి నీకన్నమునుపునాకుఁ, దోచెనేఁజెల్లయీచెల్వదోసమేమి
యవత యేనియు వెన్నుని ‡యవ్వనాభ్యభావభావిలాసవిభ్రమములెల్ల.
- ఉ. కన్నులఁ గన్న వీనుఁగవఁ గ్రన్నన విన్న నటంతనే వడిం
గ్రొన్ననవిల్లుఁ డచ్చు విలుఁగూర్ప నెడ న్నొగిలేక వైడిజం

*ద్విష్ట. †నిందలిక - మూ - ‡యావన - అనుట యుక్తము, గాని, పాదాదియందు యే
వతయనుటకు యవతయని ప్రయోగించుటచేఁ గవిప్రయుక్తమిదియే యేమో. కాని ప్రామాదికము.

టన్నగు కన్న కేదగితుటారిమిటారికటారి దాగటా

యెన్నికఁ దీసి యాయముననే యదరంటఁగ దానిఁ గ్రమ్మజే. ౧౧౬

గీ. అయిన నిట్టిమాట యావెలందుకయొద్ద, ననిన డిల్లగుడుచు నట్లు గాన
నరయదము పడుడని యతివలందిటు. దాను, నింతియిటికేగి యెదుటనచట.

క. కనుఁగొను నెడ నచ్చేడియ, తనమది మదనానలంబు దరికొని కాల్పా
వనటం బొగులుచుఁ గృష్ణుఁడు, తనకన్నులఁ గట్టినట్లు దనరినఁ బెలుచన్.

— ౧ కాళింది మనసునఁ దోచినకృష్ణుని వ్రాసెంచుట. —

క. పలుకుండెలి నునుముండే, బలుకుంజిగి ముద్దుఁజిలుకపలుకులఁ బ్రోవం
బలుకుఁగులుకొలుకుపలుకులు, పలికెంబాఁకూర్చిచిలుకు భావముదొలకన్.

ఉ. కాయము మారుబా(ణముల) గాయముల న్వగఁ జెంది వేడఁగా
దాయపు మోముఁ జూపపుగదా యముగుండియ పూని యేఁపఁగా
నాయము గాదు సిగ్గు విడ నాయముగా దని మిన్నకుండఁగాఁ
జేయదు పాప మీవలపు చిత్తము తత్తఱ మాఱఁజేరవే. ౧౨౦

సీ. ఇప్పుడుగా కనుగల్గ లింపుసొంపులుమీటి వెలసె నీరాకకు విబుధచంద్ర
యిపుడుగా యీమేన నెనయుతాపం బాతె నినుఁజూడ సత్తాంతినీరవాహ
యిపుడుగా హృత్పద్మ మెసఁగె సామోదమై సరస నీపుమెలంగ సాధుసూర్య
యిపుడుగా మానసం బేర్పుభేదతమంబు స్రుక్క నీచే నుజేజోహుతాశ
యిపుడుగా కామినీమాత్ర మెనయలేని, సౌఖ్యసంపదఁ గైకొంటినన్నిధాన
యిపుడుగా సౌమనస్యంబునెరవుకొనుచు, సాబగుమీఱఁగనలరెదసురభిచరిత.

సుగంధి. మానరా చలంబు నిన్ను మాని యన్యుఁ బూనరా

పూనరా నజ్ఞా మాన్పుఁ బుణ్యమొందు గానరా

కానరా కృపం దనర్చి కాపు నేను దీనరా

దీన రాసికీర్తి లేదు దేవ నీరుదానరా. ౧౨౨

ఉ. చొక్కితి నీదుముద్దుజిగి చొక్కపుఁబ్రాయపు రూపుమేల్చికిం

జిక్కితిఁ గిమ్మజేనె జడిచిల్కులఁ (జిన్నెను) మారుబాఁకి

దక్కితి నీకు వాఙ్మయసుధారసధారలు గ్రమ్మరింపఁగా

గ్రక్కున గారవింపు విగికొఁగిట జాగిటు లేల యేలరా. ౧౨౩

చ. మనమొగి సర్వకాలమును మానక నిన్నె భజింపఁ దద్బలం

బున భవదాకృతిం గనియెఁ బుణ్యవరేణ్య మనంబు కూర్చియన్

మనసిజవేదనాభరము మానుగ దేవరకేల లేదొ యి

ట్లనఁ దగు నెట్లు నీవు ఘటితాఘటనాకృతివాదు వీశ్వరా.

౧౨౮

చ. స్థిరత గనంగఁ జాల దొగి జత్తము బాహ్యవిశేషవస్తుం

సరణము గాంచు నంచుఁ బలుజంపులు సేయుచుఁ భ్రోవకుండెదో

యరయ నణుప్రమాణ మగునట్టిమనంబు సమస్తకుక్షి నై

పరఁగెడు నీవు ముంచికొన బాహ్యముఁ జేరఁ జరింప నేర్చునే.

౧౨౯

ఉత్సాహ. వగపు జాతి వగలు మీఱ వలపు లూరఁ జేరరా

నగవుసోన మొగముతోన నలుపుపూనఁ బ్పూరా

తగవు మానఁ జనదు గాన తలఁపులూనఁ గూడరా

విగుప్రజన్ను లురముచెన్నుఁ బెరయ నన్ను నంటరా.

౧౩౦

క. కరుణ వాడమ సీకరణి, గరుణ స్వనతఁ బలుక మది గనఁబడు మాయా

తరుణు డూరకయ్యుడినఁ, దరుణీమణి హృదయసీమఁ దలకొనునలుకన్.

గీ. నెనరుచే బా లొసంగెను నెలఁతపాలు, విసముగాఁదలపోయుచుఁబిన్న నాఁడు

అకట తెగఁబర్చుపనివాడ వాటఁ దెలిసి, వెండి నినుఁగోరుకెల్లను వెట్టిగాదె.

చ. కల నయినం బరుం గనుట గానని ప్రేతలనెల్ల శీలముం

దొలఁగ విరాళి ముంచి రలిఁ దోఁగఁగఁ జేసితి వాదియందు ని

వ్వల బలిమాలినా దిరిగి వంగియుఁ జూడ వటన్న విస్మిని

స్థలయఁగఁ గూడ జా వలపు గట్టిగఁ బట్టె న దేమిసేయుదున్.

౧౩౧

క. అగుణుఁ డరూపుఁ డనాముం, డగుట న్నా కతఁడు లక్ష్యమా యని శ్రుతులే

తెగి చాటి చెప్పఁ దెలిసియు, దగని తగులునకు మనంబుఁ దాఁ బరువెత్తెన్.

చ. మునుపటిపుట్టుక న్భవనమోహిని మైథిలకన్య (కూర్చి) నిం

డినతనభార్యఁ జచ్చున వడింబడఁ జేసెను నిర్దయాత్ముఁడై

నను నిపు డమృతోభవుననారతబాణపరంపరాహుతా

శనఘనకీల మ్రంద నిడఁ *జాలఁడె తాళఁడె వీడు జాణఁడే.

౧౩౨

గీ. బాటలు చిట్లు కృష్ణునొడఁబెలుంగకదూఱు, కొనుచుమోహవశతఁగూరుచున్న

తరణితనయఁ జూచి తరుణులు మది మీఱు, నార్తి డాయవచ్చి యతివ కనిరి.

క. వచ్చె మనసీలవే ణిదె, మచ్చికఁ గను విచ్చి చూడు మనికీత మెల్లఁ

విచ్చును సత్యం బాడెద, మొచ్చెము లే కిచ్చలెల్ల నొడవెడుఁ దల్లి.

౧౩౩

వ. అని పలుక నచ్చిలుకలకొలికి యించుక కన్నువిచ్చి హెచ్చు మనోజవేదనాథ
రంబున. ౧౩౪

చ. అదె సఖులార వట్టుండు మదంతరశాంతినితా తరాగసం
పదలు హరించి చోరుల జటా మాయముఁ జెందు నటంచుఁ బ్లుంగా
ముదితలొ మిటె నహ నవును మున్దియకో యని తారకాణగా
మది సరిపుచ్చుకొంచు నడుమానని నెప్పుగ నీలవేణియున్. ౧౩౫

ఉ. జాయగవచ్చి యమ్మరుకకారికి జాయగవచ్చు నెచ్చిలిం
నాయకకూర్చిఁ దాగిరికిఁ బాల్కుండీయుచుఁ దల్లి చింత నీ
కీమెడ నేల చింతిత మొక్కచుకనాడు సహి. పం జేకులు
గాయనాన నావక్రప గల్గిగఁ గల్గిపి దేరు నీకగున్. ౧౩౬

క. పరమాణుమధ్య విచమా, పరమాణుగ్రమ్మలేని పట్టెగు నిది మా
తరమా యనదగునట్టిది, పరమాణుగ్రాస దొరకుం బరమాణుముగ్ధ.

క. తరవేణి పరిమాణ, స్వరసాధనము విశదైకము పట్టడైర్య
స్ఫురణము తగ్గదాచ, త్వరసంగతి సాగిరికిసంగతి కమరున్. ౧౩౭

గీ. ఇట్లు నీలవేణి యెంతటి నెరువన, బలతనం గలసి చింతదేర్పు
చుచితమైనయట్టియుపచారములుచేయు, చురచుచు కెడయనొకదినమున.

క. ఇంతి యయోగవ్యసచే, సంతయుఁ దెలుపెన్ను మేన నెనయు త్రియామా
కాంతవ్యతులుం దెలియు ని, తాతకోర్కెనుచే మిగులు తాంతకలిమిన్.

క. మొగు తెలుగనిబలుచిత్రజీ, మిగుల నొగి తెలున్నదోయి మెలతకు దానన్
మిగులుచు నన్నెయితాపము, తొగకంటికిఁజిత్తమరయదొలంగక నిలిచెన్.

— (కాళిందీ చెలుల మొక్కగి యద్యాచమున కేగుట) —

ప. అప్పు డప్రహమానాఁగి సొప్పు దొటాగి కుసుమశరంబు కుసుమశరాసనం
బు గుడుసుపడ భసలగుణంబున బాసంగించి మించి కుసుమశరవిసరంబు
లు విస్మయరగతిం గసరి ముసురుకొనఁ బరగింప వెఱుగుపడి విరహపరితా
పశరధిఁ జరియ దరి లే దని తమద్భుటభట చులులమహాటవిం బడి వడిం ద
ద్విశిఖిరేఖిహసంభూతంబుల సిగి యొడలు విడుతు నని కడిందిసాహసంబున
నుడిగంపుఁబడంతులఁ గూర్చుడుతుల నెఱుంగ నీయక యెంటిఁ బడుకింటి
లోని పాన్ను డిగ్గి వెడలి చనుసమయంబున. ౧౪౨

క. అత్యుద్ధతకుచజనున, ప్రత్యుక్తం బగుచుఁ ద్లగిపడు నవలగ్నం
బతలంతదుర్బలం బె, యత్యుద్ధతు లొదవఁ బేద కబ్బునె సుఖముల్. ౧౪౩

౪. నెనకుపొలంతు లజ్జెరుపు వేగఁ గన న్నుమనో వ్రజంబు గాఁ
బెను నెఱిగుంపుటి ర్లొరసి పెల్లు ఎడుం గఠినంపురత్నముల్
నను *హుసేయఁ దద్దణము నన్నను దత్కృతి కేల చాలెడుం
గనుఁగొన నీవట్టి నైకగుణగామిత సన్మణులందు వింతయే ౧౪౪
- వలఁ గాసిన జక్కవకవ, ఎలె జాలియ నెడయు మేలు బంగరుబొంగ్గిం
బులు నోలఁ గుచము లగపడ, బలుఱొమ్ముపయి న్నెలంగువయ్యెదజాఱున్. ౧౪౫
౫. జెఱవకుఁ గంపుఁగంట నెడఁజెప్పని బాష్పకణంబు లత్తఱిన్
మురు వగుఁదొల్తఁ గావితెలిముత్తములై మఱి వెండి యూర్పుఁ బె
క్కఱిమినఁ గందుమోవిపయి నాని నెసం గయిపెక్కుఁ గంపులై
నఱిఁ జనుగట్టులన్ దొరసి నీటగుఁ గాఁగిన పొనృజంబులై. ౧౪౬
- కన్నె కైదండ లేక మున్నెన్నఁజేసి, నడుగు వెట్టఁగఁజాలని యబల జెంపు
కఠినలేనిదిజవమూనికడిఁగినడచె, నహహపూఁబోలులధికసాహసలుగాఁజె. ౧౪౭
౬. అంతము లేని సంకజభవాండము లొక్కెడఁ దాల్చుకుక్కి మే
ల్వింతలహూయగొల్లని సవేద్యమహాఘహిమంబుచే నలు
న్వాంఠముఁందు లీలగ సహస్విశమున్ భరియించునట్టియ
క్కంతికఁ దోడు గావలెనె కంఠుఁడు పోడుగ నొంటి క్కనూడునే. ౧౪౮
- ఇట్లు చని యుతి. ౧౪౯
- సవరసఘటించిపోషిత, కవిరాజము సుప్రసాదఘటితము నగుచున్
ధవళాక్షి సమ్మతం బగు, కవినత్కృతిఁబోలు కేళికానన మొందెన్. ౧౫౦
౭. చిగురాకంజిచ్చుమంటన్ జగదళుకొని పింజించి పూఁగమ్మదుమ్ముల్
మొగినుట్లుగట్టి మింట న్నుసరు జెరువునఁ బువ్వుఁదేనల్ జడి న్నుం
పఁగ మేల్పుంపంగిపువ్వుంబుదువు రవితిరు ల్పర్వఁ గల్పాంతకాలం
బుగతిం బొల్పారుకొనం పొరపడుదు వడి న్మాగ్నిలంబాఱియంతన్ ౧౫౧
- జెప్పితే యెట్టకేల కలు దెల్లినఁ జైవయినండి పూవిరుల్
గుప్పిల నున్నుమేనునను గొబ్బున బొబ్బలు లేవఁ గిందటం
బుప్పొడి నోఁగి పాడములు పొక్కఁగఁ జేతులఁ దోఁగితోఁగి చే
యప్పటియట్లు పొక్కినను హాయస యూర్చుచుఁ బొర్లిపొర్లి యున్. ౧౫౨
- అంతట నొయ్య లేచి చరణాబ్జములం గలకాబ్జపత్రపున్
దొంతర దాఁనూలుకొని నూల్కొనఁ గట్టి జరంగుచు నద్దొం

- జంతిలె నక్కటా యెడలు చెచ్చెర పీడఁ దలంచినన్ తుణం
బింతలు నిల్వఁగా దొరగునేమి యిటలొకా దాటి వచ్చినన్. ౧౫౩
- వ అనుచుఁ జింతింపుచుఁ గనువిచ్చి కనుంగొనఁ గట్టెమట నంత. ౧౫౪
- ఉ. శామనతూడునాశములఁ దాల్చొను సుమ్మెద యిప్పుగుండు లు
ద్దామతఁ గూర్చి నల్లగిసెతావులపుప్పొడిమందు గూరియున్
హేమలత ల్పుమాగ్నిశిఖ లేరుచుజానకితా డమర్చి యా
పై మొగరంబుగట్టిన తుపాకులపె ల్లెలగోలుమూఁడలున్. ౧౫౫
- మాలిని. చికిలితఘకుఁగట్కు బ్బిల్కు బాల్వ మొమా
నికరపుఁబనుల నాగిఁచుగేదంగిపువ్వ
ల్లుకఱకు మొనయీఁపె ల్లుంపుగాఁ గూడి యవోచ్చఁ
బ్రకటత నెలగోలుంబారు నెక్కం జెలంగన్. ౧౫౬
- సుగంధి. పచ్చతాళిదాలుతెక్కపక్కెరిల్ చెలంగఁగాఁ
జెచ్చుపంచదార మెక్క బీగుమీఱు రంతులన్
గుచ్చి పాంథనైరకోటి గుండె లల్ల ప్రేమాఁగాఁ
బచ్చి దేలు మారు కేజిపాఁజ లొప్పె నాదటన్. ౧౫౭
- ఉ. తుమ్మెదసర్వైగ లొగ్గరయ దూఁకొని పుష్పరసోగుదానమూల్
గిమ్మి భరిమ్ముగాఁ గూరియఁగాఁ జగురుంజగి మేఘధాకుచి
శ్రీమ్మగ నొప్పు బువ్వగమి దట్టపుడాలు మెఱుంగుఁగఁగ్గు
ప్రమ్మగఁ గుంజకంజరపుఁబంతులు రంజిత *నక్కజంబులన్. ౧౫౮
- మత్తకోకిల. వల్లిరశ్మిపినద్ధచక్రినిబద్ధకోకిలఘంటికా
వేల్లదారవక్రీఘోటకవిస్ఫుటోదయ కేవలా
త్కుల్లపూనక రాసజాగమనోజ్ఞతూణసమగ్రితా
సల్లలత్తరుచిత్త భూరథనంఘ మాదట నొప్పగున్. ౧౫౯
- శా. నానాసేవల నీగతి న్ముననసన్మాన్యాత్మజై ప్రోకయా
తానూనఁబుగఁ జైత్రీమంత్రీవరుఁ డాయత్తంబు గావింపఁ దే
జోనవృద్ధు డరమాయుధుండు నిజవిస్ఫూర్తి నివ్వడంబించిన
ప్రైవం బాన యిక్కె ట్లొకొ జెఱకువం చాత్మ నివ్వచారింపుచున్. ౧౬౦
- మత్తకోకిల. ఇంకనొక్కయుపాయముం గల దీతఁడుం దనప్రాణముల్
గొంక నొక్కతఱిన్ హరింపుడుఁ గూరి కాటియ పెట్టకే

నంకి లంతయు దీర వేడెద నాతనిం బ్రీయమందఁ జ
త్సంక టేషుక రాగ్నిదుశ్చహక య్యపై నొడఁ తేర్చుచున్.

౧౬౧

మారుదయ చాలు నతనికి, మాటునలుక వెలుచునొక్కమాటును దేలుల్
మారుతములు శుకపికభా, మారుతములు మదనదహనమారుతము లొనిన్.
అని నిశ్చయించి.

౧౬౩

పసిడిమిటాగిగట్టదిగువం దగు నెత్తమునం దఖండ మై
పొసగు మెఱుంగుజచ్చదరపున్ జగిరత్నపు మేలుచుట్టు శై
బసగలకోనోడఁ దళికుబంగరరంటులతోఁట లొటలొ
ముసరి జవాదిపున్నవలపుం దగ సూరెల్పై బుగుల్కొనన్.

౧౬౪

ఁ. పూవుం దేనియ కాల్వచెంత విరిమాపు ల్పొన్నచాల్కంచెగాఁ
కేవ న్నంపెగనోంటల్ జెరయుచక్క న్నల్లెగుర్విందపూఁ
దీవల్లుం * బలుదాక్షిణ్యకప్పగల పందిల్లంటులోఁ దమ్మిపూ
జావిం జెల్పగుచల్వచప్పరముగప్రంపుంబలుందిన్నె పై.

౧౬౫

ఁ. కందన్నుం డిగిలొంది బంధవనితాకాం X తాంగధాతువ్రజం
బందంట య్యకి గుచ్చి ట్రప్ప నెస నాయాధాతువు ల్గిమ్మ నం
దందం బొందగు చెందొవ తొదలుగా నట్లేర్చి పువ్వమ్మ లా
రం దాఁ బొన్ను రచించి యందుపయి దాఁబ్రాయోపనేశంబుగాన్
బడ లిడి యుచుకుచుఁ బడంతుక బొడ గడలుకొన నుంకి తనమనంబున.

తనమదిలోన నుంచుకొనఁ దావము దుర్భర మయ్యె మేనునన్
ఘనవనపహ్నిగోల నగు క్షికాకకు నేగతి నైచె నొక్కొ య
వ్వనజనశాక్షిఁ డక్కట యబద్ధము దోచె శ్రీజరాచరాత్మయకా
ఘనున కిదేలయబ్బు వాయిఁగాఁకి మరుల డిడునంచుఁ జింతులున్.

౧౬౬

అక్కట వేగిరంపడుచు నందితి నమ్మరునంపవెజ్జలో
నొక్కొనుశేరి భేదపడునేగిమి నచ్చె నటంచు తేచుచుం
జక్కునె యిట్టివేననకు శ్రీపతి యాశిరరాశిమీఁదఁ దా
నొక్కొని సొఖ్యమొందె నని నచ్చెలి (వొ)తను) సెజ్జ మెల్లనన్.

౧౬౭

మదనునాటనయ మ్మన మృగ్గునెలత, యాత్మవైషమ్య ముడిపిన దైవ నింతిఁ
జాన్పువైఖరిచేబాధపడిచె నమ్ము, తనయునొచిత్య మిల నచేతనము లెల్లు.
ఇవిధంబున ననంబునం గుసుమశరకయ్య మెలంగు మెలంగ సంతసక్కడ.

* బలుదాక్షిణ్యకప్పగల పందిల్లంటులో X జలగధాతువ్రజ క్షికాకకు నేగతి సైరాచరాత్మయకా

- ఉ. సుందరయాన యిందుమణిసుందరమందిరసీమ లేమికిం
దందరఁ జెంది సుందరులు తద్విధ మెంతయు నీలవేడికిం
జొందుగఁ జెప్పినం జెలులఁ బులు-నఁ జూచుచు నుల్కి నెమ్మదిం
గొందల మంది నఁ యెటకుఁ గోకకుచామణి యేగఁ జెల్లఁబో. ౧౭౨
- క. అని చెలుల దూఱుచును మది, వనటం గూచుచు లతాంగి వడి వచటచటం
గనుఁగొని చొప్పరయుచుఁ జెలి, ఘనతరశృంగారవనముఁ గనిచొచ్చివెసన్.
- చ. అడుగులజాడఁ జూడ మలయానిలపోతవిధూత మైనపు
ప్పొడి పయి సంతతం బొడవు పూవిరితేనియవానఁ గానఁగా
నృదమిఁ బువుంబొడ ల్విగురుమాపులుతాపుల జోకమోక చొ
ప్పడు నిరపు ల్కొలంకుగమివజ్జలు నన్నియుఁ జూచి యంతటన్. ౧౭౩
- ఉ. ముమ్మర మైన మైనెక లపూర్వపుటూర్పు కడింది నెట్టయుం
గ్రమ్మఁగ మిక్కిలిం గమలి కన్నులు నిర్లడ తీనెజొంపముల్
*గుమ్మడి జాణుపువ్వులును గుబ్బచనుంగవ వీడురత్నముల్
కొమ్మపదాంబిందములు గూడఁగ నోచినతోనఁ జెల్లఁగన్. ౧౭౪
- క. అత్తెనువునఁ జన నొక్కెడఁ, జత్తభవునియంపసెజ్జఁ జేరి బలువగల్
కుత్తుకబంటిగ నొంటిగఁ, జత్తము తత్తటముఁజెందఁ జీ తులుదాన్. ౧౭౫
- చ. పగలూనరించుజేరి సెక ప్రిమ్మినలేదొగజేరి శేకనో
దగవున కేగుదాని సెకదాటుపువేలుపు పోక జోకనో
నొగిలినపూలదండ పగ నూల్కొనుదాని నసంస్కృతాంగి యై
జగి X విడనాడు కాకవితదిన్నతసంబు వహించు నెచ్చెలిన్. ౧౭౬
- సీ. వీనులు మును వచ్చి † వె (ననంపు) భులువీడుఁ గలకంఠకలకంఠ గానతతికి
మునుఁగు వెట్టఁగఁబూని వెసఁదోచుబటియంటమాధుగ్యమాధుగ్యమధువిస్మృతికి
సీత్కరించియు వెండి ‡ సీత్కరింపమిఁ జెందుఁ బల్లవపలపథల్లహాళికి
వడఁకియుమగుడ గొఱుడుపాటు మిలయాగమలయాగమసమీరచలకృతికి
నిట్లుదొలుదొల్తభయపడియెఱిఁగియంతఁ, దనువుదొఱఁగంగఁడలఁచినదానికట
మారుచెయుల కేలొకోమాటికొనఁగ, ఎనుచు వెచ్చగనూర్చుచునడలుదాని
- చ. కనుఁగవ విచ్చి చూచు మదిఁ గన్నులుఁ గృష్ణుఁ డటంచుఁ జెంగటం
దనసుతమాలసాలకుచిధట్టము దాల్కొను రిత్త కాఁగిలిం

* గుమ్మడి-ముం- గురుముడి- సద్విమతిగారి భారతవాద్య- కొమ్మపియనివ్యవహారము
† వేదాంత ‡ సీత్కరించు- శీతకరించు.

చిహ్న దనచేతిలో బడమిఁ జెన్నుటి కన్నుల నీకు *నించి వం

(ది) ననలపాన్పుఁ జేరి విధిఁ దిట్టించు నెచ్చగనూర్పునెచ్చెలిన్. ౧౭౭

క. ఉడుగనికన్నీర్వృత్తం, బడి జాతెనుశయ్యఁ జూచి పాపపుడైపం
బొడలిచట విడువ X నీయఁడు, చెడఁజూచెడుఁ గటకటాయిసీయనుదానిన్

ఉ. అత్త మొలం శెలంగెడుమహావసనంబు కరంబు చేగచే
హత్తి హరింప మున్ను మన సందనవాడెల్ల మమ్ముబోలులన్
రిత్త మొల స్థలంగ విహరించుట నీమది కెగ్గె దోచునే
దత్తురకాడ యంచనఁగఁ దక్కియ నీహొనరించు తెన్నుఁడో. ౧౭౮

ఉ. పల్లవనృత్తి నీ వధరపల్లవఘాతకు మొగ్గు గుఱుకొ
పల్లవమున్ హసించు జిగిపట్టెని యంచునో తిక్కమాసము
న్వృద్ధ సంచమీఘటన వర్తిలఁజేసిహొ యంచు నే నన
స్థలంబు బంట మోవి గొని మేలగు కెంపులు నించు తెన్నుఁడో. ౧౭౯

చ. కలికిమీటాకిగుబ్బచనుగట్టుల వేగున రోర్వఁజాల వి
చ్చలు క్షణమాత్ర నాయెడఁ జొసంగఁగ నిల్పుదునో సుధారసం
బు లొలుకనీక మోవి పలుమోపున నానుదునో యి కేమి కా
వలె నది గూర్తునంచుఁ దరువాఁడఁ నిట్లరించు తెన్నుఁడో. ౧౮౦

చ. తలఁపున నిల్పుచు నృమతిఁ దాలిమి నిల్పఁగ లేక కాఁగిల
న్నిలుపున గుచ్చి మోమునయి నెమ్మొగ మూఁడి యు మోవి తేనియ
ల్పలుమొన లాని చెక్కఁగనఁ బల్కలు గీలుచు నంతఁ నెట్లమై
యలరులపాన్పుపైఁ బెనఁగియూడుట యెన్నఁ డొక మనోహరా. ౧౮౧

చ. మగని ప్తమెఱుంగుఁజేల మిఱుమార్పడఁ గట్టితి వాతఁడు న్రయ
మ్ముగ భవదీయవస్త్రమును బూనె నెఱుంగ రిదేమి వింత యిం
త గలవఁటే సయాటములు నాతిరో సన్నకుసన్న పోయి పూ
ర్వగతి బొసంగరాదె యని రామ లనంగ మెలంగు తెన్నుఁడో. ౧౮౨

చ. అని పలవించుదానిఁ దను వారయ నంతకడిందియోడ ది
ట్లను విడ చొర యం చిలువటం బొరలాడెనుదాని నింక న
స్థనిపఖరాత్ము దూఱిఁగొనఁగాఁ బనియేమి దయం దొలంగెగా
నెనరుది నీలవేణి యని నెచ్చగ వెల్లి ముచుంగుపైదలిన్. ౧౮౩

- గీ. సకలభూషణలక్షణసంగమంబు, వీడనాడుచుఁ జూడ్కికి వింత యగుచు
లలితవైఖరి గనియునబ్రంబుగాఁగ, సదృశవస్తువిబంధన సడలుడాని. ౧౮౭
- చ. అసయము మారుఁ డేయుపుపుటమ్ముల నెమ్ములు గాఁడి వాడి నె
మ్మనమున వంతఁ జింతిలుచు మక్కువఁ జెక్కిటఁ జేయుఁజేర్చి నె
క్కొను (పెను) వేదూరంను ననుఁగున్నవలారతనంబుఁ జూచి గ్ర
క్కున భయవిప్వలాత్మ యయి కొమ్మెఱుఁగారు మితారికత్తెలన్. ౧౮౮
- ఉ. సంపడి చెందకుండ నొకచాటున నుంచెయ నీలవేణి తా
మురదుగఁ బోయి కోరిటను ముద్దియఁ *జేర్చి ముఖాంబుజంబునై
జిందునునుంగురు లతగఁ జేరిచి చెక్కిట నిచ్చలంబుగాఁ
బొందిన మేలు కేర్పిగిచి పొందుగ విందులు సింద నిట్లనున్. ౧౮౯
- ఉ. అమ్మక చెల్ల చెల్వ క్షణమైన వయస్యలఁ బాయ నెన్నఁజై
నమ్మజీ వారికన్నఁ దమి నాపయి నెక్కుడు గల్గుదాన నీ
విమ్మెయి నొంటి రాఁ దగునె యీకడుగోలపు నీకడిందించె
డమ్మ లిఁ కేమనందగుఁ బదమ్ములు పుప్పొడి క్కెట్లు లోహున్నే. ౧౯౦
- ఉ. పల్లవసంగతి న్నెలఁగుపాచము లుండెనుచోలు మాటకే
యిల్లక మైన బేరజము నీఁగెనుమాఁబ విహారిపాలు అం
పిల్లడితావు చూడఁగ నె బెట్టు హరించెడిమ్మిచ్చు హెచ్చి హం
పిల్లడునిక్క యక్క యిరి ఫిలిల కిచ్చటి కేలవచ్చితే. ౧౯౧
- క. నగువారి నెఱుంగవైతివి, తగ వారడిపాలు సెయఁ దలఁచితి వయ్యో
మగువా యింతటి కట్టిడి, తెగు వాను మటంచు నెవరు దెలిపిరి తల్లీ! ౧౯౨
- క. శయ మానుచుఁ జెక్కిట సం, శయ మానఁ బనేమికునుమశరువలననయో
భయమా నవలొ నీకు నె, భయ మానలినాక్షుఁ డిచ్చుఁ బరమార్థముగన్. ౧౯౩
- చ. సకీయ మరుండు నీమకనుసన్నలవాఁ డాకొ యొక్కకత్తుకే
పికము శుకమ్మా నీపలుకుఁబేరిమి దాటఁగ లేదు నీదు నె
క్షి కరుగుణంబు సంచగమి; తీవి వసంతఁ డలంతి నీపనీ
పకుఁ డటె సద్దేశ్యుచు భవాదృశ క్షిలులు రాఁగ నర్హమే. ౧౯౪
- క. మొదట ననంగుఁడు మదనం, డదనున విరియంగఁబాటునట్టివి శరముల్
వదల వది వృదులవిషమత, మదనువలన భీతి నీకు మది వలదమ్మా. ౧౯౫

ఉ. నీరపరాగదోషముల నీటు దొలంగంగఁ దాఁ బయోగుహం

బీరుచిరంపు గన్నులకు నీ డనఁగూడక యుండుఁ దొల్లఁద

న్నీరజజాతికిం దవము నేఁడు ఫలింఁచె గదే కటాకటా

నీరపరాగము ల్లలిగి నీ టఱు నీకనుదోయి సాటిగన్

౧౯౬

చ. చెలువొ పూవుఁదేనె బలుచిత్తడి నైనను మాన కెప్పుడు

నృలయును నుండుఁ బుష్పాశిదుమారము నేగతి నోర్చితమ్మ సఁ

కులముదబంధరప్రకరకుట్టన నైనఁ దొలంగ కెంతయుం

గలయఁగఁ బర్వు తేనెజడి*కారియ మారియ దాని పైఁచితే.

౧౯౭

నీ జలమున జీవించుజలజనాశంబులు దినుమందగతులు సఁధిల్లుచోలు

నతిర క్తముఖతి సంతతసత్కలచ్చిద నడకుకల్లరులు నత్తొడునిక్క

కనుగెంపుగదురఁ జొక్కపులేజగుహ్యోడిచి మనుషిసాళులు చెలఁగుజాయ

మలినచ్చదముఁ బూరి మధుమాత్ర) వాసన సొక్కుమత్తాళి పెంపెక్కనంక

యిటను మెలఁగంగఁ గలక సీమిటికి వచ్చి

నో ఘనమృణాలభుజ కాంక్ష యోసునింబ

నిశేవనినన యోకిసలయతిరుణునింబ

యోసునిభిళంగి నెమ్మది నోటతేక.

చ. మెలఁతనొ కృష్ణపై మనసు మెత్తని చెంతకడింది యయ్యెనే

కలితమృదుత్వసంపదల గాదిలి నందురమామ యాదిగాఁ

గలనుకుమారవస్తువులఁ గా దను నెచ్చెలువంపుమేను నేఁ

జెల యిలువంటి బల్కుటికిచ్చేప్పలఁ బెట్టఁగఁ బట్టె నక్కటా.

౧౯౮

క. గురుశిక్షచే మహాగమ, గురుమర్మము గపయె మున్ను గురుకుచ యిపుడుం

బరికింపఁ గనియె మన్మథ, గురుశిక్ష మహాగమంపుగురుమర్మంబుల్

౨౦౦

గీ. అతిఘనాగమసంబంధ మతివ కమఁ

సతిఘనాగమసంబంధ మబలఁ గన్న

యినుఁడు చెందఁడొ చాయయు నెనయలేనొ.

కారణగుణంబు కార్యంబు గనఁగరాదొ.

౨౦౧

గీ. కృష్ణునందు సరాగత గీలుకొన్న

యింతి కపరాగసాంగత్య మెల్లు పొసఁగు

నెన్నగఁ బరాగ మెప్పుడు సహించునింతి

కీపుడు దాని సహించుట యెంతయరుదు.

౨౦౨

నీ విదుషి వభ్యర్థితపదార్థవేత్తి వీవు. తండ్రిజోలుచు మమ్ము సంతాపపడఁగఁ జేయనేటికిఁ దల్లియూ ఛాయ బోలి, చల్లఁజేయనె మమ్ములఁ జంచలాక్షి.

వ ఇట్లు పలుకుచు నాలోన.

౨౦౩

ఉ. అక్కట యెందునైన హరినాక్షులు చక్కనివారిఁ గోరరో
మఱుక వెంటిగి తిండిగి గరిమం బ్రియుఁ గూర్పఁగ వే గమింపనో
చక్కఁగఁ గూడి యిట్టిపలుజుడలఁబూమెలు చూచినారహ
యక్కఱో నీకు" గల్లె నని యాడెడు చేడలఁ జూచి వారలన్.

౨౦౪

చ. కనలుచుఁ బల్కి పల్కు కనుగందని ముద్దులగుమ్మ యచ్చునీ
మనమునఁ గోరుకొన్న యలమాధవు నీధవుఁగా ఘటించు నీ
జనకుఁడు * నేడొజేపా యతిసౌఖ్యము నొందెడు శైలవాతీనం
గనుఁగొనువారు మెత్తురు వగల్గని శౌపున కల్లు చొత్తురే.

౨౦౫

చ. పొలతిరొ యాడుచందమునఁ బుట్టినవారికి న్నెల్లఁ గోరికల్
గలయవెనీకె యన్నటులు గా దింక నే మరి యుంటివేని పైఁ
దొలకఁగనీక కూర్చి మనిఁ దొట్టిన గుట్టుగ ముప్పు సేయుచు
నెలఁగుపొలంతి యెన్నఁదిగు మేటి నెలంతలలోనఁ బైదలీ

౨౦౬

క. కన్నుల నీ రేటికిఁ దెలి, గన్నులచెలి కొన్నినాళ్లు గడవం దగవే
కన్నుల మూతం జేకొని, కన్నులవిల్కానిబారి గడచెడు పిదపన్.

౨౦౭

మ. అని సి యైక్కఁగఁ బల్కినం దరుణి యయ్యబ్జాక్షి కంఠంబున
న్నునుఁగేల్లఁబులు గట్టిగాఁ బెనఁచి కన్నుంగోనఁ గ్రొవ్వేడినీ
క్రొవక న్నాడినమోము దమ్మి చెలిమధ్యం జన్నుఁబూబంతులం
దను పొత్తిల్లఁగఁ జక్కఁ జేర్చి ధీహించిందం బల్కు మందంబుగన్.

౨౦౮

†ఉ. కాఁతలుముంచు మేనుగలకట్టిశీతండ్రికిఁ బుట్టునాకు మై
కాఁతలుగాక (సౌఖ్యములు గల్గు) నె యక్కట తప్పవంటిఁగా
కాఁతల కోసమై కొఱతఁగాంచిన నోములు నోచునాకు బ
ల్కఁకలు గాక యాజమున కాంచెనె కాఁతలతల్లనూబయ్యె.

౨౦౯

ఉ. సానలుపట్ట నోర్పు నినుచక్కని కూతురఁ (గాలియారగా)
నూనవిమానలచ్చటల కోడని మేటికి మాద్దుఁజెల్లెలన్

హానికి మూలమై జగతి నాడిక కోర్చినజేతలోడఁ గా

నేని భరింప నావశమై యిట్టి యయోగదవాగ్నికీలలన్.

౨౧౧

చ. నన్ను గనిపట్టివారలక నాపయిఁ గూర్చి యొకింతలేక య

న్యసటఁ దొలంగఁజేయుట యవాస్తవ మై యిటు బుండుకోఁగ ని

ప్పుని మది మీకుఁ బట్ట దని పాల్పడి చెప్పఁగనేల యిద్ది మీ

కనభిమతంబ యేని రుచి*యబ్బున గ్రక్కున నీదృశోక్తులన్.

౨౧౨

క. అటువంటితల్లదండ్రుల, నిటువంటి యనుంగుఁజెలుల నే నందుటఁగా

యిటు లాప దెడసి కోరిక, చిటుకురు మనకుండ నమరి చెలు వందితిఁగా.

ఉ. నీలరుచు ల్దొలంకు సురనిమ్మగచెంగట దర్శచంద్రికన్

మేలగుదచ్చినాదముల మెచ్చుగ నపజకన్నమూకు లే

వేళ నుతుల్ ఘటించు రతివేలమదీయమనోవ్యభాభిదా

లాలసతం జనించి యతలాలికిఁ జెందెడు మీదుకీక్తులన్.

౨౧౩

నీ, కన్నవారికిఁ జెప్పి కరుణ పుట్టఁగఁజేసి తలఁపు చేకూర్చరే తల్లులార

మీదైన హరికి నామీనితాపముఁ దెప్పి యతని నిం దంపరే యమ్మలార

మన్నిట్టికార్యంబుఁ జెన్నుగా ఘటించు చెలువల వినరలే మిలఁతలార

భాగ్యవంతుల కిలఁ బ్రాణదానము మించు పుణ్యంబుగలదటేపాలఁకులార

నే విశేషించి మీదాన నెలఁతలార, మనసు మీదెంత కటికియే మగువలార

యనునయంబునఁ దీరునే వనితలార, తాళఁజాలను మీయాన తరుణులార!

నీ. వెతి కింతకైనఁ దాళితి నయో నేఁజెల్ల నేనెంత కటికినే నీలవేణి

యాఁడుఁబుట్టుకఁ జెందినట్టి యింతులకెల్ల నీలగు తదట నీలవేణి

యెటువంటిపని యైన నీదేర్పఁగల నని నెమ్మి నమ్మితి నిన్ను నీలవేణి

కూర్మిచే నుండెడు కొమ్మలలోఁజాల నెనరుదానవుగదే నీలవేణి

నీదునెన రెందుఁ బోయెనే నీలవేణి, నేర్పుచే గార్య మీడెప్పు నీలవేణి

యేల యీవట్టిమాటలు నీలవేణి, తాళ హరియాన యింక నేను నీలవేణి

ఉ. చక్కెరవిల్లుఁ జేయుసుమనాయకపంక్తిఁ ద్రాపిభిమానముల్

గ్రక్కునఁబోకమున్న చెలికత్తియ మొత్తము సేయువారడిం

జక్కఁగఁ బలుకు లంగడిఁ జీరకమున్న ప్రియంబుగాఁబ్రియు

న్నక్కున గారవింపఁ గలయంతకు నోచితి నంట నెచ్చెలీ.

౨౧౪

* యప్పునోపబ్బులందఱు

- సీ. మాధవాధరసుధామాధుర్యమునఁ దేలు వంశంబుఃస్థంబు వడయనైతి
హరిభుజాంతరవాసనిరతి నింపార హరిమణిస్వరూప మై యమరన్నతి
యాదనహాళిమోహసి తాపాంగకలాపంబు నై యేని యోషనైతి
గమలామనోనాయకమనః ప్రియోద్దామమాధవి నై యెల్లు మలయనైతి
నకట వీనిలో నేదైననొకటియైనఁ, బొంగునుబి)యాంగసంగమాధంగసుఖము
తపనసుతనైతి దాపంబుఁ దలఁగనైతి, జెలులమీచేతిరట్టు చేనలయనైతి.
- క. నలపు పగవారికైన, న్వల దది యెలులన్న నట్టి వలపున సేనం
దొలఁచెడుఁ జాగ్రణము లీగడఁ, నిలుపుటయేగండమయ్యె నిక్కముచేలువా.
- గీ. ఒగులవెత యొరు లెఱుంగ రా నుర్వి ననుట
నిజ మనుఁగుఁజెల్వ లే రవ్వ నెఱపఁజొచ్చి
రకట మదితాప మిటు మీకు ననిసి జెలియఁ
బడమ మోచు (వాఁడెఱుంగ) గుఁ గావటిభరిమ్ము.
- చ. పతులను గోరు నెల్లరకుఁ *జూలవే యయిన్బిట్ట లైన నీ
సగులు చెలంగి నన్ను నెకనక్కెము లాచుదు లే యిదంత నా
కత యగుఁబోలు నెట్లయినఁ గాఁము పాగ్రణము లిపు సేచు ను
న్నతిఁగదా యిఁ కెవ్వరు వసంగల యాడిక లబ్ధిఁచినా.
- గీ. బొర యప్రిస్తుతప్రశంసాస్వతంబు, పలుకునను వ్యాజనిందానింధిమ్ము
లలితశంగతిభాష నేర్పలయనన్ను, మీరు నవ్వుటయెఱుంగ నెమఱఁజెలార
- గీ. వసతి యర్థాంతరన్యాయ మొసరు నెల్లు, మదికి సరపేక్షివస్తునమర్థమున
మదికి నిం పగుఁ గాదె నామాన్యభుటిత, భవ్యవస్తువి శేషసంబంధమమర.
- సీ. కలదన్నఁ గలవానిఁ గలిమిచేడియతేనిఁ గరమున మిడివాలు గలుగువానిఁ
గడలినుండెడువానిఁ గరిఁగాచునగవానిఁగరుణసిల్కెడుచూపుగాంచువానిఁ
గలికినవ్వలవానిఁ గొస్తుభద్యునివానిఁ గనఁగ నశిశ్యమా కతలవానిఁ
గనకంపురుచు లీనఁగలవచ్చడమువానిఁ గలుగుకాలం బెల్లఁ గలుగువానిఁ
గన్న వేతలవచుసులు గొన్న వానిఁ, గన్నయింతయు నెలీలఁ గన్నవానిఁ
గన్నులనుగ్రమంచుసెకమించుగన్న వాని, గాంతుగానోచునక్కాంతకాంతకాంత.
- చ. అలదమయంతి (బోలె) నను సంచితపుణ్య నొసర్పు మన్నలుం
దలఁపుము మాధవాప్రకృతతాకథనస్ఫుటభాగ్యుగా నయో

వినిశిత యానమాత్రిమాన విస్తృతీ నౌండకు మంచితై వజీన్
నెలయుము తత్కృతోఽకృతి తేన నౌవర్చి ప్రమానమాత్రిన్.

౨౦౨౯

న. అని తనదీతన గూతకుణి యయోగతెభిభౌణి యై పలుక నష్టలుతిలు
(మూలుకులు) నోతె మదిక నలుకుచిలక నచ్చిలకలకొలిక యక్కులిక
ద్వైయంబు గుదురు నెవరు సిదురం దియ్యదపంబు ముదురు సిట్టసయై
నీ. పంచత్వమే కొను కాణము స్థాపన యతనుడు నీ క్షేమ యశగలంకు
శ్చువప్రామిష మందగతిబ్రూష న్నెక్కె రాయంచగమ దే మేనేయగలకు
మగుచివంబున గూట పూను పకాళివలసభయం బేమి నచ్చి నీకు
వాఘవత్వమున భూమాత్రిన్మగుణప్రతి దేవుధృంగములు నీ కేనపురావు
అహుతేవస్త్రివిధి పకా సంతజారి, జడతి గుణగంధమాత్రింబు వడయుకాలి
నక్క నపుమాత్రాణామిదం జిక్కు-ణికుక, యంతమాత్రింబునీ కేలనంతిల్లి.

నీ. చక్ర చక్రము పోకకొన్ని చుట్టకొండు
అను చక్రముక పోకకొన్ని సేరుచొండు
మారుచక్రము నీవంతి మానవంతల

ద్వైకంమక మగిలంక పండునొల్లు.

౨౦౩౦

మ. నెవరొకప్పుడను మూలుచొండునం దివిగట్టకుం దుగించిన్
నీకేకంక ల్పడ నానుకాడి రిగముం గావించు పూనాంబమున
మంబులంబు బడదోదె కాలముం గుర్చెంక కసి కింకల్పం
బడతే దుష్టుంక కసి పుచ్చె భయోత్పాతంబు నీ కేకాన్.

౨౦౩౧

చ. అని యూజగలం బలికం నష్టలుతులయెడ ననానంబు చేసి నెడలన్పు
నప్పి యప్పాణోడే నీలనేదే కిల్లసయై.

౨౦౩౨

చ. కలికల వాడచేడియవు నాన నెంబ బికి యోం దీరం
బలికతి విం పా నీకు మూలమూట నిచింపంగ జూలం గంటెపూ
మూలుతుల మున్నె నాయెడలు మోహము దాక తొలంగుం బ్రాణముల్
గలువగ నెల్పి తింతనగిం బట్టగలే నెక నెక్క- మోచెలి.

౨౦౩౩

చ. కన్నులు మూసివడ్డ పొడకట్టిని (నాగుం) నొగి లీరయం
చున్నుడువంగ నోరెగువం జూడగనీ నపు వేడనుంగియో

- వన్నుచు వచ్చు నాదుప్రభుబంధము వీడయు నంతలోనే మే
నున్ననుచుం జలించును గనుంగవ విప్పగ మాయ (హా) సఖి. ౨౩౧
- మత్తకోకిల. నీవు నాయెడఁ గూర్చి బోటివి నెమ్మి నాపయిఁ గల్గినం
బూవుఁబోడినో నాదుతోరికఁ బొల్పు నొక్కరహస్యమే
చూచె నీమది నెంతలే దట చూడ కప్పని వేగమే
చేన దప్పక తీర్చె దేనియుఁ జెప్పద స్విను తత్త్వియన్. ౨౩ ౨
- వ. అది యే మని యంటివేని. ౨౩౩
- శా. సాక్షాన్మాధరగత్ర సంగతికి నోచుం గావునన్ దీని క
బ్రాహ్మణం గస్తురినన్నె జృంభితసువర్ణాంభోజవత్సంబుపై
సక్షిణస్థితి వ్రాసి నన్నును దదీయూచస్యహోదారస
ద్వక్షోమధ్యమిపీతి సూక్తిగ లిఖంపం జూచి యైసం శబ్ది ౨౩౪
- క. చిత్తరి చిత్తములోఁపలి, యుత్తల మొకకొంతయైన నుడిపెన నటుగాఁ
జిత్తము నిలుపంగదవే. యుత్తనుసుకృతంబు నీకు నొసగు నటంచున్ ౨౩౫
- చ. పలిక గళ న్మృగందరసంఘసంగంధసాంధబంధగా
కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవిమ్రుగసామ్రాటామ్రకో
మలనవపల్లవగ్రసనమంజుకమాయితకంత కాశిదీ
లిలలితకంఠనాదమూలం గల్గి తటాలున నుల్కి యల్కి యున్. ౨౩౬
- న అప్పు డిప్పల్లనపాణి కవటగోపికావల్లవాచల్లక మెల్లం...దురంతెసంతా
వంబున నెంతయు నొల్లంబోయిన నీలవేణి నోడి నీలవేణులం గూడి కటక
టంగడి చింతించి యీమంజుకి సంతాపంబు బలవంతం (బలంతుల) నంతం
బుఁ జెందినద పీయూడఁ గొంతకొంత శాంతిబాంధ శిశికోపచారంబులు నచ
రింపం దగు నసినఁ నత్సహితై తత్సహితలు తస్మిన్మాయత్తచిత్తై
రయ్యననంబున. ౨౩౭

— కాళిదాసికి జెలులు శిశికోపచారములు చేయుట —

- ఉ. తావుల మోక* మావిగమితావుల గొజ్జగనీయంత్రముల్
కేరేవలఁ జిల్కఁగాఁ జిగురుగేదగిపూదడిగట్టి పట్టివే
పై వజ్రలాటచెంగలువపందిరి చెందొవ లేకనంటి శ్రా
మ్మోవులచందువాపొగడ మొగ్గల నిగ్గులచప్పరంబులోన్ ౨౩౮

సుగంధి. కవ్వరంపుఁదిప్ప నొప్పు గమ్మపైఁశితమ్మిమే

ల్పుప్పొడి నచించినట్టి పువ్వు సెజ్జమీఁదికన్

అప్పడంతఁ దెచ్చి, తెచ్చి రంబునాక్షు లందఱుం

జెప్పరాని వేగ మూని శీతలించు ఎస్తువుల్.

౨౩౯

ఉ. నారసిచందన్దనైఁదనంతుమదాగును కేసరాళిక

యూరపరాగతఁతుమనముజ్జ్వలపల్ల నహల్లకాగ్ధక

స్థానతుసానినీలినిహరినమంజనపుష్పమండరీ

వారము లాదగాఁ గొనుచు నచ్చి కరం బరుదాను నేర్పుచన్.

౨౪౦

చ. మలయజుగ్ధమం బొడల మాటి కలంది వృథాలనల్లరీ

నలయచయంబు లంఘులను గాహువులం గడియించి వేనలి

స్వలయఁగఁ దెల్లదమ్మి యిడి తెల్లుగఁ గమ్మి కంధరింబునం

గలయఁగఁ బూసి యంతి శివుక్త విడిఁ జేసి రసంగభీతికన్.

౨౪౧

చ. పృగమదచర్చ యంతటను మేన నలంది సరాగరాగపా

భగకరళీనింబుం గొప్పై నడి చెందొనపువ్వు పుష్పఁ గా

ల్పగ నెనుంచినపు నడి హల్లె ననారితశౌరిభక్తయో

గనును! జూతంగ యగుగానఁ గరాకృతి దాల్చెనో యవన్.

౨౪౨

ఉ. అంగణం డంగనాఘక హృదంతికిప్పంసీమ స్త్రీహను

బ్ధంగి నిభంగురం బగుచు భాసిలఁగా దిశెప్పై దశాంతరం

బుం గడియించి శ్రోవఁ బూర్వార్థతఁగాంచి యయోగదీప మే

చం గడు స్రుక్కచుం గిసలసంఘటితవ్యవసానంబునన్.

౨౪౩

సీ. పదములఁ నగురాకు లొనవించి జంఘల స్థరతూణతిలకము ల్బుగువుకొల్పి

తొడల వరంటిద వృడఁగించి సాబగారుకటిపైఁ బరాగపైకతము నించి

నడుమఁ బుష్కరభంగి నొడిగించి యూసన జోకినాఁ గస్తూరిచేక దీర్చి

చన్నల గుచ్చము ల్పనఁగించి నెమ్మేనఁ జందనం బలఁది భుజంబుల బిరు

కాండమిడిచెక్కలనుజం ద ఖండమలఁది, వేణిశైవాలమునఁగూర్చి వేఁదియంగ

సామ్యసదనస్పరీక్షావిచారణ బలఁ, జెల్వ లీరీతిఁ జేసిరి శీతరవిధంబు.

చ. ఎడపక యాంతులెల్లఁ గడియించినపల్లవసూనగుచ్చముల్

తొడరి వియోగవహ్ని సెక దొట్టఁగ నిజవున నీగుదీసి యె

కృదు గమలంగ నప్పు డలకోమలిగాత్రము నొల్పె నామరుం
డవగుచు నోహరించుకున్దై కరవణించిన లేతతీవనానో. 207

సీ. ఈ తామీలన్వగుత్తులంబుల మిత్రకరిమాన్వచక్రియం గజపరాదు
వంక బొగ్గొని మంట తొగయుడెదంబునం జంపకన్నహంబు నలుపరాదు
కన్నీటివలనలు గ్రమ్ముచున్నట్లు ఘనపారిజలధార లుపవరాదు
నిట్టూర్చునెడాలెం బట్టూడు మైదీగ నల నహ్నిశిఖ నిల్వదలవరాదు
చింతనెమ కాంక్ష చేడకచేచంకనాణ. నంపవిధన

మోహబహుళాంధకారింబుమించిజూరి. పొగమగంబుచండిక మర్చింపరాదు
సీ. అతరు తాంబుల మోయింపనంగములను, కెలులు నేర్పినబహువిధశీతలములు
నతిను తానంబు హరియించె నంగవితిశి, నతిరు తానంబుహరి మంపనబ్బుంబు

సీ. జడములగుటచుం తాంబులనెమ, కంచుం కెలులేలగుజీనుమాదిగములు
జడతిం గాంచినద్రీవ్యము క్షణమెమిడి, గలపు నేమిగదెచ్చుహత్కాగ్యమెల్లు

క. తిరులనెం బల్లచనునుములు, ఘనతిం కనునేల యెదనుఘంశిఖ యేచెం
దయలతితాపం బడచునె, ఘంబులు కవియెన్ని క్రిష్టమనమే చిక్క నో.

క. ఈవిధమున నేర్పొన్నగ, వాచికి కిరీకోవిఁ ఘులు ఎత్తించి కిరీకం
తాంబులం బెట్టి నాంక, కేవేగం దోడ జెచ్చి నుంబులు వ్రేలిన్.

సీ. కిరీకమున్ను ననుమబూరొమ్ముమూర
నకయు నొకంక నుడిచి హెచ్చక మూలం
గలితిపూర్వకంధాప్రసంగంబుచేతి
బొగ్గింక నెపుచు నుంకిం ముద్దు చేసి

క. మాయానానాయసీతా, బాయానానాయధన్యపాకేతియగా
నేమ ముసిగేమ జలద, చ్చాయలనత్కాయ నకలజగదున్నేయా. 208

గర్జము, ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణంపిండిమిళిందాంశికనణపాణి మాధ
నయజ్వలముజ్వలత్కృపాక్షితికబాహు సాదతి పాండిత్కాధరణ ప్రభంజన
నంశాభిగాకాభిజాంక నిరంతరా రాధితిచిత్తణశ శాంక అభినవ నన్నయభ
క్తాగ కానోబంపత్కృపామకవి మహోపాధ్యాయ భట్టాకక ప్రణేతం
జ్జనకాళిందీకన్యాపరిణయంబనుమహాప్రథం భంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు కాళిదీ కన్యాపరిణయము

— ❦ —
తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీరాజమహాలిహ్వరయ, స్ఫారాంబుజచంచరీక సృణమజ్జనతా
ఘోరాఘటిమిరదినకర, తారావల్లభవిరామ దశోధరామా. ౧

న మహాత్మా దివ్యచిత్తైః సునవధరింపుము. ౨

— ❦ సూర్యాస్తమయవర్ణనము ❦ —

క. అంతట సంతటినెచ్చెలి, యంతర మగలంగఁ గూతు నలమట గనుచుం
గాంతి దొలంగుచు వ్రాలెను, జంత ననం దనదు కాంతి చెడరగ వ్రాలెన్.

గీ. వాసుదేవేవతనదుదుర్వార*మహిమ, మంతకంతకుఁ డలుగనొయ్యననెనుకకు
మేనునొగులంగ నప్పుడుభానుమంతు, డధిక (దీన)స్వరూపంబునధిగమించె.

సీ. అసర క్తమండలుం డగుచుఁ బూర్వగమ మూని పృభోధ మిం పొప్పజేసి
సర్వవర్ణాశ్రమాచారము ల్బడిసింది తా సత్పథంబునఁ దనరి నిలిచి
నలుదిక్కులను గరంబుల (చేత) నలరారి చక్రసద్విజృంభి చక్కనునిది
కుమదంబులకుఁ బొంగు గుంగునల్లు మెలంగి పద్మిని కామోదపటిమ గఱపి
కాలగతి నయసుమించినఁడకదక్కి, శాంతిగైకొని యపరాగమాంతమంది
నసువు శుచి కిచ్చి పరరక్తభావుఁడగుచు, నలునానందవారిధి వ్రాలెనుడు.

గీ. ప్లాచి పశ్చినుదిశ యుఁజేపట్టి యాడు, బంతిగాఁదిత్రుచ్చవిపత్తెనూయ్యుఁ
గానిచో నెద్ది కత మన్యకాల మెడియు, నరుణిమచ్చట సంజలఁబరఁగుచుండ.

గీ. చండమార్తాండగోచరఖండసహస్రా, కీల నెంతయుఁ గ్రాగినఁ జాలఁజాల
నరుణిమ భజించె నాదరతాతపమున, దండినొపెకెఁ బ్రహ్లాంధభాండమెల్ల

క. కొండలకు మేలుబంగు, కొండలరాయనికి మైత్రి గొనకొనఁ జివురుల్
మొందుకొనుమావులకు దరు, పండములకు నట్టియెడఁగచాకచి యమరెన్.

మ. తిను లోకంబులు లోకభాంధవుఁ డనం దాఁగర్మసాక్షిత్వముం
గొను చత్వర్ముఖిఁ గాంచి కాలగతిచేఁ గుంఠింపవత్తేజుఁడై
చని యవ్వారుణిసేన గైకొనియె నుష్ణప్రాంతంబు డల్లటచేఁ
గనియెన్ ఘోరగభీరవార్ధిపతనాకాగోరుపాతిత్వమున్.

- సీ. సకలజగ చ్చరజంతుసంతానసంతత సేత్ర రశ్మిగుంతెతులతోడఁ
జ్రాంగచాంపత్యసరసాభిలాషసంఘటనైక హేతుభాగ్యంబుతోడఁ
ఁనుధారణక్రియాధానదుచ్చావచపక్షభృద్వ్యాపృతిభరముతోడఁ
బద్ధిసీముఖపద్మభవ్యతరామోద కారణాన్తప్తవైఖరులతోడ
నస్తమించెను జలరాశి నతిరయమున, వనధిజల మెల్ల నధికపానసతఁజెంద
దోలుత నుడినెడునుడువులఁగడలుకొనెడు, బెడఁగుఁబోఁడిమిగైకొన్న పెద్దవేల్పు
- గీ. అక్షి గతురీతి జనులుదన్నక్తి గతుగఁ జలునరైరి పితృప్రసూనంగియనుచుఁ
గలుషమదివోవఁగడిగినలయుచువియ్యె, వనజమిత్రుండు వేగంబవనధిమునిఁగె
- సీ. ఇనపాలకృత మైనఘనవివరంబునఁ బైకెక్కు బాడబ్రవభ యనంగ
జలములోనుండి యబ్బలుశోవ మీఁదిఁ బొంగు లేబవడంపురంగనంగఁ
గాలుండు జక్కవకవ మిది నేర్పఁగఁ జిందించి పొడమించు చిచ్చనంగఁ
గుముదిని నిద్ర పైకొనకుండ నపరాశ నెలయించు దీపంపువెలుఁ గనంగ
నపుడుసూర్యుండుహరియౌటనతినితోడఁ గొంతదవ్వేగియతిఁడభింగు కిపోనఁ
దీరమున నిల్చుగరుడని తేలయనంగ. నిఁపునభొకొత్తేసాంధ్యరాగంపుసాంపు.
- చ. అరయఁగ సర్వమిత్తోఁ డగునట్టి యినుం డగుంగ నిక మా
కిరవులు సేరి నగ్గడఁగి యేపటి యుండెడివేళయే నిశా
చరుఁ డధికారి తాదృశులె సౌఖ్యము గాంతు రటంచు సూకుల
స్వములు సేయుచు నిహగజాలము సేరుఁ గులాయనీమహన్. ౧౩
- ఉ. తారలఁ బెండ్లియీడఁ బ్రేమనంబున రా జగుదేర నింపు సౌ
వార నభోరమారమణి యాకసపుంబలువేడిమీఁద వి
స్తారముగాఁగఁ గల్పసుమజాలము నించెను నా నథంబునం
దారక లుల్లసెల్లెఁ గలితద్యుతు లెల్లడఁ బర్వచుండఁగన్. ౧౪
- క. చుఁడతపత ప్రదిశా, శుండాలము లుదధిఁ గ్రుంకి శుంధచ్చుండా
నండిములఁ బైకి జిమ్మఁగ, నిండెడి శీకరము లనఁగ నెఱసెం దారల్.
- చ. పగ లొనరించు చుగ్గి కరభానము గైకొని మమ్ము నేచుచుం
దగు లయినట్టిపంకజపితానము నేడు నినుండు వోయె న
వ్యగ మది మాకు మా ని ననివారణ శీతకసుండు రాజు దా
నొగిఁ జనుదెంచు నందుఁ జెలువొందెను మిన్నునఁ దారకాప్రిదల్. ౧౫

గీ. పుట్టినప్పుడునుత పగ ల్పూని కువల, యంబు(నేచెడు)నినుఁ జేగ నట్టి కాని
గొనములకుమాటుఁగైకొన్నకొమరురాజు, వచ్చుననితారకాప్రజనఱలెఁజదల.

సీ రాణ సకృత్ప్రజారాతులు గడిదేఱ ద్విజవృత్తు లెల్లను దెంపువాఱ
జారచోరస్ఫూర్తి చాల విజృంభింప సరసులసౌఖ్యవైఖరి కృశింప
వరిధర్మవిజ్ఞానవార్తలు సవలంగ నన్మతాభిసంధి చయ్యన మెలంగఁ
గుముదంబుల మెలంగుకొంతు శంకను జెందఁ బరఁగి ప్రదోషంబుపటిమనంద
నంజనాచలరోచిర్నవాధృకాంతి, భంజన మొనర్చు చాయ లపారములుగ
నంధకారమహాకలి యావరించె, సఖిబదిశల నరాజకం బైనయపుడు. ౧౮

ఉ. వేలుపుఁడు నామలుఁగు వేకొని యాశ్చర్యపూరితఁ జెంద న

జ్ఞులి నసూయ పుట్టగ విచారము సేయ కభావమంచు న

న్నోలి రచించె గౌతముఁ డహో యిదె రూపము నాబలంబు లో

కా? గనుగొనన్వలయు నన్నగతిఁ బలసె దమశ్శేటల్.

౧౯

సీ. తా నొకబలియుఁడే తిరణి లోకాలోకగిరిదుర్గమునఁ బడి కరము లన్ని

గిలిగియు నావలె గడవఁగా శక్తుఁడో యెట్టలా నారాక యెఱిగి నీళ్ళ

బడెఁ గాక పట్టరొ భవ్యసున్నామగంధమున నతను బట్టె దమము శక్తి

గాంచెను నారాక గననియచ్చొటనె తనకాఁకలును దాను బనికివచ్చు

నంటరానివానియందుఁ దా నెనివెల్లి, దాచి పోయెఁ గాన దక్కఁ దనకు

ననుచు వేగ నచ్చె నన బలునీలిమ, గప్పికొనఁగ నిరులు గప్పికొనియె.

సీ. నే ననిర్వచనియవిజరూప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడంచి

వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే చూత్త బ్రహ్మ మయ్యె

నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తిమహ్తంబు గాదు

బ్రహ్మవిద్య యేటంగు బలవత్ప్రమాణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మంబు నేన

యఖిలమునునాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదొచూచుఁడినిఖిలజనము

ల నెడివైఖరిరోదను లాక్రమించి, యంధతమసంబువరఁగెభయంబు వెరుగ.

క. ఔర తమోబల మయ్యెడ, నేరీతి వదంప శక్య మేరికి నైఁక

ధారాశతరవివేకవి, హరులకును నస్తు వరయు టరు దై తొఁచెన్. ౨౦

గీ. చంద్రతారావివాహంబు సమయ మనుచుఁ, గాలకజ్జలకారుఁ డఖండపద్మ

జాండమంజుకరండంబునిండుకొనఁగ, నునుచుకాటుకయననుం డెఘనతమంబు.

ఉ. వేళ యెఱింగి సూర్యుపయి వేళను వచ్చుగుహంతరాళధా

రాశతమంబువెంట గ్రహరాజహతవ్యతు తొట వచ్చి య

- వేషో నినుండు పోవుటకు వేదనఁ గుందుచునుండుజ్యోతులో
నా లలిమించుఁ గప్పు పయి నల్వుగ నొప్పు గృహప్రదీపముల్. ౨౪
- క. వడి నినుండు చనఁగ వెంబడి, బడిచనఁదడఁబడుచుఁజిక్కి బలునిరులుగొనన్
వడి యుడిగి యచ్చటచ్చటఁ, బడియుండెనురెన్ను లనఁగ భాసిలుదివియల్
చ తఱఁపఁగ శబ్దమాత్రవిదితం బగుచున్ గుణమాత్రహీనతన్
మెలఁగుచు నప్రతీతగతి మేమరసంశయవృద్ధి నందుచున్
బలుననృతంబువాదములప ట్టగుచుం గరుణాప్రయత్నముం
దలకొని కుప్రబంధమతిఁ దాల్చొని యుండెను లోక ముత్తతీన్. ౨౬
- ఉ. రాజవియోగవేదనఁ గరంబుఁ గృశించి తమంబుఁ గాంచి స్రా
గ్రాజనిభాస్య రాణసేవరాఁ జనుదెంచును వేగ మంచు వే
ళాజలజాతీ చెల్పు నతిలాలసమూన.....దర్శుభాం
భోజము నవ్యుత్తానె ననఁ బొల్పెనఁగెం దొలితెల్పు స్రాద్ధిశన్. ౨౭
- చ. విరహిజనంబు నేచ నతివేగము వచ్చు ననంగవీరుభా
సురతరకేతకీశరముసాంపున కేక, తదర్థచంద్రసుం
దరవిశిఖంబునా నగము, తజ్జయకారణచక్రమోయనన్
సురుచిరబింబము న్వరుసఁ జూడఁగ నొప్పెను బ్రాక్తకుప్పనన్. ౨౮

—† చంద్రోదయవర్ణన †—

- క. అలస్రాచి కుంకుమచ్ఛవి, నలరెనుమోమునను నీల మగుమ్మగినాభి
దిలకము దిద్దె ననంగఁ, గలువలచెలికెంపుమేనఁ గి పుపు డొప్పెన్. ౩౦
- సీ. విరహిజనంబుల వేగింప మారుండు తెలివిఁ బెట్టిన గండదీప మనఁగఁ
గమలచక్రము తేర్పఁగడలితోఁబొడముచుహెచ్చిసాచ్చెడువితచిచ్చనంగఁ
గుముదినిసాలింటి కొమరారు పూర్వంపు బలుతరంపుఁడపంపు ఫలమనంగఁ
గలశాబ్ధి వెడలి వెన్నెలపుల్లునిసుపులం బోషించు నునువెన్నముద్ద యనఁగ
విరహిమోహకకర కాండవిసరమండి, *తస్యైత్యవవృక్షకోదండ మనఁగ
దండిరుచులనజాండంబునిండుకొనఁగఁ, బండువగవచ్చెనైందవమండలంబు.
- చ. †నలువటి యంధకారవసనంబు ముసుం గిడి యున్నయద్దిశా
లలనలమేనఁ గప్పు శిఖిలంబుగఁ జేయుచుఁ గప్పురంబుఁ దా

లలితకరంబుల న్నినిచె లాలితి మీఱ నన న్నిజచ్ఛప్రల్
నలుదెసల న్నెలంగ నలిసంబులనూడు వెలింగె బొంగుచున్. 3౦

చ. సరసులు స్రుక్తఁ జక్రములు సంగతి దక్త వియోగమానసం
బరుదుగఁ బాక్తఁ గల్వగమి కందము తెక్తఁ జకోరపాళికల్
శరబడివాక్త ఘూకములసంస్థతి నిక్త ధరాలి నూష్ణము
ల్పరువడిఁ జిక్తఁ జక్తఁ గనుపట్టెచు రిక్తలతేడు గ్రక్తునన్. 3౧

సీ సురలయాఁగటిచిచ్చుపాబగార్చుమేఘంబు పాంథులపాలింటిప్రళయవహ్ని
జారమలిన్లుచోచ్చాటనమంత్రంబు హతదృష్టిపేచ కేథాంజనంబు
కుముదిని నేదెడు కులదేవతామణి యురుచక్రసంతాపహుతభుగరణి
సరసశీవంజీవనంజీవనోపధి తాపదరిద్రతాదానక్త
తంత్రి నుబ్బించునందంపుదాఁపురంబు, పాసఁగు తమ్ములబడలికపుట్టినిల్లు
కళలు నాఱువదింటికిఁ గాణయాచి, చెలఁగుఁ జక్తల తెరువున సితమరీచి.

చ. హరునకు పాన్తు కన్తు జలజాకరపాళికిఁ జక్రవాకసం
సరణము కీడు దోడు జలజంబులసామికిఁ గైరవాటనీ
స్ఫురణము పొందు విందు సురభక్తి(కి) భవ్యదకోరపారగా
చరణము పొంగు రంగు గని చాల వెలింగెడు నిగి చెంగటన్. 3౨

సీ కలశ పాథోరాశిగర్భసంజాతంబు ప్రాగ్విశావసథవిభ్రాజితంబు
విమలనిజద్యోతవిశదీకృతాశంబు నభ్రంలిహదభ్రవిభ్రమంబుఁ
సౌశికసంచార కార్యసౌ కేయంబు నురుకరోద్ధూతపద్మోదయంబు
బహుళద్విజాఙ్గసంభరణప్రసీదంబు నుపకంతతారావియోజితంబు
వి నారబజ్జ శశభృతైరావణంబు, రుచితారకమార్గసగోవిరంబు
భవ్యనక్షత్రనీచికబాధురంబు, సంకుసకసన్దహగ్రాహసంకులంబు. (?)3౩

గీ క్షీరజలరాశిదీప్తిసంజీవనంబు, పంకరుహకాండఖండనపండితంబు
పక్షయుగధారి తారకావర్ణచారి, రాజులుచునుండ నవ్వేళ రాజహంస.

క. చెన్నారుచుండె వెన్నెల, మి న్నా వెన్నెలల తేట మించియొసఁగఁగా
నన్నులిసజాండ మొప్పెను, సన్నపుఁ దెలికప్పరంపుసంపుటముక్రియన్.

క. చుదురునివంటిబిడ్డని, పొం దెడయఁగలేక పాలమున్నీ రరుదే
నించెల్లఁ బాలు నిండె న, నం దగె లోకమునఁ గుముదనాథాంశురుచుల్.

మ. తొలుపతుంబునఁ దారకల్ విరళతం దు.....తంతకుం

జలిని గైక్కుచుచాఁడు జేకొన మర్ది సుధిల్ల నిత్తెల్వి తా
రలు మేలుల్ మగఁ జేగుజేరఁ బరమార్థంబై నభావంబునం
జెలుపొప్ప న్నెదుఁగి *తత్తచువు నాల్లేపించె నొప్పేనియ్య. ౪౭

గీ. మృదులశీతలకరచుల.....చుఁజేరి, కువలయానంద మొనరించె న్నూర్జరాజు
కువలయానంద మొనరింపఁగోరు నాఁడె, రాజనుచు నెన్నుచుదుబుధరాజు లెల్ల

చ. ఇరుఁడు చనంగ సుదుగొని హెచ్చిసరక్తత న్నొద్దిఁ జెంది య
...నిన్ని తాచుఁ డొ మారమునా గర మంది నన్ను న
య్యిరునిపత్తిత్రతా తెనక నేపునఁ జేరెడు వీరిఁ జూచు టి
పని యని పద్మనీరమణి పద్మముఖంబును వాంచె గ్రస్తున. ౪౮

చ. సరసి తుషారక్షికరసంగత్తైతుషారక్షికరో
క్షరఘనశాష్పపూరములు గ్రమ్మఁగఁ దామరమౌము వంచి యు
తరతరులీనభృంగచయతారనినాదము లుప్పటిల్లఁగాఁ
బురణ మౌలంగి జక్షులు పొంగక పొక్కుఁగ నేడ్చె స్త్రువుచు. ౪౯

క. రతు లుడిగి పొత్తి ద్విజనా, పతు లడలఁగఁ జూచి(చూచి)పాపక్రియకు
వెత గనర సరసి లబ్ధ, నతముఖ యై యుండె నపుడు నలువెడలంగ ౫౦

సీ. తనతమ్ములను జేరఁ దలఁచఁగఁ బగవాని శరబణి తొవల సుసగ్గఁ జేయ
ఖరకరుం డగునిచుం ముతీప్రతఁ గడంగి చవలుగాఁచు నుత్పలవిచికిల
బాద్యగారాబులఁ బకవేసి యుష్ణపు మధురాన్నములులేక మాఁడఁజేయు
నిరుఁ గాఱవోలి చల్లనిరాజు చనుడెంచి జెడఁగుకరంబుల వెడలఁ దిగిచి
కలువపూఁబల్లెరంబులఁ గటప్రదీప, హితరసాన్నము గల్పింప నింపు గాఁగ
నారవస్తుతు లెసఁగంగ వారగించె, దనివిమదిదీరఁగ మధువ్రతద్విహిగి ౫౧

ఉ. చల్లనిరాజు వచ్చి కరసంగి తీసేయ నినుండు సేయుఁగా
కెల్లఁ మౌలంగ నంగసుఖ మొతయుగా సుఖనిద్రఁ జెందెగా
కెల్లరుఁ బద్మనీరమణి యెప్పుడు మెల్లకు చాన్తనందు రి
క్లల్లకు మెత్తురా యని సకాపక నవ్వెఁ గుముద్వత్సితతుల్. ౫౨

గీ. సరసులకమిత్రుఁడగు నెచుఁచందమామ, యలఖ రాంసుండుదమ్మేమియాదరించె
గాఁకగావించిజీవనగ్రాహిగాఁగ, ననుచు నప్రసవ్వెననఁ గల్వ లపుడు విరిసె.

ఉ. ఏమగవారు నామగనియిపు వహించిరి చంద్రుఁ డన్న య

న్నామము స(ర్వ)మోదఘటనం గలిగెన్ శశికంచుఁ జెప్పరే

ప్రేమను నన్నఁ జేకొనఁగ బెట్టుగ నీరసమూని పద్మినీ

భామయ మోము మోడ్చె నని పళ్ళన నన్నెను గైరవావళుల్. ౧౧౧

సీ. సితపక్షగతి గాంచి చెలువారి పంకజాసనభావనై ఖరఁ జాలఁ బ్రబలి

వెన్నెల లీనెమ వెలిమేన దైవాఱి జొకకప్పలు పూనుపొంక మమగి

యచ్చాపుగుణమూని లచ్చికిదోచు విధుసమాఖ్య జగంబు వినఁగ నలరి

తమము పోగొట్ట నుత్తమధర్మశీతులు సాకల్యముగఁ బెల్లఁ జాగ గలిగి

మూఁడుమూర్తలవేసంబు ముచ్చమవుల

యాకృతియు నొక్కవేశన యానుకొనుచుఁ

గాలభిద గోరి తద్వత్త గాంచునినుని

మించి దీపించు దివి మంచునించువేల్పు.

౧౧౨

సీ. ధరణీధరోరుకందరమందిరోదారతమ మణిపమికిఁ దా నమరె నేమొ

ఛాయాపహరణఛౌచేయర్చిచ్చటావాప్తి లేమిడికిఁ దా నమరె నేమొ

ద్విజరాజసంతతి* దీనత్వ ముడుపఁగా నేరుపులేమిడిఁ జేరె నేమొ

సరసుల నామోదసంపద నందిప బలిమిచాలమికిఁ జేపడియె నేమొ

యొకకలంకంబు నెట్లేనఁ బ్రకటమయ్యెఁ

గళలు పదియాఱు వెలుంగంగ మెలంగుదొరకు

సకలసద్గుణనిధి యైనచక్రవర్త్యు

కొక్కవోసంబు లెక్కిప నొచ్చె మగునె.

౧౧౩

సీ. బారసంకల్ప బుఁ దూలింపఁగాఁజేసి చోరుల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి

సంతాగ మెల్లను సత్ప్రకాశముచేసి పంకజావళిఁ బూనుచు చేసి

యరిజాలమాలనెల్ల నండ వాయఁగఁజేసి యాశ్రితద్విజరాజి నలరఁజేసి

పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సొరఁజేసి ధర్మసాక్షాపన దనరఁజేసి

ఖరకరుణ మున్ను చేసినకాఁకఁజాసి, యలరి సద్వర్గ మెల్లను మెలఁగఁజేసి

కువలయానంద మొసరించె గూర్చిఁజేసి, యూరచల్లనిరాజు దీప్యత్రకాశి.

చ. వెరపు దలిర్ప యజ్ఞపతి వేగ రథాంగవహుటికామనః

స్ఫురదురుహేమకుండమున భూరివియోగకృషీటయోని భా

సురకరకాండజాలముల శోభిలజేసెఁ దదుత్థధూమమే
పరఁగెను మేన నంక మయి పంకజనైరికి నెంచి చూడఁగన్.

౯౯

ఉ. అచ్చలినిగ్గునిగ్గులు రయంబున నెఱ్ఱెయిసోఁకుకాఁకచేఁ
జిచ్చననేగినట్లు చెలిచిత్తము తత్తతి మంద హెచ్చి బ
ల్యెచ్చనియూర్పుగా డ్పడర విన్నని కన్నులు విచ్చి చుచ్చరన్
మచ్చరమారఁ జూచి యవమానము మీఱఁగ దూఱఁ జుచ్చనిన్.

౧౦

—♦ చంద్రోపాలంభము ♦—

ఉ. చి చ్చిదె మింట మింటఁ గనఁ జచ్చొక టబ్బునె చందమామయో
హెచ్చుగ నిప్పు లుప్పతిలు హేతువు గానము పచ్చివెన్నెలో
యచ్చెరువయ్యె నంగముల నంటిన మాత్రన పొక్తు లేలొకొ
యచ్చెరు వేల యిట్టివిరహోత్తజనంబుల కట్టు లయ్యెడన్.

౧౧

ఉ. తన్నులకల్లికి గనలుదాల్చుచు లోపలఁ గుంది కండు నీ
విఱ్ఱెయిఁ బాంధకామినుల నేచక మానుదువే తలంపు మో
హమ్మున నిన్ను గన్నకడు పాబడబాగ్నినిఁ గాలకుచ్చి భా
వమ్మునఁ జూడఁగా విరహవర్గముపాపమెకా నిశాచరా.

౧౨

సీ. చుండాంసుకరమహాబ్యాలలలోఁ గాలి మాడక తక్కునే మఱియొకండు
బడబాగ్నిలోఁ బడి భస్మమై కూలక మహి వృద్ధిఁ బొందునే మఱియొకండు
కాలసూటుంబు సంగతి గాంచినంత నె మసి గాకపోవునే మఱియొకండు
సైంహికేయమహోగ్రజతరాగ్నిలోఁ బడి మగుడ నేతెంచునే మఱియొకండు
(ఇక్కడఁ గొన్నిపద్యములు లోపించినవి.)

ఉ. అన్నను సూతుఁ బట్టుకొనునట్లుగఁ జేసిన చుండగిడు గా
క్రాన్ననవింటివాఁ డతనికూరత యే మని యెంచదాన నీ
* వెన్నఁగ మేనమామవు గదే గురుతల్పగు నిన్నుఁ జేయఁడే
యన్న! కళానిధీ! యతని నల్లుఁ డటుంచుఁ దలంచి కూడితే.

౧౩

క. గణుతింతు రెలులునినుభువి

గుణవంతులు ప్రకృతి వికృతిగొను నితఁ డనుచున్

గుణవృద్ధిప్రతిషేధము

లలు వెలుఁగవు సమధవంబు లందవు చంద్రా.

౧౪

గీ. ఆర్యు లెల్లఁ బ్రసాదమాధుర్యమృత్యు
సన్దశాలంకృతుల కెల్ల జన్మభూమి
యితఁ డనుచు నెన్నుదురు నిన్ను నెట్లు తద్వ
యాభివక్షానకలన నింపెనఁగునుతులు.

౬౬

గీ. అసితరుచి మించు నాహాలాహలముకంటె
వెలివెలుంగుల యీచంద్రవిషము మించు
ససితవిష మెల్ల మ్రింగెను హరుఁడు రాహు
వీని స్మరియు నోపక నెడలనుమినె.

౬౭

గీ. సైంహికేయ వివేకంబు చాల కీపు, ద్విజులరా జని స్సౌగంధక విడిచి తేల
నీనిద్విజ*సంతతిద్దోహి పీనఁగాడె, మహిఁ బ్రస్తవై నీకుఁ దమఃకుదంబు.

సీ. ఘనతమాగమములు గాంచితి పేరీతి వానిమాంతరములు గాన నైతి
రహి నన్నియును బద్ధాగము లెట్లు దెలిపితి వ్యాప్తి నకుంతితవడయ నైతి
వాగి నపూర్వాలోక మొందితి వేగలఁ బ్రాభాకరచ్ఛాయఁ బడయ నైతి
పురుతమోహతి నెట్లు లోనరంగఁడేసితి సత్ప్రకాశముఁ జేయఁజాల నైతి
కాదు తెలివికిఁ బదవిభాగంబు సేయ, వ్యాకరణవేత్తవై యెట్లు వఱిలి తీపు
జగతి నెన్నఁగ నీవతిజడఁడ నయ్య, నహహ యెట్లు కళానిధి వైతిచంద్ర!

గీ. చంద్ర సన్తర్కవర్తి వై జరుగునీకు, సత్ప్రకాశంబు సేయఁగఁ జనఁచెపును
సరవిదప్పుగఁ బలికితి సత్ప్రకాశములఁ దమోగ్నిస్తునకు నెట్లు గలుగనేర్పు.

గీ. అకట పదదర్శనమ్ము కరాగ్రమునన, యన్న దని చంద్ర, యేటికి నుల్లసితదు
సంధివేశలఁదమము చు సరముగాఁగఁ, బకృతిభావంబెఱియఁగఁబడదునీకు

గీ. పుకటాతారి సంతాపపదమ వగుట, వాసికెక్కిన నీకళావత్సవ మెన్న
నకటకట నీపు జడభావమందియుండి, యరసిచూడ మహత్త్వంబుసంది తెల్లు!

గీ. మేనిది నిశాసహాయత మెలఁగె ననుచు

సామ్యవైరంబుచే బాధ సంఘటింపఁ

జనునె షడ మాద్యము హరిద్ర, నొనరఁ బలుక

శబ్దమాత్ర సమాయాతసమతఁ గంటె.

౭౩

గీ. †నలినబాధక గుణవర్ధనంబులోన, గణన గొనలేవు ముగుదలఁ గ్రాచ నీపు
అరసి చూడంగనిది చిశ్రమయ్యెనెట్లు, లవని నిన్నుఁగళావంతుఁ డనిరిబుధులు

- చ. హరియణుమాత్రమానసమునందు జనించి మరుం డనంగుఁ డౌ
కరణిని నీ వతీంద్రియతఁ గాంచితి వేని నిశేశ మాకు సౌ
ఖ్యరమ ఘటిల్లదే యటులు గామి వియోగులభాగ్యహానియే
హరిహరి తప్పనాడితి ననంగుడునయ్య నతండు నేఁచఁజే. ౭౫
- చ. చలువలరాయ నీకు హరిసన్నిధి వర్తిలుదాన నౌటచేఁ
జెలియల నైతిగా వరుసఁ జెప్పఁగ నైనను నేన్నుఁ బ్రోవుమీ
చెలియలి నేఁచుఁ దోడనుచుఁ జెప్పఁగ విందువె యిత చెప్పఁగా
వలవదు తోడనే పొడమి వచ్చినచెల్లెలియల్లు నిల్పి తే. ౭౬
- ఉ. తమ్ముల*మేల్ నిండయత దాసినయతనె కూల్చి సుప్రభా
తమ్ములఁ బక్షపాతసుఖతమ్ముల సద్విజరాజచంద్రజా
తమ్ముల నెప్పుడుం బొగలఁ దద్దయుఁ జేయుచు నుండు నీకు నో
తమ్ములదాయ సద్గతియుఁ దద్విజరాజత గల్గె నెల్లొకో. ౭౭
- గీ. రాజైకొని నే ద్విజరాజ ననుచుఁ, జెప్పికొన నీకు మదిలోన సిగ్గుగాఁజె
విప్రయోగులపాలింటివేరువిత్ర, వది నిశాచర నీకెన్న †ననుచితంబు. ౭౮
- సీ. పదియాఱుదినములు ప్రాప్త మావెంటనే యజీగెడుసిరిఁ మి న్నందికొనుచు
ద్విజరాజసాంగత్యవృజినంబు యైకొంచు సరసులు బెగఁజెడుచాయఁ గనుచు
ద్విజవృత్తిహరియుంచు వెరవులోమెలఁగుచుస్వప్రకాశోన్నతి చనమెలఁగుచుఁ
జెలఁగి మాన్యజ్ఞేత్రములనాక్రమించుచుమావృటియనదలమన్నిగొనుచుఁ
దెరలనికలంక మూనుచుఁ దిరిగితిరిగి, యుడిగిపోయియధోగతిఁబడెనున్న
...ద్విజరాజవని...యెన్నుకొనెడు, కోశకారులు జగతిలోఁ గొఱతవడరె.
- గీ. చంద్ర త్వద్వాచక(ంబగు)చంద్రవదము, పలుకు విపరీతలక్షణాకలిత మగుచు
భేదకారిత్వ మిది వింతగాదు తెలియ, దర్శవదము విరుద్ధబోధకము గాఁజె.
- క. కిరణసేతరుక్తలంక, స్ఫురితానీ(ల)రుచులొడవఁ బూర్ణేందుఁడు సం
హరిణారి బోలు నేనియ, విరహిమృగము వీనిఁ గనుచు విడుచు నసువులన్.
- క. కరము సుఖంబొనరు బుధ, స్ఫురణంబున జగతి నీకుఁ బొడమినబుధవి
స్ఫురణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్ననయ్యెఁగా భువిఁ జంద్రా!
- క. సకలాలంకృతి వేగతి, నకట లలితచిత్రరూపకౌపమ్యంబుల్
వికలములు నీకు మఱి దీ, పకభావవిరోధములును బ్రకటం బగునే. ౮౩

*మేలునీవొడత-†ననుచితంబె. ‡స్ఫురితానీరుచు-మూ.

ఉ. ఆతతపుష్కరస్థలి విహారమునేయు గజంబుచంద్రుడ
ప్రీతి విసాంగులం గెడవ * విట్టు మదిం గనలూని సిహి కా
జాతుడు మ్రొగి క్రక్త మెయి చాలక వానికి దోస మేమి జై
వాత్మకుంగా సృజించు నలువం దులువంచు వచింపఁగాఁ దగున్. ౮౮

గీ. విరహిచిసములఁ న్నంచుచు విమలప్రస్థి, † సీగణంబుఁ గలంచుచు నీరజారి
మదగఁజేన్రునిసాటియై మయు మింటఁ, గరబహుత్వంబు నీనికిఁగలదు గాని.

చ. ‡ చట కగుమిటిబల్లిఁ గొని సారము జాటఁగఁజేయు మారుఁ జ
చ్చుటకను వెట్టచేఁ గడపి పులి శశిం దలకల్ప † నెలొకో
నెటవొరవిటి కోవధులు నిచ్చులు నేలట వీనిఁ న్నంచినం
దెలును భేదము ల్విషమదృష్టికి నిశ్చితబుద్ధి గలుగే. ౮౯

సీ. నింగికి ముట్టంగ నెఱి బాలమున్నీరు పొంగించ, మేనెల్లఁ బొక్తఁజేయు,
జలజాటవి దహించు, జున్ను డన్న(ను)విశేషార్థవాచ్యార్థంబు లనుపపన్న
ములుగవహ్నిత్రయి దెలియనబ్బరమేమిశ్రౌతవాన్తున నహః కేతుముఖ్య
భేదకముల నుపపాదించుసూర్యుని జంద్రమఃపద మని చమ్రులేచె
యరసి చూడంగ వహ్నికి నరిది వీని, వేడి యెట్లన్న సత్యంతఃహితయోగ
బలముచే నుక్తకార్యంబు పరఁగుసుచికి, నట్టికార్యంబువీనిఁగన్నంతఃబాడము.

గీ. జనన మందినదేశంబు మనఁగనిడు, వీని కాకేలితో నెట్లు భేద మెనయుఁ
గలుషితాకృతి యగువీని గన్నకతన, బాలవంటికులు బెల్ల భంగపడియె.

క. కాఁకదొరనిడ్డ తమ్ముల, గాఁకం దొరలంగఁ జేయు గామిడికాని
గా కెనయ నిట్లు దూఱుచు, గాఁ కెనయం బువ్వురువ్వుకట్టిడిగ్గిదిట్టన్.

— మన్యక పాలంభనము. —

శా. తల్లి ల్లంచును నన్నగదై యనుచుం దర్శింప కల్లాన్చి తా
నల్లారుంజగితమ్ము లంపగమిపా నొనెట్లుగాఁ జేయునీ
వల్లుల్ గన్గొనఁ గన్నతండ్రిమది దావజ్వాలలో డిందదే
చెల్లంబో మముబొంట్ల నేచు టరుదే చింతింపఁ జేతోభవా. ౯౦

చ. హరుడు మహాత్ముడం చెటుఁగ కాతని కెన్గొనరించి కంటిమం
ట రహిఁ దొటంగి నీటయి యనంగ పిశాచమ వైతి కానిచో
ధర నబలాని సోకుదువో తద్దయుఁ దాపము సంఘటింతువో
పరఁగ ననుక్షణోన్మిషదపారవికారదశల్ రచింతువో. ౯౧

* బెట్టునుది † సీగణంబు ‡ చెటఁగనియొడదగును. † నెలొకో గ్రోట్టక ము.

సీ. చెల్లెలి*యిల్లెలు జెల్లుడుల్లగఁ జేసి కుముదంబులకుఁ బెంపు లమరఁ జేసి
సూర్యసంగతి నైనసాబగుమైఁ గలిమూని సురలక్ష్మ కళ తెల్లఁ జూటచేసి
పూర్వవతు బన్నఁ బూడపుగా నిస్తుచు నితరపడు బన్న నింపు చెడుచుఁ
బాలని యొకకళ సర్వజ్ఞతలఁ దన్ని మేల్ల శానిధి నని మిన్నుముట్టి
ధరణిఁ జక్రస్విజాతులఁ దలఁకఁజేసి, శంక డిగి రాజ ననెడుకళంకితోడ
వఁకయేపొకమఁపూచుముకుళోడఁ బొందుదగునయ్యనీకుముకుందతనయ

గీ. సాధనా బవికల మైన జగతి సాధ్య, సిద్ధిఁ గాంతురు గాదె ప్రబుద్ధు లెల్ల
నహహ వికలము సాధనా బైనయట్లు, చేకుటెరు మార యువజయసిద్ధి నీకు. (౨)

ఉ. తామదిలోఁ గళం కుడిగి లక్ష్మ దలకెక్కఁగఁ జేసికోఁగనే
భీముని నీదుబల్కుతుఁ బెద్దగ భూషణచేసి నీశరం
బేమతీ కూల్చినట్టి జను నీతని నే మని చందమామ మా
మామని చెప్పకో హరికుమారక నీమది సిగ్గు లే దొకో. ౯౪

చ. సమయము గాఁగనే విరియసాగెనుమాపులు నంటినంతనే
భ్రమపడి కూయునారి తటిరాఁ దెగువిల్లు విరూపమైనతే
రు మతి చిట్టున్నరన్న బెదరుం బడివాగెలు గల్గి దేహమే
యమరనియోధనై యకట యుదితి వెల్లు జయంబు మన్నఘా. ౯౫

గీ. బాణ మున్న త్త మే నీకుఁ బరఁగసాగె, మధువ్రహ్మోఁ గూడ నీకు నున్న త్వవృత్తి
గలుగఁగార్వబుచెడుఁగానఁగానిపొదు, విశువనికనై చందగుమధు ద్వేషితనయ.

సీ. తియ్యనిబోనంబుఁ దిని ముచ్చిపట్టులఁ జేరి నున్నుద్దులఁ గేరువాని
నొకమృదుసుమమాత్ర మొంట నంటిన యంతఁ జెల్లుభీతిల్లి మూర్ఛిల్లువానిఁ
బల్లవవద మీఁగి బలుకప్పు మైఁ బూని పంచమవృత్తి చేపట్టువాని
శరవన్నముల నుచ్చి గిరిగహ్వరము దూటి హవడి తప్పటనలరువాని
చుప్పరంబున నెలకుబ్బిఁగియుఁగువాని, వెన్నెలకెవాడి తెలి వెల్లవిడుచువానిఁ
గలసికొని నున్న వేధింప వలచితేని, మదన మనలే వరూపమయ్యెదవుగాని.

—♦ మందమారులొసాలంభనము ♦—

క. అలివేణి యిల్లు నెవ్వగ, వలివేలుపునల్లుఁ దెగడి వారనికినుకఁ
బలుకీలీల సోకెడు, చలిగాలికా దూఱుఁ దూటి నననివిరాగిన్. ౯౬

సీ. వాగులు మలలు నవ్వారిగా నెలకొని కనరాక మెల్లన చనుచు నెట్టి
సమయంబునైన వానన మచ్చు నడిఁ జల్లిచలువలెక్కఁగఁజేసి సాధుమాన

- వస్తువుల్లాను నల్వ పశ్యతో హరచోరుడని పాపమలలోయ నలయహీన
బలములఁ గాఁపుంచి పడ నైవఁగా వాని నటుచేసి తద్దనం బంత గొనుచు
మమ్ము వేధింప వచ్చితిమలయపవన,మనవిగాఁజెప్పెదనునాదుమాటవినుము
ధైర్యమనియెడునొకమహాధనముగలదు, వెన్నునకుదానిలాగెడు వెరపుగనుము
చ. పురహరమూర్తులందు నొకమూర్తివి బాలసమీర నీపుగా
హరునకు నెప్పు డక్షిగతుఁ డైనయనంగునిక్రింద నీగఁగాఁ
బరిణత మయ్యె నట్లు మది భావము నీ కళిమానశూన్యమే
హరిహరి తప్పఁ బశ్చితి ననంగత నీపుఁ బిశాచ మాదువున్. ౧౦౦
- గీ. బాలభావత జడుడనై వచ్చుకీమఁ, దెలిసికొనలేక ననుడామఁదలఁచి పవన
వచ్చె జేటికి మోసంబు వచ్చు నీకు, ఫణిశయానునిసన్నిధిపట్టు మాకు.
- క. కట్టా యేఁచెను చెలువులు, చెట్టలపాలయ్యె నేమి*చేరెడు బుట్ట
పుట్టన యాచోడులతో, నుట్టిపడితె యాకసంబునుండి సమీరా. ౧౦౧
- ఉ. గండపుగొండ నండగొను కట్టిడి పాపవిషాగ్నికీలలం
జెందఁగఁ బోయె నీజడిమ శీతత గల్గినఁ గాఁక చేయుదే
మందత నిట్టి ధీ యొడవె మానగుశైత్యము నీకుఁ గల్గెనా
యందలి దందశూకచయ మంది గ్రసింపఁగ నిందు వత్తువే. ౧౦౨
- గీ. విరహిజనముల ప్రాణముల్ వేగఁగొనఁగఁ, బవనసీకెల్లుదగు జగత్ప్రాణసంజ్ఞ
యశ్వకర్ణాదినయమున నది పొసంగు, నొండె విపరీతలక్షణ నొనరునొండె.
- గీ. నిరతిశయమత్తనూష్ణిమ నీకు నెట్లు, లుష్ణిమ యడంగి శీతత యుద్భవిల్లు
నాతురతఁ గానిపనికి నీ వరుగుదెంచి, తహహ జమనకు విజ్ఞాన మబ్బుల్లు.
- గీ. పాంథులకు నిన్నునుండియఁ బడనిపాటు, లెట్లు లన్ననుజంద్రశీ(శేం)ధనమున
నతనువన్నీ సమిధనంబగుటయరుచు, మలయపవమానపయినీపుమలయకున్న.
- క. మాయన్న శమనుఁ డనుపఁగ, మాయన్నా వచ్చినావె మ మ్మరయంగా
మాయన్నదూత వగుట, న్నాయన్నయుఁ బోలె నీపు మ మ్మలఁచెదవో.
- చ. విరహుల నేఁచుపాతకము వీటిడి వోవునె జాశ్వఖిజతా
భరమునఁ గుంచి బల్లలపాలుగ నుంచి భ్రమంబు నించి రూ
పదిగ డించి యప్పు గపు లంట రచించి యహీనభీతి మే
ద రము రచించి నిన్నుఁ బలుశ్రోతల బెట్టెడుఁగాక మారుతా. ౧౦౩

గీ. పౌఢజనదాహ మొనరింపఁ బవన నీకుఁ, జెల్లుననలాభిధానంబు చెల్ల దనిల
శబ్ద మచ్చట నిర్వహాశ్చర్యమటన, మహిజనంబుల కెల్లఁ ప్రమాదికంబు.

చ. మలయనమీర, రీతి గన ముచిది శబ్దము నుచ్చ శ్రేత్యములే
బలువులు సుప్రసాదత యపారము మాధురి హెచ్చు వాసనల్
గలుగు రసంబు పూర్వ మని కా వినుతించు ఘనాళి యట్టిసి
ఁబలువపురీతి నాచెవులచేత (నితాంత) కఠోర మేలకఠో. ౧౧౦

— శుకకోకిలాద్యుపాలంభనము —

క. కలకంఠి యిట్లు గదపు, మల మెలఁగెనుగానిఁ బల్లి మానక శుకకో
కిలబ్బిణాళి హంసల, కలకలముల కలికి పలికెఁ గటకటపమమ ౧౧౧

గీ. శుకశుకవి నీకవిత్వాంబు శోభ గాంచు, మధురతరవాక్యరచనల మడనమూర్ఖుఁ
ఁడొటపు మై నీనులూఁ దెక్క నోర్చి జెల్లు, విషమ మున్న త్తమతనిగోవితతిగాదె

గీ. యోగిజనులకు నానంద యోగ మొసఁగు, నతిజ్ఞానయోగులకు నెల్ల నరతిఁజేయు
నీమమధురోక్తి యాయుక్తి నిజము సున్న, శుకమృదుమాకులకై వడిశుకవతంస.

చ. హరిపదజేశ మందుచు మహామధురంపు రేచతో న్వజిహ్వాకి
పరుదుగ నాని మాధవసమాశ్రయఁడైకఁ బద్ధబుద్ధి మే
లిరవగునట్టి నీకుఁ దగునే శుకసత్త్వము యెన్ని చూచుమా
హరిహరి యాఁడఁజేవలకు నాంతర మెల్లను నొవ్వఁ బల్లెఁగఁ. ౧౧౨

చ. నలువ యొకరై ఖాణము ఘనం బుశశ్చర యేతదర్థముం
ఁబలియక శబ్దసామ్యమునఁ దియ్యనిచక్రైరఁ బెట్టిపాగి ర
ట్టల నయిన న్నిజోక్తులఁ గఠోరత మానున నీకుఁ గీరమా
జెలిసెఁగదా విధాతృఁడు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే. ౧౧౩

క. శుక మాననీక చిప్రలకుఁ, సెక మాటి కొనర్చ నిది రసికమాధురియే
యిక మానుము ముఖజితకిం, శుకమా చల మేల బాలశుకమారకమా

చ. అనుసమయాపతద్విషధరాగతసస్పృహనర్తనానువ
ర్తన లొనఁగూడియు నిష్పషధరగసంగ్రత మించి తోశిఖ
డి నిను నుతింప మైఁ దలఁకు కీవిఁ గలాపము కేశపాశమై
యెనయ యదూర్ధ్వహుండు ధరియించుట యెట్టులొకో మయూరమా. ౧౧౪

శ్లా. లేదావంత యనుఁగు నెవ్వగల జాలిం బొందఁగా నేకిక
లే దావంతయుఁ బైచె నంచు మది నోలిం గూర్చి యయ్యోశిఖి

నాదాట నిన్నుఁ బించమార్ప నిఁక నెన్నఁ గొంచె మా పాపముఁ

రా దావ్యాకృతి దా నిపాతితమయూరవ్యంసకంబే కదా. ౧౧౮

సీ. చతురాననాకృతి సతతంబుఁ బూనుట గగనవధంబున గతులు గొనుట
సీరజుబులయందు నెఱిఁ గూర్చి వడయుట మాధవుచెలుపురా మదిఁ బొదలుట
ఘనకాలమున నప్రకాశతఁ బొందుట యురుధరాంతరసీమనుండి పడుట
కాలవృత్తులఁ గాంచి *కాంచముల్గా నుంట ఖగశబ్దవాచ్యత గలిగి మనుట
హంసనీకునుననుఁగన్న హంసుచకును, దారతవ్యంబుగలుగు నెలలఁచిచూడఁ
బోఁడిమిఘటించుమారండ్రిపొందుడిగిన, యిదుఁతోబొందునీకృదునిండితంబు

ఉ. పాలును నీరు నేర్పఱుపఁ బాల్పకునట్టి(ది) గోపకన్యకా
పాలు నుదారకీర్తిరుచిపట్టిది యంచును నిన్ను నెన్నఁగాఁ
బా లునట్టి నాదమయి భావజుఁడెఱిపఱియంపగుంపువె
బాలుగఁ జేసి కన్ను జడిపాలుగఁ జేసితిగా సితచ్చదా. ౧౨౦

చ. మును దమయంతి నైషధుని ముచ్చట దీరఁగఁ గూర్చి కీర్తి చే
కొనియె మరాళచంద్రుఁ డదిగోలె భవశ్చుల మెల్ల నిర్గలం
బన నలరారు నవ్వుహితునట్ల చరించుట నీకవశ్యమే
విను మటు గానఁ గృష్ణునకు వే చని తెల్పుచు నన్నుఁ గూర్చవే. ౧౨౧

క. కవికి నైదర్శివలె నా, కవి కానైదర్శి యివ్వగతి మున్నలరెం
గవిరాజ నీకు నేను, బ్రవిరులమతి నిష్ఠురాల భావింపఁగదే. ౧౨౨

గీ. తుల్యరుచిపక్షయుగమునఁ దొలఁగునాని, గమలములమెలునైఁపకకందునాని
మేను సకలంక మైనను మెఱియునాని, సూడకుముహంస తదితరగుణరింస.

చ. అనుపమమానలబ్ధసరసాగమపల్లవసేవనక్రియా
జనితము లై నమాధవవశంనదతాద్విజవర్యభావముం
గనినటువంటి నీ కకట గాలిమఁ గన్ తొగరెక్క పంచమ
ధ్వని వచియించు ధట్టియు లుచితంబగునే పికమా తలంపుఁగన్. ౧౨౪

చ. అకట సవక్షపాతత నయింబును బూనితి వంచు నన్నిచం
బ్రకటవిపక్షపాతమున వర్తిలి నీ వవిపక్షపాతమం
బికమ ఘటించె దేమిటికిఁ బేర్చి మది గదియించి ప్రోవు న
న్నిఁక మఱి యొండు మాని వినుమీ కనుమీ కరపువ్వు నామమున్. ౧౨౫

- గీ. మాటమంచితనము మహిలోఁ బ్రసిద్ధంబు, మాటమంచితనము మనకుఁ గలదు
చిగురు బొడిచి రసము తెగఁద్రావుదానికి, నీకుఁ బికమ యదియు జోకగాదు
- చ. సరసులపొంత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగహ్వరాం
తరముల నుండుచుఁ దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన
స్ఫురణగఁ బువ్వునీరు పలుచోటుల భిక్ష యొనర్చునీకు ని
వ్వరహులమీఁద నెట్లొదవె బెట్టుగఁ స్తోధరసంబు భృగమా. ౧౨౭
- ఉ. జీవనమాత్రనే తనివిఁ జూడుచు హంసకులంబు నాత్మగా
త్రావళిఁ జాలఁ దన్నుచు ననల్పమనోహరసుప్రసాదశో
భావృత మైన సారసచయ్యులయాంతరసార *మెక్తు నీ
కేవిధి సీధుపాయకి నళి దయపుట్టెను నయ్యయోగిపై. ౧౨౮
- గీ. చాల సీధువుఁ గ్రోలుచు జడత నొంది, నీచతను గాంచితివిగాదె నీవు జగతి
నకట భృంగంబ సంబుద్ధి నాంధ్రశబ్ద, శాస్త్రుకర్త మహత్త్వంబు నదివె నెట్లు.
- వ. ఈరీతి నానారీతిలకం బబ్బచేరి నవమతించియు నలరువిల్తు నధఃకరించియు
నలసపవను నవచూనించియు నళుల నవహేశనించియు నంచల ననాదరిం
చియు నాటపులుఁగుల ననురోధించియు, ననవిందుల నపాకరించియు, నత
నుమాపుల నపురస్కరించియుఁ దద్దర్శనంబునం దత్సర్వసంబునఁ దదను
లాపాకర్ణసంబున వెతమేరమీఁతిన యయోగపారావారంబున మునింగి మూ
ర్ఖిల్లిన నుల్లంబునఁ దల్లడిల్లి నీలవేణీప్రముఖుల వాధరణ తెల్లవాటు తె
ప్పడొ † తెల్లంబుగా నీమెత్తిదంస్రలకు మేమెల్ల (మెల్ల)న నరిగి విన్న
వించు తెప్పడో యని యనితరాయత్తచిత్తలై యమ్మత్తకాశినికి ను
త్తల మొక్కింత మెత్తంబడఁ దత్తదుపచారంబు లాచరించు చున్నయవస
రంబున. ౧౩౦
- చ. సరసుల నేర్చి చక్రముల సంస్మృతిఁ సూల్చి జగంబు వెల్వెలం
బారయఁగఁ జేసి వారుణికిఁ బోయె నిశాచరచంద్రుఁ డింక నీ
వరయఁగరా నిదే సమయ మంచును సారకు మిత్రుఁ బిల్చె నా
మొరసెను గాలవేమ లటముందుగ నుత్తము మువ్విధంబుగఁ. ౧౩౧
- శా. ఊకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళయుక్తంబు గామిపుష్ప
జోకక హ్రస్వముఖిస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁ గా

- *వ్యాకర్తాముని మద్వచస్సరణి నుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మ్రోయం గాలవిద్వాంసచుల్. ౧౩౨
- ఉ మిత్రుడు రాతి †రిచ్చే దనమేలిమిఁ గైకొని పొంగి తండ్రి యీ
గాత్రము తెల్ల నుల్లసిల గారవ మొప్పుగఁ బొచె నింక న
మిత్రుడు గైకొను స్వస్(పు) ‡మేను లింకెట్టులు ప్రోదిగాంచు నం
చాత్రము దోఁపఁ చెల్వీ డిగి యాడుచు నుండెను దీపడింభముల్. ౧౩౩
- క. నిలిపినదిక్తునఁ గుటిలత, దలఁపక సన్నేహవర్తిత న్నలఁగు మముఁ
వెలయింపఁడు ఖరకరుఁ డని, వెలవెలఁ బోయెను బ్రదీపవిసరం బెల్లఁ. ౧౩౪
- చ. కువలయ మేర్ప నుగ్రకరగుంభన మై నినుఁ డేగుదెంచె స
త్ప్రవణతలే దరిప్రజముఁ రాణయొసంగెను యన్వదీయవై
భవములు చెల్ల వేగుఁ డని బఁధులఁ బెల్పఁగ వేగ వచ్చె నా
దివిఁ గనుపట్టె సూక్ష్మరుచిఁ జేలుచు వేగురుఁజుక్త చోక్తమై. ౧౩౫
- క. అనుస్మృతకబ్బగుణం బై, కనికనముల వేగుఁజుక్త కడు నలరాఁచె
గననగుచుగనమిఁగైకొను, చనువగు నయ్యర్థమునకు నతిమిత్రం బై. ౧౩౬
- మ. ఉరుపూర్వాగమసంగతిం గొనుచు నెఱిగి రక్షింపం బూనుచుం
గరము ల్పూఁచె మహంబురాసు లలరఁ ఖండించె నుద్యత్తమో
భర మెంతే నపరాగమంబు గనుచుఁ భావింపఁజేయుం దమో
భర మారా ద్విజరాజు చిత్రగతులం బాటిల్లి చూపట్టెడిఁ. ౧౩౭
- చ. అరులు దొలంగ సత్తువలయంబు చెలంగ సమస్తవర్ణముల్
సిరులు మెలంగ బల్లమము చెన్ను దొలుంగఁగ రాజు రాణమై
గరము వసించి కాలగతిఁ గల్గుసిరు ల్విడనాడి పోవుచుఁ
జరమఘనాగమంబు గొని సారమహంబుధిఁ గ్రుంక గ్రక్తుఁ. ౧౩౮

— సూర్యోదయవర్ణనము —

- క. పూర్వమహీధరశిఖరా, ఖర్వాసన మెక్త నినుఁడు కడురక్షిఁ రా
సర్వదిశలఁ ద్విజోత్తులు, పర్వే దదభ్యుదయవిభవపటుబీజము లై. ౧౩౯
- సీ. ఇనుఁడురా నుదయాద్రిఘనభద్రపీఠవైఁ బటచిన నునుగెంపుపట పసంగ
నమ్మిత్రరథరస్మై లై మెలంగెను చిల్వపడగలరతనాలభాతి యనఁగ
నజరూప మైనట్టి యంబుజాపుని మేని పురతఃస్ఫురత్తాంతిపూర మనఁగ

నినుసిరి మగుడంగ నిడ నెమరేగిన సతనాలుకలవేల్పుచాయ యనఁగఁ
బరిణతేంద్రమతంగజప్ర బలదంత, కుండముఖదారితోదయకుధరహైమ
తటసముత్పతదురు రేణువటలమనఁగ, సాంధ్యరాగంబుతోలు దెసఁజాలనలరె.

సీ. చెలువులు గుల్మెడుసీమంతరేఖవై సొగసూను కుంకుమ సొగ గాఁగ
సింగార మొనరెడు చెక్కుటద్దంబుల దీపించు పూతచంద్రిము గాఁగ
విన్నాణములు గాంచు వీనులఁ స్త్రోన్ననరాణించు కణ్ణపూరములుగాఁగఁ
గొమరు సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బలఁ బవడాలఁ బురణించు బలుబన్నసరులుగాఁగఁ
దనదు కంజాయలకు నాన దందడింప, విప్పుగంటులతోవకంటులొప్పుమీఱఁ
బొడుపుగుబ్బలిగుబ్బలపొందుసేయ, దండేగనుపట్టె మార్తాండమండలంబు.

సీ. అందుగుఁజగు రంచు బృందారకస్వామిసామజంబు కరంబు సావజూడఁ
బలుకుఁబూఁబోడియై మెలఁగెడుచామకైచిలుకబింబుబంచుఁజదుమఁజూడఁ
దళకుఁగెందామరతండు బని *విరించి పడివాగ రాయంచ తడవఁజూడఁ
మహితకుంకుమకర్ణమంబుచునూహించియగచరాంగనలెల్లనలఁదఁజూడఁ
గెంపుడా లంతటంతటఁ గీలుకొనఁగ, నుదితుఁ డయ్యెను జగదేకవిదితకీర్తి
యాదివాఁడైనై ద్రుహిణరూపానువర్తి, సంహృతనతార్తి ఖేచరచక్రవర్తి.

సీ. సస్యతిస్రత్యర్థసత్తర్కమర్కాబు నొటపుఁ దెల్పెడు మేటియొజ్జ యనఁగ
†జగదుత్థవోదయశాంతిక్రియార్థమై వటలెడు పటవోమవహ్ని యనఁగ
జలవాసనియత మాజలజనితతీతపఃఫలము నైకొన్న వివర్త మనఁగ
జక్కవపులుగుల స్రుక్కించు విరహగ్ని మానింప దీపించుమణి యనఁగ
మూఁడుమూర్తులతోఁ గూర్చి ముచ్చుచువులఁ
బొడుపుగుబ్బలిశిఖరంపుమూషలోన

మొనయ ఘటియించి చేసిన ముద్ద యనఁగ

నింబు మీఱంగ నహిమాంశుబింబ మలరె.

౧౪౩

క. సతతేజీల ఖురోద్ధత, హతిఁ దుము రగుపూర్వశర్వతాగ్రస్థలి ను
ద్గత మైనరజము గ్రమ్మిన, గతి నినమండలము కెంపుగదురఁగ నొప్పెన్.

సీ. అఖలనేత్రాంధ్యసిద్ధాంజనకళికలు తిమిరోపసంహారదీపశిఖలు
భూమీరుహఁగ్రప్రభూతపల్లవములు †కమలినీతంద్రీ విఘటనబంధు
లక్ష్మీణఘూకౌఘవీక్షణవటలంబు లంబరాంచలత ప్తహైమరేఖ

*తలంచి †జగదుత్పలొదయ ‡విఘననొందు-మూ

లురుమాగవహ్ని సంస్కరణైకధాయ్యలు కైరవనిద్రానుసారిగీతు
లతివిరహికోకసాగత్యచతురచేటు, లుడుగఱోత్పాతకష్టజపోత్తమములు
దిజ్జలినతాప్రమార్దనదీప్రనారు, లినకరచ్చమాళిక లింపుగాంఢ. ౧౮౧
సీ. ముప్రొద్దుడుగదన్చి మోములొండెనుసామిబారపోడుములూనుబలిమికాడు
చుక్తలచెలికాని జోడైన నెఱవాది తొవలమే లోర్వనిదుండగీడు
తమ్మితావులఁ దావి గ్రుమ్మఱించు ననుగు వేవేడిచాయల వితలాడు
ముత్తొంటిచడవులు హత్తు మైఁ గలమేటి పగడచక్కుగుఱాలసాగసుజాణ
పగలు గావించుచును జుట్ట మగునొయారి, జగజంతవేల్పు
కుంటిగడపరి యొకబుడికంటితేరు, గడప రిక్తలతెరువున నడవదొడఁగె.

క. భీకరతమోంబురాశిఁ, జోకటి పడియున్న జగము శుంభద్వేగో
డ్రేకత మిత్రంఁ జొగిఁ దన, వేకరముల నుద్ధరించె వేకనుపట్టఁ. ౧౮౨
క. ? తొలుదెసయును పేర్తోదలగు, కలపేయలపుట్టినిల్లు కరువలిజేజే

చెలికాని కప్పు లొసఁగెడు, బలుసిరులవెలుంగు బ వెలిఁగెఁ. ౧౮౩
గీ. అపుడుసప్తాశ్వుడఖలశబ్దార్థములను, నవనవోన్మేషమెనయించినలుపుపటిచె
నబ్రమా యిది సర్వశబ్దార్థజాల, మహితకరమండలుం డైనమా (నృమతికి)

సీ. నానావిధార్థసంధాననివాసంబు సత్తాంతికరపదసంగతంబు
నకలంకసుందరం బతులప్రసాదంబు ననుపమాజోగుణాత్యద్భుతంబు
నసదృశానందనిష్యందఘోరేయంబు బహురసగ్రహణైకబంధురంబు
గువలయమోదసంకోచనప్రవణంబు బుధకవిసంయోగభూషితంబు
సంగరౌదార్య మఖలభూషణ ముపాత్త
విష్ణుపద మకాచుఁ గవిచంద్రవిరచితంపుఁ
గావ్యమనఁ గోవిలాసంబు గడు సరసుల
నలరఁజేయఁగ సూర్యమండలము దనఁజె. ౧౮౪

క. అరు దైన లోకమిత్రత, కరము ప్రసిద్ధంబు గాఁగఁ గడునామోద
స్ఫురణ దయచేసి యరులఁ, సరసుల సరిగాఁగ నేలె జలజాపుఁ జొగిఁ.

గీ. అఖలపదదర్శనా , వ్యాకృతి యొనర్పఁ దాఁ బూని యఖలసంజ్ఞ
లప్రతీకప్రకాశత నమరఁజేసి, మఱచెఁ గాఁబోలును భసంజ్ఞ వఱలఁజేయ.

ఉ. చాయల సారహవారముపైఁ దమొరిపుం
బాయక డాచుసంచు గిరివర్గముపైఁ బగవానియాండ్రబ

ల్పాయల మాట నంచు సురజాలఫణంబుపయి స్వరోషరూ
తొయతదృష్టు లుంచె నన నంబుజబంధుడు నించె గ్రింజిగుల్. ౧౧౩
చ. తమము నిరాకరించి..... ౧౧౪

(ఇక్ష్వాకు గొన్ని పద్యములులేవు)

—/ కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ దెల్పుట/ —

- సీ. అవధారు దేవ లోకారాధ్యనిజరూప వినఁగదే జగదేకవిమలదీప
యాలింపవే భక్తజాలరక్షణదక్ష చిత్తగింపవె హతోచ్చితవిపక్ష
యాదరించవె సహస్రాంశుమాలాధుర్య మనవి చేపట్టవే మహితశౌర్య
మది నిల్పవే వేదవిదితసద్గుణగణ్య యభయ మీఁగదె మహాప్రభువరేణ్య
పలుకువినఁజూడఁగదవయ్యజలజమిత్ర, తలఁపులీడేర్పఁగదవయ్యకలుషజైత్ర
ప్రేమ నాయెడ నిల్పు ముద్దామధామ, చక్ర నిటు చూడవే గ్రహసార్వభౌమ.
- సీ. సకలలోకానీకసంరక్షణ పరాకు తిమిరోరుగజమ్మగాధిప పరాకు
కమలప్రమోదసంఘటనధుర్య పరాకు హతభీమనిర్జరాహిత పరాకు
బ్రహ్మాదిమూర్తినంపద్బంధుర పరాకు వితతత్రయారూపయత పరాకు
భవ్యాంబరాంగణదివ్యదీప పరాకు నిరుపమగుణరత్ననిధి పరాకు
కలితకారుణ్యపూర్ణపీఠ పరాకు, నతమనోరథపూరణవ్రత పరాకు
ధార్మికోత్తంససేవితోదయ పరాకు, తపన మార్తాండ సంవిదాత్మక పరాకు.
- గీ. సామి నేఁ జెప్పునదియేమి సకలకర్త, సాక్షి నై నీవు సర్వశాస్త్రములయందు
నధికరూఢత మెలఁగెద వయి నేను, నబలఁ గద నాదువచనంబు లాలకింపు.
- క. కలకంఠి మీదుసన్నిధి, గలగానము సేయ వినఁగఁ గడునలరుచు న
క్తలహాసే వచ్చి తెలిపెన్, జలజాత్యునిమహిమ మీకుఁ జతురత మెఱయన్
- క. తెలుపుచు నంతట నిలువక, జలజాత్యుడు నీమబిడ్డసహచరుఁ డగుచున్
మెలఁగఁగలవాఁడు సుమ్మీ, పలు కిది నిజమంచు నాఁడు పలికి చనఁగదా!
- క. అది విన్నది మొదలుగ న, మృదిరేక్షణ హృదయవారి మాధవగజముం
బదిలముగ రాగశృంఖలఁ గుదియఁగ బంధించె నధికగోప్యముగాఁగన్.
- క. వనితకు నది కారణముగఁ, దనువున నంతంత కతనుధర్మము పర్వెన్
విను మనలకీల యార్ద్రేం, ధనమునఁ బలె సకలసుజనధర్మనిధానా! ౧౧౬౧
- గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పరఁగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలదియందుఁ
ప్రకృతి నడచి వికృతి ప్రబలమై కనుపట్టె, నఖలగుణసనాథ యబ్జనాథ.

- ఉ. ఇంతికిఁ బుట్టునివ్వకృతి యేమి యొకో యని కొన్నినాళ్లు లే
మెంతయు సంశయం బెద వహింపఁగ నుంటిమి రాఁగ రాఁగ నే
కాంతము మాని బైలుఱుకునట్టివచోరచనం దనూలజై
కాంతసతాంతతాదివికృతాకృతి సందియ మేగ మాకొగిన్. ౧౬౩
- గీ. అరయఁడనినిన్నుఁగోపించియతివప్రాతి, భట్యముభరించెనేమొతాఁబద్ధమిత్ర
తస్యవస్థలు నీవు ద్వాదశతఁ బూనఁ, ద్వాదశాతస్యవస్థలు తరుణిపూనె.
- ఉ. తల్లిన పోలుఁ గూఁతు రను ధార్మికవాక్యము పొల్లువోయె నేఁ
దల్లినిఁబోలఁ జాయవలెఁ దద్దయు శైత్యముఁ *జెందకుండు నే
తెల్లముగాఁగఁ దండ్రియగుతీవ్రమయూఱునిఁ బోలి కాఁక మే
నెల్ల మునుంగ నుంటి నని యిందునిభానన వల్లు నల్లుచున్. ౧౬౪
- సీ. తలిరాకుఁబోఁడియాటలమీఁదియనురక్తి వంధ్యాసుతఁడవాసిఁ దెగడుఁ
గలికి పాటలమీఁది ఘనతరామోదంబు మృగతృప్తికావాఁసాగసుఁ బూను
నతివభూషణధారణాభిలాషస్ఫూర్తి శశవిషాణముతోడ సరసమాడు
నెలవాఁగసరసాన్నగిశనవాఁఛోదయం బుబరసుమము నొయ్యారమెనయుఁ
బణఁతిచీనాంబరలతాంతభరణకాంత, యశదవాక్యానైఖిరి నపహసించు
బాలి కామణితనుధృతిలాలసాబు, నప్రణవవేదపాఠంబు ననసరించు.
- గీ. కాఁక యుడిగినపుడు కలను స త్వగుణంబు, మీకుఁ గాన నింతిమిముమించుఁ
గాఁక మేన మిగులఁ గడుసత్త్వగుణముల, నెనిమిదింటిఁ బూను నెపుడవింటె.
- క. ఇంతి యయోగమహాగద, శాంతికి నస్త్యశ్శతోపచారములు దివా
కాంత చ్యుతమయ్యె నచ్యుత, కాంతోపస్పృతిఁ ఘటించి కరుణింపఁగజే.
- ఉ. మన్నోకనాఁడు సీతనుజమోహము దెల్పఁగ వచ్చి సందడిం
గన్నకలంబునం దెలుపఁ గార్యము గా దని పోయి తప్పు డీ
యెన్నున నయ్యయోగరుజ యితకుఁ దెచ్చు తెఱుంగనైతి నా
విన్నప మాలకింపు మీఁక వేదన కోర్వదు కూఁతుఁ బ్రోవవే. ౧౬౫
- ఉ. ఈగతి నీలవేణి తనయిఁపులకూఁతు నయోగయాతనా
యోగము విన్నవించఁగ ననూనకృపాకలితాశ్రవాఃపృష
ద్యోగము గాఁగ దీప్రపుమయూఱసహస్రము చిట్టిటస్వనా
భోగముగా నొకింతి వడిఁ బొందిక దప్పక తత్త్వణంబునన్. ౧౬౬

గీ. ధైర్యమా యగఁడనమేనిచాయవోలె, జాతుసరుదేరఁడనుజాతచాయఁదొల్ల
వేయచాయలమనసుతో వేగ ననువఁ, జాయపెన్నిటివచ్చెఁ దత్సదనమునకు.

ఉ. వచ్చి యసంస్మృతాంగి యయి వాకుచు జీవితనైగపేక్ష్యమే

హౌచ్చు చనుక్తవాచ్య యయి యాహితయోగము దప్పి కాంతితే

మచ్చుపడంగ న్నగతి నఁదనివర్ణము గాంచి ప్రియ

విచ్చక క్రమ్ము కష్టత నవేత్సృకృతిఁ హసియించు పై నరీక. ౧౭౨

సీ. శుక్తికానిగతముఁ దాఫలంబులకరణిఁ గన్నుల బాష్పకణము లొలుక

రాహునిర్దుక్తపూర్ణాకాకగుణియాశ్చ ముగ్ధులనెమ్మోము మురుపువదల

వనవహ్నిశిఖలచే బలవేడియ్యి గాన్ముల దిశతల్లఁ గాంతివిడువఁ

దాపాల్లిశైవాలరూప మునుజడి జడగ్భి పెన్నెఱుల్ చాయ దఱుఁగఁ

గాఁకచేజ్జాన్తిమైపురాతిగ భయ నకుఁ, దోమపడియ్యు వారులుదోఁగిమిగులఁ

బంకమగుపాన్పు నెలపునఁబడు మలేచు, కుస్సుగుసురుంచు*వలవంతనున్నదాని.

చ. తనుభవఁ గాంచి మేను మది తద్దయఁజల్లన వేకరంబులం

దనుపు మనంబుతో మిగులఁ దాపము చెందఁగఁ గాఁగిల్పించి చ

క్తనితొడమీఁద నిల్చి జడగ్భిప పెన్నెఱి చిక్కుచీర్పఁగా

నొన రొకయిఁతలేక యవి యొక్కైడఁ జేన్చి ముడి న్రచింపుచుక. ౧౭౩

గీ. చెక్కుకొన్న మును నాశిర బహూన, విషయముగఁ జేసి నెమ్మేరు వేకరములు

వెక్తనపుఁదొడ్డు, నునుతోఁజిక్తపడఁగఁ, బలికెనుధురంబు గాలోక బాంధవుండు.

క. తల్లి వరనారీను, తల్లి నీతిని మనము బల్లిడపడ నా

యుల్లము జల్లన నీకీ, పల్లలు మేలన్మ మేలుబంగరుబొమ్మా. ౧౭౪

గీ. పడఁతిమహ్నార్థపటుతపఃఫలము నగుచు, గ్రాశ్చి మీఱుగఁడనుజాతవైతివీపు

నీకతుబునఁ గద నాకు నిఖిలలోక, వల్లభుండైన శ్రీకృష్ణుఁడల్లుఁడమరు.

క. అస్తాగతిరహితాధిక, శస్తాభ్యుదయంబు నాకు సుకుమారుఁనిరీక

నిస్తులసుగుణాంగన యరి, నాస్తుకు లోకైకకర్త యల్లు డగుటక. ౧౭౫

ఉ. శీలగుణాభిరూప్యసవిశేష్యకళాచతురత్వవైఖరీ

శాలిత గల్లు నీకు వారిసంగతి గల్ల సమాఖ్య భూషణం

బేల మెలంగకుండు సుజనేరితవాక్తుల నాకుఁ గల్గదే

మేలసమాఖ్య వోవఁగ నమేలసమాఖ్య వరింప రాఁ గడక. ౧౭౬

* బలువంక † జిల్లగ. ‡ నినుకొ నిస్తులసుగుణాంగననరి-మూ. నినుకొ...నుగుణాంగని మఱి
మాన్తు-తినియుఁ బరింపవచ్చును.

క. ఆనాయకమణి వట్టి, ధీనముగాఁ జేయఁదివిరితివి నేను దభా

*నూనాకల్ప మొనరుతుఁ, మానిని యిక్ష్వాకు మమరు మది సంశయమా.

క. అమ్మా పురుషమణిఁ బలు, అొచ్చున నిలుపఁగ నీకు కుచి గల్గినఁ జొ

క్క మ్మది కుదురఁగ నొకసూ, త్త మ్మతిసూక్ష్మము గలదు దానిం గొనుమా.

ప. అది యెయ్యెది యంటేని.

౧౦౨

చ. దనజవిభేది లోఁగొనఁగ దానతపోముఖయోగముఖ్యసా

ధనములు పెక్కు గల్గు నని తద్దయు వేదము పల్లు వానిలోఁ

బనుపడుసాధనంబు దృఢభక్తియ దానిన పూని నీవు న

వ్వనజదళాక్షు ధ్యానమున వశ్య నవశ్యముఁ జేయఁగాఁ దగున్.

౧౦౩

పీ. అనుపమాసేచనకాంగకంబులవానిఁ దరుణాభ్రనన్నిభతనువువాని

శ్రీవత్సకాస్తుభక్తిలిలాసమువాని బాహుచతుష్టయపటిమచానిఁ

దమ్మియుంటి నెలంత దనరువక్షమువానిఁ బంచాయధోదీప్తబలమువాని

మేలిమిబుగారుమెఱపుచేలమువాని భవ్యశేషాశీతల్పంబువాని

దివ్యనవరత్నకీలితదీప్తదగ్ధ, హారకుండలమకుట కేయూరముఖ్య

భూషణోదారరోచులఁ బాలుచువాని, వెన్నుని భజించిసుఖయింపు కన్నతల్లి

గీ. ఇంతి కతిపయదినముల కీసమాధి, నీసమాధిని హరియించు నిజముగాఁగ

మెచ్చి యాభేటమిషమున వచ్చి నిన్ను, నలకపటయాదప్రం వైసహానిరెంచు.

శా. సారోదారవనీనివాస మఖిలస్వర్ణామినీవారసం

చారస్థితము సౌవస్థజనమనశ్చాంచల్యమాలిన్యసం

హరైకస్రచణంబు యామునతటం బచ్చోట నున్మిత్తిత

స్ఫారాగారమునందు నెచ్చెంబలతో స్వామి స్ఫుజింపందగున్.

౧౦౪

గీ. వనిత కాళిందితీరమె వర్ణ్యమగుచు, దగు నుదా త్థవిభూషణోదారశక్తి

నచట నీవున్న మతియు మేలమగుఁగాఁచె, యెల్లయొప్పులకుప్పువు తల్లి నీవు.

గీ. చెలువ కాళిందిమహిమంబు చెప్పుదరమె, తద్విసేలపయఃస్మృతి తనువుసోఁక

మతికి నీలిమ రక్తిమ మానిమిగులఁ, చెలువు కనుపట్టుఁ జిత్రమోకలువకంటి.

క. శ్రుతిగదితమహిమ సర్వ, శ్రుతిభూషణసుగుణ యమున సుమ్మీ తద్వి

శ్రుతి పాపహరము గాఁచే, శ్రుతియుగళనిరుద్ధనయనసుందరవదనా.

౧౦౫

క. హరిఃత్రైశవనవనిస్తయ, కరలీలాజన్మభూమి కాళిందితటం

బరుదా యది కథావికయు, గ్వరకవివాక్తులకు మిగులవర్ణ్యము గాఁగన్.

* నూనకల్ప మొనరి ధైర్య కథావిక-మా

- ఉ. అమ్మకొ కన్నవారి నెడయం బనివచ్చె నటంచు మానసం
బుమ్మలికం బడంగఁ గడు నొప్పమిగాఁగఁ దలంపవమ్మ నీ
నెమ్మదిఁ బాయఁ జాయ కొక నేరుపు సిన్తు నటమ్మ నాదుపా
దమ్ములు నిల్వనేరపు గదమ్మ భవద్దృశ మొందకుండినఁ. ౧౯౧
- ఉ. చుక్కలదారిమానికము సొంపులకూతురి నిట్లు తేనియల్
చొక్కిపడంగఁ జేయు మృచుసూక్తులు పల్లుచుఁ దత్సమాధిఁ దా
నిక్కముగా నెఱింగి గృహనిర్మితి సేయఁగ జేవవర్ధిక
గక్తునఁ బన్నఁగా నతఁ డఖండనిజామ్భతకృత్యచాతురిఁ. ౧౯౨
- సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవవిధవస్తు నైభవయుతంబు
శ్రీకరాంకాంచత్పతా కాభిరామంబు నురుసుంగళార్థపదోజ్జ్వలంబు
దీవ్యత్ప్రపంచసృష్టిస్థలసితంబు నీహామృగభిదావగాహితంబు
గగనావలలివాక్యస్ఫూర్తి మహితంబు మధురవాక్యవిజాలమానితంబు
చిత్రసదలంక్రియాగదోజ్జీవితంబు, నద్భుతరసాఘ్యపాత్రంబు నాత్తదోష
పాటనంబుచునగుచొప్పినాటకంబు, క్రియఁబ్రకాశించునొకదివ్యగృహమొనరెచ్చ
గీ. అట్టు లగ్నేహ మొనరించియమరతఱుఁడంబుజాపురకెఱిగింపనలరి యతఁడు
సమ్ముఖంబునఁజాయఁజోజాయయొనరఁ, నూతురావించిపలికెసాకూతుఁడగుచు
- క. రమ్మా శంబరరిపుమా, ఆమ్మా యగ్నేహమునకు ననుఁగుఁజెలులతోఁ
బొమ్మా తపంబు గొను మభయ స్తూహరి నీకొసంగు నమ్మాయమ్మా.
- ఉ. ఘోరతపంబుచే నధికకోమలవల్లి* ముచుంగుఁజుట్టమా
నీరుచిరాంగయప్తిఁ గడు నేచ మనంబు దయావిహీనమై
మీఱఁగఁ జూచుచుండెడు సుమీ హరియాన సుమీ నెలంత చె
న్నారఁగఁ గన్నవారిపయి నానసుమీ పరికించి చూశుమీ. ౧౯౩
- క. † మన మొప్పినఁ దను వొప్పదు, తను వొప్పిన నిట్టికవ్వదశ నేనొప్పు
విను మే నొప్పిన నొప్పదు, జననీ నీజనని ప్రేమసూరంధమునఁ. ౧౯౪
- క. దెప్పరపుఁగార్క మూనిన, నప్పగు కాళిండిమేన నగ్గలమగుఁ గా
కప్పకొను టంతరంగము, దప్పని యావిలతతోడఁ దరళమ్మగాఁ. ౧౯౫
- గీ. అమలినం బైనమానసం బబ్బెనేని, రాజయోగంబె సర్వకార్యములు దీర్పుఁ
జిత్తసంశుద్ధి లేకున్నఁ జెలువ బాహ్య, బహువిధాయాసచేష్టల ఫలములేదు.

ఉ. కావున రాజయోగినివి కన్ఘ మదంబ కతోగకృత్యముల్
భావములోఁ దలంపకుము భాస్వదనంగసదంబుమాన్దనో
ద్భావముచే మనోంబుజ ముదస్తరజోమల మై యెసంగ నం
దావనజాతు నాత్మవిభు నంచితభృంగముగా రచింపవే. ౨౦౦

క. నాలుగుపురుషార్థములం, బాల ఘటింపించునట్టి సాధనములలో
మే లేర్పిరి ధ్యానం బని, నీలాలకి సర్వశాస్త్రశిష్యయకర్తల్. ౨౦౧

సీ. బహుసంభవాద్భి తబహుపాతకవ్రాతవిషిణమహావహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యపరిహారవిమలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తాపత్రయోదారదానవైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి
చతుర్థసత్వే కసంపాదనక్రియావిధితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి
సకలసత్తార్తసాగ్ధ్యసంపదలకు, వేల్పు మొదపులమేల్బుతి విష్ణుభక్తి
సగ్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధ, విద్యలకు నెల్ల ఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి.

చ. అరయ నభేద మన్నపలు కానెను పెద్దలకేని జీవనం
బురుజవహామయజ్ఞదృశయోగముఖాంబుసాధనక్రియో
త్తరసఫలత్వకారణ మఖండపదార్థనిర్మలమహా
పరనిరపేక్షసాధనము పంజకలోచనభక్తి నందనీ. ౨౦౩

క. అటుగాన భక్తిపూర్వక, కలుతరతత్త్వానయోగపాలవ మెసంగ
ఘటియిల్లుఁ గామితము వశీ, నటమట మని యెన్నఁబోకు మరయునిజముగ
గీ. అరసి ప్రాగాదిదిగ్వివహారబీజ, మయిన తేఁ డిట్లు తనకూతు నమరఁ బలికి
కూతు నెడఁబాయువగలడగ్గుతికవడఁగ, ననియెడడఁబాటుదోపనెయ్యపుఁజెలు

చ. పదమున నర్థమున్ బలెను బాయకయుండెను బాల గోల యి [లకు.
ముదిత తపంబు సేయుపని మోయట చు న్నెడఁబాటు మీకు మా
కొద పెడు ప్రేమ దీనిపయి నొప్పెడఁ గావున నప్పగించెదం
బిదప నెలంతలార వలపించిన పెన్నిటి కప్పగించెడఁ. ౨౦౬

ఉ. అంతట భేదమొదజనితాశ్రులు కోష్ణము లాచు నేత్రసం
క్రాంతము లైన మంగళము గా దని కుక్కుచు కుక్కుచు న్రమా
కాంతునిదక్షిణంపుబలుక న్నగువేలుపు బిడ్డహస్త మే
కాంతపుబ్రేమఁ గేల నిడు చాదృతిమై నను నీలవేణికి. ౨౦౭

- డి. పెంచినదాన వీపు కడుఁ బెక్కువమీఱఁగ శాస్త్ర మభ్యసిం
పించినదాన వీపు గద పెంపుగ నుత్తమఃకీరీతి శి
క్షించినదాన వీవ కద చెప్పఁగ నేమిఁక నీదె భార మి
క్కాంచనదేహఁ గాచికొనఁ గాంచినవారికి భార మున్నదే. ౨౦౮
- గీ. ఈమధురవాచ నెంతేని యింపుమీఱ, వాసిగాఁగ సలక్షణం జేసి తీవ
గానవైమిషి సఫలత గైకొనంగ, మేలుఫలమునఁ గూర్పవే నీలవేణి. ౨౦౯
- గీ. నీలవేణితటం బట నెలపుకొనఁగ, నీలవేణి భరింపంగ నేర్పరి యట
నీలవేణి యిది తపంబు నెఱిఁ గొనునట, యేల ఫలసిద్ధి గాకుండు జోలియేల.
- వ. అని యనియమిత ప్రేమానుబంధ ౭౦సురు డై లోకబాధప్రసూ సర్వ
సఖసమేత యగు నీలవేణిపక్షేందుముఖకి నప్పగించి ఛాయామిళితం డగు
తనకుం బ్రణమిల్లిన శ్రీవల్లభుం బ్రాణవల్లభుఁగఁ గొను మని యుల్లంబు
వల్లవింప దీవించి గుచ్చి యెత్తి గుత్తపుఁగఁగిటు జేర్చి కార్యభారంబు
త్వరకలుప నత్తరళాక్షిఁ దరలంబుచిన. ౨౧౧
- క. మగువ దివినుండి భూమికి, దిగిరా నవ్వేళ మేనుదీగియ చూడన్
గగనతలఘ్నణోపల, నిగనిగితస్వర్ణరేఖ నీటు వహించెన్. ౨౧౨
- డి. వచ్చెను మచ్చెకంటి నెఱవాదిసఖిజను లంటిరాఁగ వై
యచ్చరపీఠమండి ధర కర్యమసూతి సరిత్పయోభరం
బిచ్చ నవాంబుదం బిది యహీనమహాసితరోచి యంచుఁ దా
మెచ్చుచు దాయవచ్చు జిగిమించు చొకాటపుమించునైవడిన్. ౨౧౩
- డి. వచ్చి గృహంబు సొచ్చి పితృవాక్యనివేదితకార్యసాధనా
కచ్చరమార్గరీతిఁ గొని కాంత రమాధిపుఁ గొల్పుచుండఁ దా
నొచ్చెము లేనిభక్తి విమలోజ్జ్వలమానసపద్మసీమయం
దిచ్చ బహిఃపదార్థముల నెంతయు రోయ నజస్రభావనన్. ౨౧౪
- క. అకలంకయోగిమానస, సుకరామితదివ్యరూప శోభితనిహ్నే
తుకదయమానకటాక్షౌ, నికటచరత్త కుబ్ధీకనిర్జరవారా. ౨౧౫
- గద్యము-ఇది శ్రీరామచంద్రచరణారవిందమిళిందాంతఃకరణ పోలూరిమాధవ
యజ్ఞ సముజ్జ్వలత్ప్రపాక్షితకటాక్షౌసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజనవం
శాబ్ధిరాకాశశాంక నిరంతరారాధితవిచక్షణశశాంక అభినవనన్నయభట్టార
కాహూబలపత్యాహ్వానకవిమహోపాధ్యాయభట్టారకప్రణీతం బైనకాళిం
దీకన్యాపరిణయంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

